નકલી કિતાબો ખરીદતાં પહેલાં કાદરી કુંપનીની
રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો બીલીમોરાથી
મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

જીકરૂશ શાહા-દતેન,
ફી બયાને
ઈમામે હસનેન.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—
મીર સૈયદઅલી કાદરી, બીલીમોરીઆ.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—દમડી સ્ટ્રીટ, બીલીમોરા.

આવૃત્તિ ત્રીજી સને ૧૩૩૭ હીજરી.
સને ૧૯૧૯ નકલ ૨૦૦૦.

સુરત ચૌટાનાં પુલપર ટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦

જીકરૂશ શહા-દતેન,
શ્રી ઇમામે હસનેન.

દીબાચા.

હાલના જમાનામાં કેટલાક દીનદાર ભાઇઓ દીની ઇલમથી બે-નસીબ છે, માટે દીનદાર ભાઇઓને ઇસલામથી વાકેફ થવા માટે કેટલીક કિતાબો ગુજરાતીમાં છપાઇ છે, પરંતુ હજુ કેટલીક અગત્યની કિતાબો છપાઇ નથી, માટે પયગંબરે આખરીજ જમાન હઝરત મોહંમદ સલ,ના નવાસા અને હઝરત અલીનાં ફરજંદ, તથા હઝરત બીબી ફાતેમાનાં લખ્તે જીગર હઝરત ઇમામ હસન, તથા ઇમામ હુસેન, અલે, કે જેમની મુસીબતો યાદ કરીને તમામ જહાનમાં મુસલમાનો પોતાની આંખોમાંથી આંસુ ટપકાવે છે, અને માહે મોહરંમમાં તેમનાં નામની મજલીસો, તથા માતમો કરવામાં આવે છે. અને તેમનાં નામ ઉપર પોતાનાં જાન અને માલને ફીદા કરે છે, એવા દીન દુન્યાનાં સરદારો ઉપર શું શું મુસીબતો પડી છે, અને ઝાલીમોએ કેવી કેવી; તકલીફો આપી છે, એ હકીકતો જાણવાની દરએક દીનદાર ભાઇઓને ખાહેશ હોય છે, અને તેથી તેઓ એ એહવાલથી વાકેફ થાય, અને પોતાનાં દીનનાં સરદારો ઉપર ગુજરેલી મુસીબતોને યાદ કરે, અને તેમનાં નામ ઉપર ફીદા થાય, અને તેમની રૂહને ખુશ રાખવાની કોશીશ કરે, કે જેથી બંને જહાનમાં તેમને ફાયદો હાંસલ થાય; એવા હેતુથી આ કિતાબ

"જીક્રૂશ શહા-દતેન ફી બ્યાને ઇમામે હસનેન" તવારીખની કિતાબોનાં આધારે તૈયાર કરી, ગુજરાતીમાં છપાવી છે, એમાં શહાદતનું બ્યાન સાદી ઇબારતમાં લખવામાં આવેલું છે. પાછલા ભાગમાં સલામ, નૌહા, માતમ, [illegible], વીગેરે પણ દાખલ કરવામાં આવ્યા છે, કેમકે કેટલાક ભાઇઓને તવારીખ વાંચવાનો શોખ હોતો નથી. ગુજરાતીમાં આજ સુધી એવી તવારીખની કિતાબ છપાઇ નથી.

આજ સુધીમાં મેં કેટલીક કિતાબો ગુજરાતીમાં છપાવી છે, અને હવે પછી પણ બીજી કિતાબો છપાશે, એવી ખુદાથી ઉમ્મીદ છે, મારી છપાવેલી કિતાબો માટે ઘણે ઠેકાણેથી સારા અભિપ્રાયો મલ્યા છે, તેજ મુજબ આ કિતાબ પણ દીની બિરાદરોને પસંદ પડી છે.

આ કીતાબની ચોથીવારની બધી નકલો ખપી જવાથી, અને ઘરાકોની માંગણી ચાલુ રહેવાથી, એમાં કેટલોક સુધારો વધારો કરી પાંચમીવાર છપાવી છે. અને આ વખતે કાગળોનાં ભાવ ચાર ગણાં વધી જવાથી કીંમતમાં વધારો કરવામા આવ્યો છે.

આ કિતાબમાં કોઇને ભુલ નજર આવે, તો સુધારી લેશો, અને મને દરગુજર કરશો, એવી ઉમ્મીદ છે.

લી૦ દુઆગો,

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

મુ૦ **બીલીમોરા**
દેગડી સ્ટ્રીટ.

જીકરૂશ શાહા-દતેન,

ફી બયાને

ઈમામે હુસનેન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ હમ્દો લિલ્લાહે રબ્બિલ આ-લ-મીન, વલ આકે-બતો લિલ મુત તકીન, વસ્સ સલાતો વસ સલામો અલા રસુલિહિ **મોહંમદીન**, વ આલિહિ વ અસહા-બિહિ અજ-મઈન.

અય ગદાયાને કુએ **મોહંમદી**, વાએ ફીદાયાને રૂએ **અહમદી** જાનો ઓર આગાહ હો, કે જીક્ર કરના **રસુલે મકબુલ**, ઓર અવલાદે **બુતુલ**કા બાએસે હસનાત, ઓર મુજીબે બરકાત હે, ઓર ખાયસે નબીકા જીક્ર, કે જીસને હમ ગુનાહ-ગારોંકો દોજખસે બચાયા ઓર અપની શફાઅતકા ઉમ્મીદ-વાર ફરમાયા, બ-હર હાલ વસીલયે નજાત હે. અલલ-ખુસુસ દોનોં શાહઝાદયે કોવનેન, હઝરત **ઈમામે હુસનેન** અસે, કી મોહબ્બત બાએસે હુસુલે હાજાતે દુનિયા, ઓર મુજીબે દરજાતે ઉકબા હે. ખુશા હાલ ઉન મુસલમાનોંકા, કે આ-પકા હાલ સુનકર સ-રસ્કે ગમ આંખોંસે બહાયેં. ઓર શબો રોઝ આપકે નામપર જાનો માલ લુટાવેં.

કિતઆ.

ગમે શબ્બીરમેં ક્યું કર ન અપની ચશ્મેતર રોયે.
જબ અહલે આસમાં રોયે શજર રોયે હજર રોયે,
કટાયા તીશના લબ અપના ગલા સિબ્તે પયંબરને,
તઅજ્જુબ કમ હે ઉમ્મત મુસતફાકી જીસ કદર રોયે.

જનાબ હઝરત ઈમામ હસન અલે,કી શહાદતકા બયાન.

કુનયત આપકી અબુ મોહંમદ, ઓર લકબ મુજતબા ઓર સિબ્તે અકબર હે.

રિવાયત હે, કે શેહનશાહે ઝમન, હઝરત ઈમામ હસન અલે, ને પ્યાદા-પા પંધરા હજ અદા કીયે, હરબાર મદિનયે મુનવ્વરાસે મક્કયે મોઅઝઝમા તક પ્યાદા-પા આતે થે, ઓર આપકે ઘોડે આગે આગે ચલે જાતેથે, ઓર દો-બાર તમામ માલો અસબાબ ઘરકા રાહે ખુદા-મેં દે ડાલા, ઓર તીન-બાર આધા આધા માલ રાહે ખુદામેં દીયા, યહાં-તક કે, એક મોજા દીયા ઓર એક રખ્ખા, ઓર સબબ આપકી વફાતકા યે હુવા. કે આપકે નિકાહમેં એક અવરત થી, જાઅદા બીનતે અશઅસ નામ, યઝીદ પલીદને ઉસ ઓરતકો પોશીદા પયગામ ભેજા, કે મેં તુજપર મુદ્દતસે આશીક-ઝાર હું. ઓર અબ તેરી જુદાઇમેં બહોત બે-કરાર હું અગર તુ મુઝસે નિકાહ કરે તો, લાખ દિરમ મેહરકે અદા કરૂં. ઓર અલાવા ઉસકે બહોત માલો દિરમ અસબાબ હું. બ-શર્તે યે, કે તુ રાકિબે દોશે રસુલ, ઓર રાહતે જાને બતુલ, સરવરે

ઝમન હઝરત ઇમામ હુસન અલે, કો ઝેહરે કાતીલસે કામ તમામ કરે. ઉસ ઔરતે નાબેકાર મરદુદ પરવર દીગારને બ-તમએ ઝર ફાતેમા રદી, કે લખ્તે જીગરકો છે-બાર ઝેહર દીયા, મગર આપકી કરામતસે અસર ન કીયા, સાતવેં મરતબે ઉસ સંગ દીલને ફાતેમા, રદી, કે લાલકા પારેહાયે અલમાસે સૌદાસે પારા પારા કરડાલા, જીસ વક્ત હઝરત ઇમામ હુસન અલે. કો, અસર ઉસ ઝેહરે હલાહિલકા માઅલુમ હુવા, ફૌરન હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કો અપને પાસ બુલાયા, ઓર અપની રેહલતકા હાલ સુનાયા, ઓર કહા, કે અય ભાઇ, અબ મુઝકો તુમ્હારી બે-કસી ઓર તનહાઇ-પર રોના આતા હે. યાને રાતકો મેંને જદદે અમજદ મોહંમદ મુસતફા સલ, ઓર અલી મુરતઝા ઓર ફાતેમા ઝોહરા રદી, કો ખાબમે દેખા હે, કે બેહિતમેં મુઝકો અપને સાથ લીયે હુવે સયૈર કરાતે હેં, ઓર નાનાજાન મુઝસે ફરમાતે હેં, કે અય હુસન ખુશ હો, કે તુને અપને દુશમનોંકે હાથસે નજાત પાઇ, ઓર કલ રાતકો તુ હમારે પાસ આવેગા, ઓર યહાં બેહિશ મેં આરામ પાવેગા, પસ યે ખાબ દેખકર તિશ-નગી ગાલબ હુઇ, રાતકો ઉસ કુઝેમેંસે પાની પીયા, કે ઉસ પાનીને મેરા દિલ વ જીગર ટુકડે ટુકડે કર દીયા હે, હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ચાહા, કે આપભી ઉસ કુઝેકા પાની પીલેં. ઓર ભાઇકે સાથ અપની જાન દેં, મગર ફૌરન હઝરત ઇમામ હુસનને ભાઇકે હાથસે કુઝા છીન લીયા. ઓર ઉસકો ઝમીનપર ફેંક દીયા. જહાં પાની ગીરા વોહ ઝમીન શક હો-ગઇ, ઉસ-વકત હઝ-રત ઇમામ હુસેન અલે, કો યાસે મુતલક હો-ગઇ, કે અબકે મરતબે ભાઇકા ઇસ ઝેહરસે બચના મોહાલ હે. યેહી ઉસ ખાબકી તાઅબીર હે, કે અબ કરીબ ઝમા-નયે ઇંતેકાલ હે, હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ભાઇસે પુછા, કે અય ભાઇ, કીસને તુમકો ઝેહર

દીયા, હઝરત ઈમામ હુસન અલે, ને ફરમાયા, કે કયા તુમ ઉસકો જાનસે મારા ચાહતે હો? ઉનહોંને જવાબ દીયા, હાં. આપને ફરમાયા કે, અગર વોહી કાતીલ હે, કે જો મેરે ગુમાનમેં હે. તો ખુદાવંદ-તઆલા મુન-તકીમે હકીકી હે, વોહી કયામતકે દીન બદલા લેગા, અગર વોહ કાતીલ નહીં હે. કે જીસપર મેરા ગુમાન હે, તો મેં યે નહીં ચાહતા, કે એક બે-ગુનાહકો મેરે વાસતે કતલ કરો.

અલ-ગરઝ દમ-બદમ હઝરત ઈમામ હુસન અલે, કે ચેહ-રયે મુબારકકા રંગ મુ-ત-ગૈયુર હો જાતા થા, ઓર દિલ વ જીગર કટકટકે કયકી રાહસે નીકલતા આતા થા. ઓર ઉનકી યે હાલત દેખકર હઝ-રત ઈમામ હુસેન અલે, રોતે થે.

જબ હઝરત ઈમામ હસન અલે, કો બે-કરારી ઓર ઈઝતે-રારી હદસે ઝીયાદા હુઈ, ઓર રંગ રૂખસારયે ગુલગુંકા સબ્ઝ હોને લગા, ઉસ વક્ત આપને ધરવાલોંસે પુછા, કે અબ મેરે ચેહરેકા રંગ કયસા હે. સબને રોકર અર્ઝ કીયા, કે પારયે અલમાસ કે અસરસે ઝુમુરરદી હો-ગયા.હે. આપને હઝરત ઈમામ હુસેન અલે.કી તરફ મુત-વજ્જહ હોકર ફરમાયા, કે અય ભાઈ, હદીસે મેઅરાજ નબવી ઝાહીર હુઈ, યાને જબ રસુલે મકબુલ સલ, કો મેઅરાજ શરીફ હુઈથી, ઓર બેહિસ્તમેં સયેર કરનેકો તશરીફ લે-ગયે-થે, તો દો કસ્ર બેહિસ્તમેં મુલા-હીઝા ફરમાયે, એક કસ્ર ઝુમુર્રદે સબ્ઝકા, ઓર દુસરા યાકુતે સુર્ખકા, રિઝવાનસે પુછા, કે યે દોનોં કસરે જવાહેરીન કીસકે લીયે તૈયાર હુયે હે,? રિઝવાનને શર્મસે સર ઝુકા લીયા, ઓર કુછ જવાબ ન દીયા, જીબ્રાઈલ અલે, ને અર્ઝ કીયા, કે રસુલ સલ, યે દોનોં કસરે જવા-હેરીન આપકે દોનોં ફરઝંદોં હઝરત ઈમામ હસન અલે. ઓર હઝરત ઈમામ હુસેન અલે, કે લીયે હેં, આપને ફરમાયા. કે રંગ કીસ

વાસતે જુદા જુદા મુકરરર હુયે હેં? જીબ્રાઇલ અલે, ને અર્ઝ કીયા કે, યા રસુલુલ્લાહ સબ, કસરે ઝુમરદી બડે સાહેબ-ઝાદે હઝરત ઇમામ હુસન અલે. કે વાસ્તે ઇસલીયે તજવીઝ હુવા, કે લોગ બાદ આપકે ઉનકો ઝેહર દેંગે, ઓર વકતે રેહલત ઉનકે ચેહરયે મુબારકકા રંગ ઝુમુર્રદી હો-જાયેગા, ઓર છોટે સાહેબ-ઝાદે હઝરત ઈમામ હુસેને અલે, કો દગાસે મયદાને કબરલામેં બુલાઇંગે, ઓર તેગે જફાસે શહીદ કરકે ઉનકો ખુનમેં નિહલાઇંગે, સો બાઇ અબ સબ્ઝ રંગ હોજાના ચેહરેકા દલીલે રેહલત હે. ઓર યેહી અપના વકતે મુફારેકત હે, હઝ-રત ઈમામ હુસેન અલે, કો યે હાલ સુનકર ઝબ્તે ગીરીયા નહો-સકા બે-ઇખત્યાર રોને લગે, ઉનકે રોનેસે ઉસકદર લોગ ઘરમેં બયઠે થે, સબકે સબ રો ઉઠે, અલ-ગરઝ ઓનતીસવીં તારીખ સફરકી રાતકો આપકા હાલ મુ-ત-ગેયુર હુવા, હઝરત ઝયનબ ઓર કુલસુમ ઓર ફરઝંદાંને મગમુમ, ઓર સબ ઘરકે લોગ ઉસ વકત બે કરાર ઓર રંજે અલમસે અશ્કબાર થે. આધી રાતકે વકત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, સે ફર-માયા કે, અય બાઇ, મેંને બેહનો ઓર ફરઝંદો ઓર ઘરકે સબ ખુરદો કલાંકો તુમ્હારે સુપુર્દ કીયા. ઓર તુમકો ખુદાકો સોંપા, યે કહા, ઓર કલમયે શહાદત ઝબાનપર જારી હુવા, યક-બયક ઇસ સરાયે ફાનીસે તરફ આલમે જાવેદાનીકે રેહલત ફરમાઇ. "કાલુ ઈન્ના લિલ્લાહે વ-ઈન્ના ઈલય-હે રાજેઉન"

રૂબાઇ.

સીજદેમેં ઝુકા શાહ ગર સર નહીં હોતા,
ઓર સુખે ગલે પર ના ખંજર નહીં હોતા.
ના પાતે અઝાબોંસે રિહાઇ યેહ ઉમ્મતી,
હામી જો અગર સીબ્તે પયંબર નહીં હોતા.

જનાબ સૈયદુશ-શોહદા હઝરત-ઈમામ હુસેન અલે, કી શહાદતકા બ્યાન.

કુનયત આપકી **અબુ અબદુલ્લા** ઓર લકબ આપકા **શહીદ** ઓર **સૈયદ** ઓર **સીબ્તે** અસગર હે.

હઝરત **ઈમામ હુસેન** અલે, સીનેસે પાઊંતક **રસુલે મકબુલ** સલ, સે બહોત મુશાબા થે, જબ આપ પયદા હુયે, તો જનાબ **સૈયદા** અલે, આપકો સૈયેદેના **મોહંમદ** સલ, કે પાસ લે-આઇ, ઓર જનાબ **રીસાલત-મઆબ** સલ, ને આપકા નામ **હુસેન** અલે, રખ્ખા.

ઉમ્મે અબુલ-ફઝલ બીન્તે **લહારત**કા બ્યાન હે, કે મેંને એક મરતબે ખાબ દેખકર **રસુલે મકબુલ** સલ, કી ખિદમતમેં જાકર અર્ઝ કીયા, યા **રસુલુલ્લાહ**, આજ મુઝકો એક હયબત-નાક ખાબ નઝર આયા હે, ઓર મેં ઉસ ખાબકો નિહાયતહી બદ સમઝતી હું, આપને **ફરમાયા** બ્યાન કર, મેંને અર્ઝ કી, યા **રસુલુલ્લાહ**. ખાબમેં ગોયા આપકે જીસ્મે મુબારકકા એક ટુકડા કાટા ગયા હે. ઓર મેરી ગોદમેં રખ્ખા ગયા. યે સુનકર આપને ફરમાયા, યે ખાબ બહોત અચ્છા હે, **ઇનશા—અલ્લાહ, ફાતેમા** રદી, કે એક બેટા પયદા હોગા, ઓર વોહ તેરી ગોદમેં ડાલા જાયેગા, જબ જનાબ **સૈયદુશ-શોહદા** અલે, પયદા હુવે, તો આપકી બશારતકે મોઆ-ફીક **હુસેન** અલે, કો મેરી ગોદમેં ડાલે ગયે એક રોજ, મેં **હુસેન** અલે, કો લેકર જનાબ **રીસાલત મઆબ** સલ, કી ખિદમતમે હાઝિર હુઇ, ઓર **હુસેન** અલે, કો આપકી

ગોદમેં બિઠા દીયા. દુસરી તરફ મુલાકાત હોનેકે બાદ જબ ફીર મેં આપકી તરફ મુલાકાતી હુઇ, તો રસુલે-મકબુલ સલ. કી આંખોંસે આંસુ જારી થે, મેંને અરઝ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ. સલ, આપ પર મેરે માં-બાપ કુરબાન, આપ ક્યું રોતે હે? આપને ફરમાયા, મેરે ઇસ ફરઝંદકો મેરી ઉમ્મત કતલ કરેગી, ફિર મેંને કહા, યા, રસુલુલ્લાહ સલ, ક્યા હુસેન રદી, કતલ કીયે જાઇંગે? આપને ફરમાયા, હાં, બલકે મુઝકો હુસેન રદી. કે મશાહદકી મિટ્ટીભી દી હે.

સૈયદના મોહંમદ સલ, ફરમાતે હેં, કે હસન રદી, ઓર હુસેન રદી, નવ-જવાન અહલે જન્નતકે સરદાર હેં.

અસામા બીન જેદ રદી, ફરમાતે હેં, કે એક દફે મેં કીસી કામકે વાસ્તે આં હઝરત સલ, કી ખિદમતમેં હાઝિર હુવા, આપ ચાદર ઓઢે હુવે થે, જીસસે સાફ ઝાહીર હોતા થા, કે આપ કોઇ ચીઝ છુપાયે હુવે હેં. મેંને અપને મકસદકો બયાન કરનેકે બાદ આપસે પુછા, યા રસુલુલ્લાહ સલ, યે ક્યા શય હે, જીસકો આપ અયસા છુપાયે હુવે હેં. જયસે કે કોઇ નાદીર ચીઝકો છુપાતા હે, યે સુનકર આપને ચાદર ઉઠા-દી, તો આપકે પેહલુમેં હસન રદી, ઓર હુસેન રદી, બયઠે હુવે થે, આપને ફરમાયા, યે મેરે ઓર મેરી જીગર-બંદ ફાતેમા રદી, કે બેટે હેં, ફીર આપને ખુદાસે દુઆ કી. યા અલ્લાહ, મેં ઇનકો દોસ્ત રખતા હું, તુભી ઇનકો દોસ્ત રખ, જો ઇનકો દોસ્ત રખખે.

જનાબ રિસાલત મઆબ સલ, સે પુછા ગયા, યા રસુ-લુલ્લાહ, આપકો અપને અહલે-બયતમેં ઝીયાદા-તર કોન અઝીસ

હે, આપને ફરમાયા, હસન રદી, ઓર હુસેન રદી, ઓર યે મેરે રીહાન હેં. જબ ફાતેમા રદી, કે ઘર તશરીફ લે-જાતે તો પુછતે, અય ફાતેમા રદી, મેરે રીહાન કહાં હેં? ઉનકો બુલા લાવ, વોહ મેરે રીહાન હેં. મેં ઉનકો સુંઘના ચાહતા હું, ઓર અપને સિનેસે લીપટાના ચાહતા હું,

અબુ હોરેરા રદી, ફરમાતે હેં, કે એક દફેકા જીક્ર હે, કે આં હઝરત સલ, બર સરે મીંબર વાઅઝ ફરમા રહે થે, ઇતનેમેં હસન રદી, ઓર હુસેન રદી, સુર્ખ કમીસ પેહનકર ખેલતે હુયે તશરીફ લાયે, ચુંકે દોનોં સાહેબ-ઝાદે બહોત સગીર સિન થે, બ-બાએસે કમંઝોરીકે કભી ગીર પડતે થે. મીંબર પરસે ઉતરે, ઓર દોનોં સાહેબ-ઝાદાંકો ગોદમેં ઉઠા લીયા, ઓર મીંબર પર હઝરત ઉનકો દેખતેહી મીંબર પર પાસ અપને બીઠાકર આપને યે આયત પરહી, “ઇન્ના-અમવા-લોકુમ વ અવલા-દોકુમ ફીતના” યાને તુમ્હારા માલ તુમ્હારી અવલાદ ફીતના હે. ક્યું કે જબ મેંને ઇનકો દેખા, તો થોડી દેર તક મેં સબ્ર ન કર સકા, ઓર દેખતે-હી બગેર ઉનકો ઉઠાયે મુઝસે ઓર કામ ન હો-સકા, હઝરત રિસાલત મઆબ સલ, ફરમાતે હેં, કે હુસેન રદી, મુઝસે હે, ઓર મેં હુસેન રદી, સે હું.

એક દફે ઉમ્મે-સલમા રદી, ને ખાબમેં હઝરત મોહંમદ સલ, કો દેખા, કે આપકી દાઢી ઓર સર મુબારક ગીર્દ-આલુદ હે. ઉનહોંને અર્ઝ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ સલ, યે આપકા હાલ માત-મીયોંકા-સા ક્યું હે? આપને ફરમાયા, મેં હુસેન રદી, કી કત્લ ગાહમેં ગયા થા.

ઇબ્ને અબ્બાસ રદી, ફરમાતે હેં. કે મેં એક રોજ દો-પહેરકે વકત રસુલે મકબુલ સલ, કો, ખાબમેં દેખા, કે આપકે

સરે મુબારકકે બાલ પરાગંદા ઓર ગીર્દ-આલુદ થે, ઓર આપકે હાથમેં એક શીશા થા. જીસમેં ખુન ભરા હુવા થા, મેંને અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મેરે માં-બાપ આપ-પર કુરબાન, આપકા અયસા હાલ કયું હે. ઓર આપકે હાથમેં યે શીશા કયસા હે? આપને ફરમાયા, ઇસ શીશેમેં હુસેન રદી, ઓર ઉનકે અઝીઝોં ઓર મદદ-ગારોંકા ખુન હે, જો હુસેન રદી, કે સાથમેં શહીદ હુયે, ચુનાંચે મેં ઉસ વક્ત મૌજુદ થા, પસ મેંને ઇસ શીશેમેં વોહ ખુન ભર લીયા હે. ઇબ્ને અબ્બાસ રદી, ફરમાતે હેં, મેંને ઉસ દીનકો ખુબ યાદ રખ્ખા, ઓર લીખ લીયા. દરયાફ્ત કરનેસે માઅલુમ હુવા, કે હુસેન અલે, ઉસી રોજ શહીદ હુયે, ઇમામ હુસેન અલે, કી શહાદતકે મુતઅલ્લક બડી બડી કિતાબેં લિખ્ખી જા-ચુકી હેં. ઓર યે વાકેઆ ઇસ-કદર શોહરત-પઝીર હુવા હે, કે શાયદ મુસલમાનોં કે ઝમાનેકા કોઇ વાકેઆ ઇસસે ઝીયાદા મશહુર ન-હુવા હોગા. હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કી શહાદતકે બાદ હઝરત ઇમામ હુસેન બ-દસ્તુર મદીનેમેં રેહતે થે, ઓર ખલ-કુલ્લાકી હિદાયતમેં મસરૂફ રેહતે, મોઆવીઆ મરનેકે બાદ, જબ યઝીદ બાદશાહ હુવા, તો ઇસ સબબસે કે, વોહ ફાસીક, શરાબી ઝાલિમ થા, ઉસકો પુરા ખ્યાલ થા, કે વોહ કીસી તરેહસે મુસ્તહક નહીં હે, કે મુસલમાનોં પર હુકુમત કરે, ઇસલિયે ઉસને તદબીર સોચી, કે ઇમામ હુસેન અલે, કો જીનપર લોકોંકી નઝરેં પડ રહી થી, કે બાદ મોઆવીઆકે વોહ મુસલમાનોં પર હુકુમત કરેંગે ઇસ લીયે અપના મુતી કરલે, ઓર બયઅત કરાલે, ઇસલીયે ઉસને વલીદ બીન અકબા કે જો ઉસ ઝમાનેમેં મદીનેકા હાકીમ થા, ઉસકો લિખ-ભેજા, કે જનાબ-હુસેન અલે, સે મેરી બયઅત લે, ઉસ ને હઝરતસે કહા, હઝેર-

તને ફરમાયા, કે વોહ અહલે દોજખસે હે, યે અમર ના-મુમકીન હે, કે મેં ઉસકી બયઅત કરૂં, યે જવાબ સુનકર યઝીદ ને વલીદકો મુકરર લિખ્ખા, કે ઇમામ હુસેન અલે, કા સર મેરે પાસ ભેજદો. હઝરત ઇસિ ખબરસે મગમુમ હોકર ખાનયે કાઅબાકો જાયે પનાહ સંમઝકર મયે અહલે-બયેત મકકે કો રવાના હુયે.

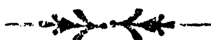
બયાન અહલે કુફાકા ઇમામ હુસેન અલે, કે સાથ ખત વ કિતાબત કરના, ઓર મુસલીમ બીન અકીલકા કુફે જાના, ઓર ઉનકા કત્લ હોના.

જબ જનાબ સૈયદુશ શોહદા, મદીનેસે મકકેકો રવાના હુયે, તો રાહમેં આપકો અબ્દુલ્લા બીન મુતી મીલા, ઓર આપસે પુછા, કે આપ કહાં તશરીફ લે-જાતે હેં? આપને ફરમાયા, અબતો મેં મકકે જાતા હું; ઇસકે બાદ ઇસ્તેખારા કરૂંગા, જીસ તરફ અલ્લાહ તઆલાકા હુકમ હોગા, ઉસ તરફ રવાના હુંગા ઉસને કહા, મેં આપસે નિહાયત બયેર બાહાસે અર્ઝ કરતા હું. કે આપ કુફેકા કભી ઇરાદા ન-કીજીયેગા, ફીર આપને મકકે પહોંચ-કર ચંદ-રોઝ તક વહીં કયામ ફરમાયા, ઉસ ઝમાનેમેં ઇબ્ને ઝુબેરભી આપકે પાસ આ-ગયે.

જબ અહલે કુફાકો મોઆવીયા, કે મરનેકી ખબર પહોંચી, ઓર ઉનકો યેભી માઅલુમ હુવા, કે ઇમામ હુસેન અલે, ઓર ઇબ્ને ઝુબેરને, ઓર ઓરભી [illegible] ઓર અહદને બયઅતસે ઇનકાર [illegible] ઉન્હોંને [illegible] બીન સરદ-ખઝાઇ, મુસેયબ, બીન [illegible] મકાનમેં જમા હોકે

મશ્વેરા કીયા. ઓર ઇમામ હુસેન રદી, કે મકકે જાને–કાબી ઉસ જલસેમેં જીક્ર આયા, પસ યે લોગ સુલય-માન બીન સરૂલ-ખજાઇ ઓર મુસઇયબ બીન જનઆ ઓર રફાઆ બીન શદ્દાદ ઓર હબીબ બીન મુઝાહુર,કી તરફસે આપકો ખત લીખ્ખા, જીસકા મઝમુન યે થા.

"બિસમિલ્લા હીર રહમા નિર રહીમ."

સલામ હે આપ–પર–"બાદ હમ્દો નાઅતકે વાઝેહ હો, કે આપકા દુશ્મન ઇસ ઉમ્મત–પર હુકમ–રાની કર રહા હે. હમારી યે "ખાહીશ હે, કે ઇસ ઉમ્મત–પર આપ હુકમ–રાની કરેં, ઓર વોહ ઝાલીમ બહોત કુછ ફસાદ ફયલા રહા હે." ઓર યે ઝાહીર હે, કે હમપર કોઇ ઇમામ નહીં હે, ઇસ–લીયે બેહતર હે, કે આપ યહાં તશરીફ લાયેં." યકીન હે. કે અલ્લાહ તઆલા, આપકે સબબસે હમકો હકપર કાયેમ રખ્ખેગા, યહાં નેઅમાન બીન બશીર દારૂલ સલ્ત-નતપે કુફેકા અમીર હે, મગર હમ ઇદેન ઓર જુમઆકી નમાઝ ઉસકે સાથ નહીં પઢતે હેં. મગર આપકે આનેકી ખબર હમકો માઅલુમ હો–જાયે, તો ઉસકો મુલ્કે શામ તક પાની નહીં પીને દેંગે. ઇનશા અલ્લાહો તઆલા, વસ્સલામો અલય–કાં વ રહ-મતુલ્લા–હે વ બરકા–તોહુ."

જબ ખત લિખ્ખા ગયા, તો ઉન્હોંને અબદુલ્લા બીન સબઉલ-હમદાની, ઓર અબદુલ્લા બીન દીલ, કો ખત દેકર રવાના કીયા, ઇસી ખતપર ઉન્હોંને ઇકતીફા નહીં કીયા, બલકે ઉસકે દુસરે રોજહી એક ઓર ખત રવાના કિયા, ઓર ફીરતો

ઉનહોંને ખતોંકા તાર બાંધ દીયા. ચુનાંચે **ઈમામ હુસેન** અલે, કે પાસ ઉન લોગોંકે દેઢ–સો, યા ઉસસે ઝીયાદા ખત આ ચુકે, આખીર પર **શીશ** બીન **રબીઇ**, ઓર **હિજાજ** બીન **અલ-જબર**, ઓર **યઝીદ-અલ-હારેસ** ઓર **યઝીદ** બીન **રોયમ** ઓર **ઉરવા** બીન **કયેસ** ઓર **ઉમર** બીન **અલહીજાજ અજજુબેદી** ઓર **મોહંમદ** બીન **ઓમેર અલ–તમમી**, નેભી આપકો ઇસી મઝમુનકા એક ખત લિખ્ખા, જબ આપકે પાસ ઇસ–કદર ખત આયે, તો આપને ઉનકે જવાબમેં એક ખત લિખ્ખા, જીસકા મઝમુન હરબે જેલ થા.

મઝમુને ખત.

"હમ્દ વ નાઅતકે બાદ વાઝેહ હો, કે મેં તુમ્હારે મુરાસેલાતકા મઝમુન ખુબ સમઝ ગયા, મેં તુમ્હારી દરખાસ્ત કે, મોવાફીક મેરે અહલે-બયેતમેંસે મેરે ચચેરેભાઇ **મુસલીમ** બીન **અકીલ** કો રવાના કરતા હું, ઓર મેંને **મુસલીમ** બીન **અકીલ**સે કેહ દીયા હે. કે વોહ તુમ્હારે હાલસે મુફસ્સીલ તઓરપર મુજકો ઇત્તીલા દે. જબ મુજકો **મુસલીમ** બીન **અકીલ**, તુમ્હારે સાદીક ઇરાદોંકી તસદીક કરકર ઇત્તીલા દેંગે, તો મેં ઉસ–વકત તુમહારે પાસ આ–સકતા હું. કસમ હે **અલ્લાહ**કી, ઇમામ વોહી હે. જો **કિતાબુલ્લા** પર અમલ કરે. ઓર દીને હકપર કાયેમ હો. વસ્સલામ.

બસરે મેંભી ચંદ આદમી કબી–લયે **અબ્દુલ–કયેસ**, કી એક ઔરતકે મકાનમેં જીસકા નામ **મારયા** બીનતે **સાઅદ** થા, જમા હુયે. ઉનમેંસે **યઝીદ** બીન **નબીત**, જીસકે દસ બેટે થે, ઓર

વોહ ખુદ કબીલયે અબદુલ-કેસસે થા. ઇમામ હુસેન અલે, કે પાસ જાનેકે લીયે તૈયાર હુવા, ઓર અપને બેટાંસે કહા, કે તુમમેંસે મેરે સાથ કોન ચલેગા!, ઉસકે દો બેટે અબદુલ્લા ઓર ઓબેદુલ્લા સાથ હો ગયે. યઝીદ બીન નબીત મયે અપને દો બેટાંકે મક્કે મેં આપકે પાસ આયા, જો આખીરકો યે સબકે સબ આપકે સાથ શહીદ હુયે.

જબ જનાબ મુસલીમ બીન અકીલ રવાના હુયે, વે રાસતેમેં આપકો બહોત સદમે ઉઠાને પડે, ગરઝ મુસલીમ બીન .અકીલ રદી, કુફેકો પહોંચકર મુખતારકે ઘરમેં ઉતરે, બાઝ કેહતે હેં, કે વોહ ઓર કીસીકા મકાન થા. જબ સબ લોગ જમા હુયે, તો આપને ઈમામ હુસેન રદી, કે ખતકા મઝમુન પઢકર સુના દીયા, સબ લોગ મુસલીમ બીન અકીલ રદી, કી મદદગારી ઓર મોઆવે-નત પર કમર-બસ્તા હો-ગયે.

જબ નેઅમાન બીન બશીર કો, જો કુફેકા હાકીમ થા. મુસ-લીમ બીન અકીલ રદી, કે આનેકી ખબર માઅલુમ હુઇ, તો ઉનસે મીંબરપર ખડે હોકર કહા, અય લોગો ફીતના વ ફસાદકી તરફ હર-ગીઝ માયલ નહો, ઇસમેં બહોત જંગો જીદાલ હોગી, મખલુકે ખુદા કત્લ હોગી, ઉનકે માલ વ અસબાબ છીન લીયે જાઇંગે. જાન વ માલસે તારાજ હો જાઇગે, અગર તુમ ઇસ બગાવત ઓર ફસાદપર આમદા રહોગે, તો મેં સખ્ત સઝા દુંગા, ઓર જબ તક મેરે હાથમેં યે તલવાર રહેગી, મેં તુમકો કત્લ કરંગા.

ઇસકે બાદ અબદુલ્લા બીન મુસલીમને યઝીદકો મુસ-લીમ બીન અકીલ રદી, કે આનેકી ખબર દી, ઓર યે લીખ

ભેજા, કે અકસર લોગોંને **મુસલીમ** બીન **અકીલ** સે; કે હાથ પર બયઅત કરની શુરૂ કરદી હે, ઓર **નોઅમાન** બીન **બશીર** એક નામર્દ આદમી હે, ઉસસે ઇસ ફિતના વ ફસાદકા ફરો હોના બહોત દુશવાર હે, આપતો અપની જાનીબસે કોઈ કવી ઓર દિલાવર આદમીકો બહોત જલ્દ યહાં રવાના કરો. વરના ફીર ઇસ જોરદાર તુફાન ઓર હંગામેકા ઇંતેજામ નહો-સકેગા. ફીર **યઝીદ** કો ઓર લોગોંનેભી ઇસી મઝમુનકે મુન્ત-અદ-દદ ખુતુત રવાના કીયે, ચુનાંચે **અમ્મારા બીન અલ-વલીદ અકબા**. ઓર ઉમર બીન **સાઅદ** બીન **અબી-વિકાસ** નેભી **યઝીદ**કો ખત લિખ્ખા, **યઝીદ ને મોઆવીઆ**કે એક ગુલામ **સરજુન**કો ઇન ખુતુત કે **મઝમુન**સે આગાહ કરકર ઉસસે મશવેરા કીયા, કે કુફેકો કોન શખ્સ રવાના કીયા જાયે, ઓર કીસસે ઇસ ફસાદકા ઇંતેઝામ હો-સકેગા, **સરજુન**ને કહા, અગર તુઝકો ઇસ બારેમેં કોઈ શખ્સ **મોઆવીઆ**કે જયસી રાયે દે, તો તુ ઉસપર અમલ કરેગા? **યઝીદ**ને કહા, બેશક મેં ઉસ શખ્સકી રાયેકો તસલીમ કરૂંગા, ઓર ઉસીકે મોવાફીક અમલ દરઆમદ કરૂંગા, ચુંકે **ઓબેદુલ્લા** બીન **ઝીયાદ**, ઉન દોનોં-મેં **યઝીદ**કો માબગુઝ થા. **સરજુન**ને કહા, **મોઆવીઆ**કી યે રાયે હે; કે **ઓબેદુલ્લા** બીન ઝીયાદકો યે કામ સુપર્દ કીયા જાયે, ઇસકા વોહ ખુબ ઇંતેઝામ કરેગા.

યઝીદને ઇસ રાયેકો બહોત પસંદ કીયા, ઓર ફોરન **ઓબેદુલ્લા** બીન **ઝીયાદ**કો બસરા ઓર કુફાકા **હાકીમ** બનાકર રવાના કીયા, ઓર ઉસકો યેભી કેહ દીયાગા, કે **મુસલીમ** બીન **અકીલ**કો ગીરફતાર કરકે લાયે, યા કત્લ કરે, યા નીકાલદે, ઉન દોનોંમેં **ઇમામ હુસેન** અલે. નેભી બસરાકો **મુન્ત-અદ-દદ ખત**

રવાના કરચુકે થે, ચુનાંચે આપને બસરેકે બડેબડે નામી લોગોં માલેક બીન સમ-મઉલ બકરા, અહનફ કયેસ બીન મનજર બીન અલજારૂ, મસઉદ બીન ઉમર, કયેસ બીન હશીમ ઉમર બીન અબદુલ્લા માઅમર, કો ખુતુત રવાના ફરમાયે થે, જીન લોગોંકો જરીયેસે આપને ખુતુત રવાના ફરમાયે, વોહ સબ લોગોંને ખુતુતકો છુપા લીયે થે. મગર ઓબેદુલ્લા બીન ઝીયાદકે ખોફ્સે મનજર બીન અલજારૂદ, ને ઉન ખતકો મશહુર કરદીયા, ચુંકે ઓબેદુલ્લા બીન ઝીયાદ, બી બસરેસે હોતા હુવા, કુફેકો આ-રહા થા, જબ ઉનકો આપકે ઇસ ખતકી ખબર માઅલુમ હુઇ, તો ઉસને મનજર બીન અલજારૂદ, કો કત્લ કરદીયા, ઓર અહલે બસરાકો બહોત ડરાયા, કે ખબરદાર અગર જરાબી કોઇ શખ્સ બાગીયે ફસાદ સાબીત હોગા, તો મેં ઉસકા સર કાટુંગા, આજસે મેં બસરા ઓર કુફેકા હાકીમ હું ચુનાંચે અમીર યઝીદ બીન માઆવીયા, કા યે હુકમ મૌજુદ હે. ઓર મેં યહાં અપને બાઇ ઉસમાન બીન ઝીયાદકો છોડે જાતા-હું, અગર તુમમેંસે કોઇ શખ્સભી ખીલાફ કરેગા. તો બસ જાનલો; કે ઉસકા સર ઓર યે મેરી તલવાર હે. ફીર યહાંસે ઇબ્ને ઝીયાદ. ઓર મુસલીમ, બીન ઉમર અલ-બાહેલી, ઓર શરીક બીન અઉર અલ-હારેશીકો અપને સાથ લેકર કુફેકો રવાના હુવા, ઓર જબ કુફેકે કરીબ પહોંચા, તો ઉસને અપને હમરાહી-યોંકો એક જગા ઠયરા-કર અકેલા કુફેમેં દાખીલ હુવા, ઉસ વક્ત ઉસને અપની કતે મદનીયોં-કીસી બનાઇ-થી, લોગોંને ખ્યાલ કીયા, શાયેદ યેહી હુસેન અલે, હેં ઉસકી બડી તાઅઝીમ, વ તૌકીર કરને લગે, મગર વોહ કીસીકો કુછ જવાબ નહીં દેતા-થા, કે આવાઝસે પહેચાના

જાયેગા. જબ **નેઅમાન**કો, એક અજ-નબી શખ્સકે આનેકી ખબર હુઇ. તો ઉસનેભી દરવાઝા **હુસેન** અલે, તશરીફ લાયે હેં, ઇસી ખ્યાલસે ઉસને અપના દરવાઝા બંદ કરલીયા. **ઇબ્ને ઝીયાદને** દરવાઝે-પર જાકર કહા દરવાઝા ખોલો, અબ તો **નેઅમાન**કો યકીન હુવા. કે **હુસેન** અલે, હી હેં, **નેઅમાનને** અંદરસે કહા, અય શખ્સ સચ્ચા બ્યાન કર. કે તુ કોન હે? અગર તુમ **હુસેન** અલે હો, તો મેં તુમસે લડના નહીં ચાહતા હું, ઓર ન મેં અપની અમાનત તુમકો દે-સકતા હું, **ઇબ્ને ઝીયાદને** ફીર ઝોરસે કહા, દરવાઝા ખોલો, લોગોંને **નેઅમાન**સે કહા, અય શખ્સ, તુ દરવાઝા કયું નહી ખોલતા હે? યે **હુસેન** અલે, નહીં હેં, જબ વોહ દરવાઝા ખોલા ગયા, તો **ઇબ્ને ઝીયાદ** અંદર દાખીલ હુવા. દુસરે દીન સુબ્હોકો **ઓબેદુલ્લા** બીન **ઝીયાદને** મીંબર પર ખડે હોકર કહા, અય લોગો; આજકે દીનસે **યઝીદને** મુઝકો યહાંકા હાકીમ મુકરર કીયા હે, ઓર મુઝકો યે હુકમ હે, કે મેં મઝલુમોંકી દાદકો પહોંચું, ઓર ઝાલીમોંકો સઝા દું, અગર કોઇ મેરી ઇતાઅતસે સર ફેરેગા તો મેરા યે કોડા, મેરી તલવાર ઉસકે લીયે મૌજુદ હે,

ઉસકે બાદ મુન્શીયોંકો હુકમ દીયા, કે યહાંકે સબ મોઅઝે-ઝીનકો તલબ-નામે લીખ્ખે જાયેં, ઓર જો લોગ આનેસે ઇનકાર કરેં ઉનકો યે હીદાયત કી-જાયે, કે જો લોગ બાનીયે ફસાદ હેં, ઉનકી ઝીમ્મે-દારી કુબુલ કરેં, દર સુરતે ઉદુલ હુકમી, વોહ બાગી ઓર મુસ્તવ-જેબે સજા કરાર દીયે જાઇંગે, અગર વોહ શખ્સ ફીર કીસી-તરેહકે ઝુલ્મકી શિકાયત કરેગા, તો મસમુ ન-હોગી, ઓર જો લોગ નૌ-વારીદ બાનીયે ફસાદ બ્યાન કીયે જાતે-હેં, વોહ

ગીરફ્-તાર કરલીયે જાયે, અગર વોહ ન આયે, તો દારૂસ—સલ્તનતકે દરવાઝે-પર વોહ સુલીપર ચડહાયે જાંયગે, **મુસલીમ, ઓબેદુલ્લા** બીન ઝીયાદકી યે બાતે સુનકર મુખતારકે ઘરસે નીકલે, ઓર **હાની બીન અરવવા અલ**-મુરાદીકે યહાં તશરીફ લાયે, ઓર હાની બીન અરવવા અલ-મુરાદીસે આપને દરખાસ્ત કી. કે અબ તુ મુજકો અપને યહાં જગા દે, ઓર મુજકો અપના મેહમાન બના, જીસ કીસીકો મેં દેખતા હું, વોહ મેરા દુશમન નઝર આતા-હે, પેહલે તો **હાનિ** બીન **અરવવા** ને આપકો રખનેસે પેહલુ-તહી કી, મગર આખીર કાર આપકી માયુસીકી બાતે સુનકર ઉસકો રહમ આ-ગયા, ઓર ઈનકાર કરનેકો ખીલાફે મુરવ્વત સમઝ-કર ઉસને આપકો અપને યહાં જગા દી, ઓર આપસે કહા, કે આપ અગર મેરે ઘર પર તશરીફ ન-લાતે, ઓર દુસરી જગે ઠેહર કર મુઝસે અયસી દરખાસ્ત કરતે, તો મેં હરગીઝ કુબુલ ન-કરતા.

ઇબ્ને ઝિયાદ-ને અપને ગુલામકો બુલાયા, ઓર ઉસકો તીન હઝાર દિરહમ દેકર યે કહા, કે **મુસલિમ** બીન **અકીલ**, ઓર ઉનકે અસહાબે મોઆવે-નીનકી તાલશ કર, ઓર લોગોંમેં તુ અપનેકો ઇસ તઓર પર ઝાહીર કર, કે મેંભી **મુસલીમ** બીન **અકીલ**, કે હાથ પર, બયઅત કરના ચાહતા હુ, ઓર ઉનકો યેભી ખાત્રર કરાદે. કે મેં ઇસી વાસ્તે મુલ્કે **શામસે** આયા હું, **ઇબ્ને ઝીયાદ**, કી હિદાયત-કે મોવાફીક મુસલીમ બીન ઉસ-જતુલ અસદી, તીન હઝાર દિરહમ લેકર નીકલા, જબ એક મસજીદમેં ઉસકા ગુજર હુવા, તો **મુસલીમ** બીન **અકીલ**, નમાઝ પડ રહે થે. ઓર દુસરે લોગ યે કેહ રહે થે, કે **હુસેન** રદી, કે તરફસે બયઅત લેનેકે લીયે આપહી તશરીફ લાયે હેં, યે સુનકર મુખબીર સમઝ ગયા, કે જીસકી--કે

મેં તલાશમેં હું, અબ ઉસ શખ્સકા પતા મીલ ગયા, ઓર વોહ મૌજુદભી હે. જબ આપ નમાઝસે ફારિગ હુવે, તો ઉસ મુખબીરને આપસે અર્ઝ કીયા, ખુદા, આપકો ખુશ રખ્ખે. મેં આપહીકી તલાશમેં મુલ્કે શામસે સફરકે સદમે ઉઠાતા હુવા યહાં પહોંચા હું, અબ ઉમ્મીદ હે, કે મેં અપને મકસદમેં ઝુરૂર કામયાબ હુંગા, ક્યુંકે ઇસ જલસેકે હાઝેરીનભી કેહતે હેં, કે હમ ઉસ શખ્સકો જાનતે હેં, જો હુસેન રદી, કી તરફ્સે બયઅત લેનેકે લીયે યહાં આયા હુવા હે. ઓર મુજકો ઇસ ખાનદાનસે કમાલ દરજેકી મોહબ્બત હે. અબ મેં આપસે ઇસ બાતકા ઉમ્મીદ–વાર હું, કે આપ યે દિરહમ મુઝસે લેલેં, ઓર ઉસ શખ્સકે પાસ મુજકો પહોંચા દેં, યે સુનકર મુસલીમ બીન અકીલ, બહોત ખુશ હોકર ફરમાને લગે, મરહબા હે તુઝપર, વોહ શખ્સ મેંહી હું. ઉસને કહા યે મેરી ઓર ખુશ કીસમતી હે, કે આપહીસે મેરી મુલાકાત હો–ગઇ, મુમકીન થા, કે કોઇ શખ્સ મુજકો આપકા પતા ન–દેતા, ફીર આપને ઉસસે બયઅત લી, ઓર ઉસકો જતા દીયા, કે જબતક ઇન ઝાલીમોંકા હંગામા ઓર ફસાદ ફરો ન હો–જાયે, મેરા નામ મશહુર ન–કરના. ઉસને આપકો બહોત ઇતમીનાન દીલાયા, ઓર કહા, કે ઇસ અમરસે આપ બહોત ખાતીર જમ્મા રખ્ખેં, મેં અયસા આદમી નહીં હું, અપના પતાભી બતા દીજીયે, હઝરત મુસલીમને અપના મુકામે કયામ ઉસકો બતા દીયા, વોહ મુખબીર વહાંસે રૂખસત હોકર, ઓબેદુલ્લા બીન ઝીયાદકે પાસ આયા, ઓર તમામ હાલ જો ગુજરા થા, બ્યાન કરદીયા. ઇસ અરસેમેં હાની બીન અરવવા, બીમાર હુવે, ઓબેદુલ્લા બીન ઝીયાદ, હાની બીન અરવવા, કી અયાદતકે બહાનેસે આયા, અમારા

ઇબને અબદુસ સલુનીને આહીસ્તાસે કહા, કે ઇસી ઝાલીમને યે તમામ ફીતના વ ફસાદ પયદા કીયા હે, અગર યે કત્લ કર દીયા જાયે, તો યે તમામ શર વ ફસાદ દબ જાયેગા. હાનીને કહા, મેરે ઘરમેં જબકે વોહ બ-ઇઝહારે દોસતી આયા હે. તો અયસે ઉમુર ન-કીયે જાયેં, પસ ઓબેદુલ્લા ઇબ્ને ઝીયાદ, હાનીકે પાસ આયા, ઓર થોડી દેર બયેઠ-કર ચલા ગયા. ઇસી ઝમાનેમેં હાની બીન અરવવાકે મકાનમેં શરીક ઇબ્ને અલ-અઉર, બી ઉતરા હુવા-થા, જીસકે બહોતસે એહસાનાત ઇબ્ને-ઝીયાદ પર થે, ઇત્તેફાકન શરીક-બી બીમાર હો-ગયા. ઇબ્ને-ઝીયાદ, શરીકકી અયાદતકો આયા, ઓર શરાક, ને મુસલીમ બીન અકીલસે કેહ દીયા, કે ઇબ્ને-ઝીયાદને મેરે પાસ આનેકો કહા હે, જબ વોહ આયે, તો તુમ ઉસકો કત્લ કરદો જિનસે યે ફસાદકી જડ કટ-જાયેગી, ઓર યહાં તુમ મુબહીન હો-જાઓગે, ઓર ફીર મેં અગર તંદુરસ્ત હો-જાઉં, તો તુમ્હારી બહોત કુછ મદદ કરુંગા, મુસલીમ બીન અકીલને કુબુલ કીયા, ઇશાકે વકત ઓબેદુલ્લા ઇબ્ને-ઝીયાદ આયા. શરાક, ને હઝરત મુસલીમસે ફીર કહા, દેખો બિલકુલ દરેગ નકરો, ગરઝ-કે, ઇબ્ને-ઝીયાદ અંદર બુલાયા ગયા, ઇબ્ને ઝીયાદ શરાકકે પાસ આકર બયેઠ ગયા. ઓર પુછને લગા, અબ તુમહારા મિઝાજ કયસા હે? શરીકને ઉસકા જવાબ દીયા, ફીર શરાકને જબ દેખા, કે મુસલીમ બીન અકીલ રદી, નીકલતે નહીં હેં, ઓર ઇબ્ને-ઝીયાદકે કત્લ કરનેમેં દરેગ કરતે હેં, તો શરીક પરેશાન બાતોંમેં મુસલીમ બીન અકીલ, કો ઇશારા કરને લગાં, જો ઇબ્ને-ઝીયાદકે કત્લપર દલાલત કરતી-થી, ઇબ્ને-ઝીયાદને યે દેખકર હાનીસે પુછા કે, શરીક અયસી બાતેં કર રહા

હે, હાનીને જવાબ દીયા, કે હાં, આજ સુબ્હોસે શારીકકા યેહી હાલ હે, દીવાને-પનકી બાતેં બકા કરતા-હે. ઇબ્ને ઝીયાદ ઉઠ ખડા હુવા, ઓર ચલનેકા ઇરાદા કીયા; શારીકને કહા, અય અમીર, મેં તુઝકો કુછ વસીયત કરના ચાહતા હું. ઇબ્ને ઝીયાદ ને કહા, કયા મેં તેરે પાસ આઉં, ઉસને કહા હાં, મેહરાન જો ઇબ્ને-ઝીયાદકે સાથ થા, મના કરને લગા, કે તુ મત-જા, વોહ તુજકો કત્લ કરના ચાહતા હે, ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, નહીં વોહ મોહસીન હે. મેહરાન ને ઉસકો યકીન દીલાયા, કે અગર તુ ઉસકે પાસ જાયેગા, તો બેશક કત્લ કીયા જાયેગા, લેકીન જબ ઇબ્ને-ઝીયાદ ચલા ગયા, તો શારાક, ન મુસ્લીમ બીન અકીલસે કહા, અફસોસ,- અબ કયા હો-સકતા હે, તુમને ઉસકો કયું જાને દીયા, મુસલીમને ફરમાયા, મુજકો દો ચીઝોંને ઇસ ઇરાદામસે બાઝ રખ્ખા, એક યેહ કે જીસકે ઘરમેં મેં ઉતરા હું, વોહ ઇસ બાતસે મના કર ચુકા હે, દુસરી યે હદીસ મેરી માનેઅ હુઇ, કે મુસલમાનકો યકાયક કત્લ ન કરે, શારાકને કહા. તુમને બડી ગલતી કી, કયું કે અગર તુમ ઉસકો કત્લ કરતે તો કુછ મોના-બેજેકી બાત નથી, ઇસ-લીયે કે વોહ બડા ફાસીકો ફાજીર થા, ઓર બાનીયે ફસાદ થા, અબ તુમકો અયસા મૌકા મીલના દુશવાર હે, બલકે મેરી રાયેમેં તુમ્હારા બચના બિલકુલ ના-મુમકીન અમર હે. ઇસકે તીસરે રોઝ શારીકકી વફાત હુઇ, તો ઇબ્ને-ઝીયાદને શારીકકે જનાઝે-પર નમાઝ પઢી, ફીર જબ ઇબ્ને-ઝીયાદ, કો માઅલુમ હુવા. કે શારીકને લોગોંકો મેરે કત્લ કરનેકી તરગીબ દીથી; તો ઉસકે જનાઝે-પર નમાઝ પડનેસે બહોત અફસોસ કીયા, કે હાયે! મેંને એક બદ-બાતીન ઇરાકી શખ્સકે જનાઝે-પર કયું નમાઝ પડવાઇ.

અબ હાની બીન અરવવાને, જો કીસી કદર તંદુરસ્ત હો ગયા થા, બઅદ બીમારી–કે ઇબને ઝીયાદકે પાસ આના–જાના મુનકતે કરદીયા, ઇબને–ઝીયાદકો માઅલુમ હુવા, કે હાની બહોત અછછે હેં, યે સીર્ફ હઝરત મુસલીમ બીન અકીલકે બચાનેકે લીયે હીલા સાઝી કરતે હેં, તો ઝબરન અપને રૂબરૂ બુલવા–કર પુછા, કયા તેરે મકાનમેં કોઇ શખ્સ છુપા હુવા હે? હાનીને કહા, નહીં, ઇબ્ને ઝીયાદને અપને ગુલામકી શહાદતસે હાનીકે બ્યાનકો ઝુટા સાબિત કરદીયા, અબ હાનીકો માઅલુમ હુવા, કે ઇસ ગુલામને બહોત સહીહ ખબર દી–હે, કુબુલ કર લીયા, મગર સરનીગું હોકર ઇબ્ને ઝીયાદસે મુસલીમકે અમનકી દરખાસ્ત કી, લેકીનં ઉસને હાનીકી એકભી ન–સુની, ઓર અપને હાથમેં તલવાર લી, ઓર મેહરાન–કોભી હુકમ દીયા, કે ઇસકા ચેહરા વ–ગયરા, ઓર ઓર આઝા ઝખમી કીયે જાએં, ચુનાંચે છોટે છોટે હથીઆરોંકે પાય પય ઝખ્મ રસાનીસે વોહ મજરૂહ હો–ગયે, હાની–નેભી ઉન લોગોં પર, જો ઉસકો મારનેમેં શરીક થે, હમલા કીયા, યે દેખકર ઇબ્ને–ઝીયાદને કહા, અય ઝાલીમ! તુ ખુદ અપને કત્લ હોનેકી કોશીશ કર રહા હે, અબ હમકો કત્લ કરના હલાલ હે, ઇબ્ને ઝીયાદને હાનીકો એક મકાનમેં બંદ કરદીયા, જબ હાનીકે અહલે ખાનદાનકો માઅલુમ હુવા; તો અસમા બીન ખારેજાને ઇબ્ને ઝીયાદસે કહા, અય અહદ–શિકન! તુને હાનીકો કીસ હીલેસે બુલાયા, ઓર ફીર ઉસકે સાથ યે સુલુક કીયા, તુ યે નહીં જાનતા; કે હાનીકે કોનકોન મદદગાર હેં? ઓર કુનબેકે લોગ કયસે હેં? વોહ તુઝકો અયસા તંગ કરેંગે, કે તુજકો યહાં રેહના દુશવાર હો–જાયેગા. મગર ઉસને એકભી ન–સુની, ઓર ઉનકો ઉસી તરેહ

કયદમેં રખ્ખા, જબ ઉમર બીન અલ હજ્જાજકો માઅલુમ હુવા, કે
હાની કત્લ કીયા ગયા, તો ઉસને બહોત લોગોંકો સાથ લેકર ઇબ્ને
ઝીયાદકે મકાનકા મોહાસિરા કીયા, ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, કે
હાની કત્લ નહીં કીયા ગયા હે. હાની અપને લોગોંકી આવાઝ
સુનકર કેહને લગે, અય મેરે મદદગારો! અય અહલે-દીનો! કયા
તુમ મુઝકો દુશ્મનોંકે કબઝેમેં રખના પસંદ કરતે હો? ઉમર
બીન અલ-હજ્જાજને જબ હાનીકો ઝીંદા દેખા, તો શુક્ર કીયા,
ફીર જબ લોગ હાનીકો છુડા લાયે. જબ મુસલીમ બીન અકીલ
કો યે ખબ્બર પહોંચી, તો ઉનહોંને અપને ગીરોહકો, "યા મદદ
ગારાંને ઉમ્મત," કેહકે ઝોરસે આવાઝ દી, ઉસ-વક્ત તક આપસે
આઠ હજાર લોગ બયઅત કર ચુકે-થે, જબ આપકે પાસ અબ
લોગ જમા હો-ગયે, તો અપને ઇબ્ને-ઝીયાદ, કે કસ્રકા મોહા-
સિરા કર લીયા, ઇબ્ને-ઝીયાદ સમઝા કે, વોહ અબ મારા જા-
યેગા. ઉસ વકત ઇબ્ને ઝીયાદકે સાથ કોઇ પચાસ સાઠ આદમી
થે. ઇબ્ને ઝીયાદને ઘબરા-કર અપને હમરાહી-યોંસે કહા, કે જો
લોગ હમારે મુતી હેં. ઉનસે કેહ દીયા જાયે, કે સુલેહકા ઝંડા
ખડા કર દેં, જબ લોગોને દેખા. કે સુલેહકા ઝંડા નસબ
હો-ગયા હે, તો મુ-ત-ફર્રેક હોને લગે, ઉસ વક્ત મુસલીમ બીન
અકીલ રહા, કે સાથ સીર્ફ તીસ આદમી બાકી રેહ ગયે-થે, આપ
વહાંસે નીકલ કર કબીલયે કુનંદાકે મકાનોંકી તરફ રવાના હુયે, ઓર
જોશમેં આપકો યે ન માઅલુમ હોતા-થા, કે કહાં જા રહા હું.
આખિર આપ કબીલયે કુનંદાકી એક ઔરતકે મકાન-પર પહોંચે,
ઉસ ઔરતકા નામ તુઅ્આ થા. આપને ઉસકો સલામ કરકર
પાની તલબ કીયા, ઉસને આપકો પાની પીલાનેકે બાદ કહા,

કયા, જનાબ ! અભી આપ નહીં પી ચુકે, અગર પી ચુકે હેં, તો તશરીફ લે-જાયે, આપ ખામોશ રહે, તુઆ, ને આપસે તીન મરતબે પુછા, મગર આપને જવાબ ન-દીયા, ચોથી મરતબે આપને ઉસસે કહા, અય નેક-બખ્ત ! ઇસ શેહરમેં નતો મેરા મકાન હે, ન-મેરે અઝીઝો અકારીબ હેં, અગર તુ મુજકો અપને યહાં જગા દે, તો બડા એહસાન હોગા, તુઆને આપસે પુછા, કે આપકા નામ કયા હે ? આપને ફરમાયા, મેં મુસલીમ બીન અકીલ હું, મુજકો ઇસ કોમને ધોકા દીયા ગરઝ તુઆને આપકી માયુસી ઓર કસ મપુસ હાલત-પર રહમ ખાકર, આપકો ઇજાઝત દી, ઓર ઉસને આપકો અપને એક અલાહીદા મકાનમેં છુપા રખ્ખા. ચુંકે વોહ આપકી ખબર-ગીરીકે વાસતે ઉસ મકાનમેં જાયા કરતી થી, ઉસકે બેટે બિલાલને પુછા, કે તુ ઇસ મકાનમેં બારહા કયું જાતી હે ? ઉસને અપને બેટેસે અહદો મવાસીક લેકર આપકે હાલસે ઇતતીલા કી, બિલાલ-નેભી ચંદ રોજ-તક કીસીકો આપકી ખબર નહીં દી.

મોહાસીરાકે ઉઠ જાનેકે બાદ, ઇબ્ને ઝીયાદને અપને લોગોંસે કહા થા, કે દેખો અબતો કોઇ બાકી નહીં હે ? લોગોંને ઉસકો ખબર દી, કે અબ બિલકુલ મયદાન સાફ હે, ફીર ઉસને મસજીદમેં આકર નમાઝ પરહી. ઓર આમ તઓર પર સુનાદી કરાદી ગઇ, કે અબ બિલકુલ સુલેહ હે, મગર અહદ-શીકની દિલમેં ઠની હુઇ-થી, સીર્દ મોઅકા ઢુંડતા થા, એક સુબ્હોકો બિલાલ અબદુર રેહમાન બીન મોહંમદ, અલ-અશઅશકે પાસ આયા, ઓર ઉસકો આપકી ઇતતીલા કી, યે સુનકર અબદુર રહમાન, જો ઇબ્ને ઝીયાદ કે સાથ શરીક થા. આપકે પાસ આયા. ઓર આપકો દેખ

લીયા, ઓર ઈબ્ને ઝીયાદ–કોભી ઇસ અમરસે મુતતલે કીયા. ઇબ્ને ઝીયાદ, તો મોઅકા ઢુંડતાહી થા. ચંદ આદમીયોંકો ભેજા, કે મુસલીમ બીન અકીલકો ગીરફ્તાર કરનેકે લીયે પહોંચે, આપ અપને દરવાઝે પર ખિલાફે આદત હુજુમકી આવાઝ સુન કર સમઝ ગયે, કે ગાલેબન યે લોગ મુજકો ગીરફ્તાર કરનેકે લીયે આયે હેં, આપ તલવાર લેકર ઉનકે મુકાબિલેકો નીકલે, ઓર આપને મારકર સબકો ભગા દીયા, કઇ મરતબે ઝાલીમોંને આપ પર મુત–અદ–દદ હમલે કીયે, મગર આપને હરબાર ઉનકો ભગાહી દીયા, ઉનમેંસે એક શખ્સને જીસકા નામ બકીર બીન હમરાન અલ–અહમરી થા, આપ–પર હમલા કીયા. ઓર આપકે મોંહ–પર ઉસને એક તલવાર મારી, ઇસ ઝરબસે આપકા ઉપરકા હોંટ કટ ગયા, આપનેભી ઉસકે સરપર એક જખમ કારી લગાયા, આખીર કાર યે ઝાલીમ આજીઝ હોકર, મકાનોંકી છતોંપર ચડ ગયે, ઓર ઉપરસે પથ્થર બાઝી શુરૂ કી, ઓર જલતે હુયે આગકે શોઅલે, આપ–પર ફેંકને લગે, ઓર ઉસ–પરભી આપ ઉનસે ઉન તંગ કુચોંમેં બરાબર લડતે રહે, આખીરકો મોહંમદ બીન અશઅસને કહા, અય શખ્સ અમન હે, કયું તુ અપને આપકો! હલાકત-મેં ડાલતા હે? યે કૌમ તુમહારે ચચાકી અવલાદ હે, ઓર તુમહારી કાતીલ નહીં, અબ બિલકુલ તુમહારે લીયે અમન હે. ઇબ્ને અશઅસ ઓર દુસરે લોગોં-નેભી આપસે યેહી કહા. મગર ઉમર બીન ઓબેદુલ્લા અસ–સલમી ખામોશ થા, ચુંકે આપભી જખમોંમેં ચુર હો–ગયે થે, બ–સબબ ઝોફ્કે આપ એક દીવારસે ટેક દેકર બયેઠ ગયે, ઉસ–વક્ત ઉમર બીન ઓબેદુલ્લા અસ–સલમી ને આપ–પર હમલા કીયા, ઇસ હમલેમેં ઉસને આપકી તલવાર છીન લી, અબ આપ બહોત માયુસ હો–ગયે. કયું કે જીસ

ચીઝકી મદદસે આપકો લડનેકી હીમ્મત થી, વોહ તો છીન લી-ગઇ, ઓર આપકી આંખોંમેં આંસુ ભર આયે, યે દેખકર ઉમર બીન ઓબેદુલ્લા અસ-[illegible]ગીને બ-તઓર હિકારત આ-પસે કહા, પસ તુમહારી જવાં-મરદી વ જુરાત યહીં-તક થી. આ-ખીર તુમને રો-દીયા, આપને ફરમાયા, મેં અપની જાનકે વાસ્તે યા અપની તકલીફકે વાસતે નહીં રોતા હું, બલકે મેં હુસેન રદી, ઓર આપકી આલ વ અવલાદકે ખ્યાલસે રોતા હું. કે ઉનપર કયા સખતી ગુજરેગી. ફીર આપને મોહંમદ બીન અશ-અસસે ફરમાયા, તુઝસે મેરી એક દરખાસ્ત હે. ઉસને કહા ફરમાઇય, આપને કહા, કે હુસેન રદી, કો મેરે હાલસે ઇતતીલા કર દી-જાયે, ઓર મેરી જાનીબસે ઉનકો યેહબી પયામ પહોંચા દીયા જાયે, કે આપ કુફેકો આનેકા હરગીઝ ખ્યાલ ન ફરમાયેં, યહાંકે લોગ સખ્ત અહદ-શિકન હેં, ઉનકીં કીસી બાત પર એતેમાદ નહીં કરના ચાહીયે, ઇબ્ને અશ-અસને કહા, યે કોન બડી બાત હે ? મેં ઝુરૂર ઇતતીલા દુંગા, ફીર મોહંમદ બીન અશ-અસને હઝરત મુસલીમકે કેહનેકે મોતાબીક હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, કો ખત લીખ્ખા, ઓર રવાના કીયા. કાસીદકો રાહમેં એક મંઝીલ પર, જીસકા નામ જબાલા થા, હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, મીલે, આ હસ્બ તહરીરે મુસલીમ બીન અકીલ રદી, કે મકકે, સે રવાના હુગે થે, ઉસી તહરીરમેં મુસલીમ બીન અકીલ ને આપકો લીખ્ખા થા, કે અબ તક આઠ હજાર આદમી મેરે હાથ-પર બયઅત કર ચુકે હેં.

મોહંમદ બીન અશ-અસને ઇબ્ને ઝીયાદ, કો મુસલીમ બીન અકીલકે ઝખમી હોનેસે મુતતલે કરકે કહા, કે ઉનકો

અમન હો-ગઇ હે, ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, મેંને તુજકો મુસલીમ કે ગીરફતાર કર લાનેકો કહા થા, અમન દેનેકો નહીં કહા થા, જબ મુસલીમ રદી, ઝખમોંસે ચુર હોકર બાબે કસ્ર-પર બયેઠ ગયે-થે, વહાં પાનીકા એક ઘડા રખ્ખા હુવા થા, આપને પાની તલબ કીયા, એક ઝાલીમને જીસકા નામ મુસલીમ બીન ઉમર અલબેલી થા, આપકો બ-ઇવઝ પાની દેનેકે ના-શાઇસતા જવાબ દીયા, ફીર આપને ઇમારત બીન અકબાસે પાની તલબ કીયા, ઉસને આપકો પાની દીયા, જબ આપને પાનીકા પ્યાલા હાથમેં લીયા, તો વોહ ખુનસે ભર ગયા, ઇસી તરેહ તીન મરતબે યેહી હુવા. આપને પાની ફેંક ફેંક દીયા, ઔર નીહાયત દર્દન-નાક આવાઝસે ફરમાયા, માઅલુમ હોતા હે, કે અબ હમારા રીજક બંદ હો-ગયા, ઇસિ અરસેમેં ઇબ્ને ઝીયાદ, કે બહોતસે લોગ આ-ગયે. ઔર વોહ હઝરત મુસલીમકો ઇબ્ને ઝીયાદકે સામને લે-ગયે. આપને ઉસકો સલામ નહીં કીયા, એક શખ્સને જીસકા નામ હરસી થા, યે બોલા, કે અય શખ્સ, કયા તુ અમીરકો સલામ નહીં કરતા? આપને ફરમાયા, અગર તુમહારા અમીર મેરે કત્લકા ઇરાદા રખતા હે, તો ફીર મેરે સલામસે કયા ફાયેદા, ઔર અગર મુજકો કત્લ કરના નહીં ચાહતા હે, તો મેં બજાયે એક સલામ કે સેંકડોં સલામ કરનેકો મૌજુદ હું. ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, હાં, મેં તુમહેં કત્લ કરુંગા, ઝુરૂર કત્લ કરુંગા! આપને ફરમાયા, કયા મુઝકો અપની કૌમકે કીસી આદમીકો વસીયત કરનેકી ઇજાઝત ભી મીલ સકતી હે? ઉસને કહા, હાં, ઇસકદર તો ઇજાઝત દે-સકતા હું. ફીર આપને ઉમર બીન સાઅદસે પોશીદગીમેં કહા, ચુંકે મેરે ઔર તેરે દરમીયાન કરાબતભી હે,

ઇસલીયે મેં તુજકો ચંદ ઉમુરકી તકલીફ દેતા હું, અગર તુ ઉનકો એફા કરે, તો મુઝ-પર બડા એહસાન હોગા, એક યેકે, મેંને કુફેમેં એક શખ્સસે સાતસો દીરહમ કરઝ લીયે થે, તુ ઉસકો અદા કર દે, દુસરે યેકે મેરે કત્લ હોનેકે બાદ, મેરી લાશકો બતોર હિબાકે ઇન ઝાલીમોંકે હાથસે માંગલે, ફીર જહાં તુ મુનાસીબ સમઝે મીટ્ટીમેં છુપા-દે, તીસરે યેકે, હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, કો ઇસ અમરસે મુતતલે કરદે, ફીર ઉમર બીન સાઅદને ઇબ્ને ઝીયાદસે કહા, કે મુસલીમકી યે યે વસીયતેં હેં, ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, કરઝેકી બાબત તુઝે ઇખતીઆર હે. ઓર હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, કે બારેમેં મેં યેં કેહતા હું, કે અગર વોહ હમસે લડાઇકા ઇરાદા ન-કરેંગે, તો હમભી ઉસકા ખ્યાલ ન કરેંગે, ઓર હુસેન રદી, અગર હમસે કિસાસ ચાહીંગે. તો હમભી તૈયાર હેં. મુસલીમકી લાશકી નિસબત તેરી સીફારસ માની ન-જાયેગી. બલકે જયસી મસલહત હોગી. વયસા અમલ હોગા, ફીર ઇબ્ને ઝીયાદ, કો આપને બહોત કુછ સખ્ત વ સુસ્ત કહા, ઇબ્ને ઝીયાદ ને ગુસ્સેમેં આકર કહા, કસમ હે વલ્લાહ ! મેં તુજકો અયસી જીલ્લતસે કત્લ કરુંગા, કે ઇસલામમેં કીસીને આજ-તક ન કીયા હોગા. આપને ફરમાયા, હાં ઇસલામમેં સબબે અવ્વલ બુરા કરનેવાલા તુહી હે. ફીર ઇબ્ને ઝીયાદને આપકો, ઓર હઝરત અલી રદી, ઓર હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, કો બહોત બુરા કહા, ઈસકે બાદ આપકે કત્લકા હુકમ દીયા ગયા, ઓર આપકી ગરદન મારનેકે લીયે બામે કસ્ર-પર આપ ચહડા દીયે ગયે, આપને અશઆરસે ફરમાયા, હાયે અફસોસ ! તુને મુજકો અમન દેકર

ઇસ ખરાબીમેં ડાલા, વર ન તુમ્બી દેખતા, કે મેં ઇન ઝાલીમોંકા ક્યા હાલ કરતા ! આપકો કસ્ર-પર ચડહાતે હુયે લે-ગયે, તો આપ ઉસ વક્ત તસ્બીહ, વ ઇસ્તીગફાર પઢતે, થે, બકીર બીન હુમરાનને આપકો શહીદ કીયા. શહાદતકે બાદ હાનીબી શહીદ કીયે ગયે, ઓર સરે મુબારક દારૂલ ઇમારત કુફેકે દરવાઝે પર લટકા દીયા ગયા, ઓર નાશે અતહર તશહીર કી-ગઇ, આપકે સાથ આપકે દો સાહેબ-ઝાદેબી થે, વોહબી શહીદ હુયે.

હઝરત ઈમામ હુસેન રદી. કા કુફેકો જાના, ઓર વાકેઆતે સફર.

હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, કે પાસ અહલે ઇરાકકે બહોતસે ખત જમા હો-ગયે, ઓર હઝરત મુસલીમ રદી, કા ખતબી મુશઅરે ઇતતીલાયે બયઅત, કઇ હઝાર આદમી-યોંકા આ-ગયા, તો આપને કુફેકો રવાના હોનેકા મુસમમીમ ઇરાદા કર લીયા, આપકો બહોતસે અસહાબને કુફે જાનેસે મના કીયા, ચુનાચે ઉમર બીન અબ્દુર રહમાન, બીન અલ હારેસ ઇબને ઝબીર, ઇબને અબ્બાસ રદી, ઇબને ઉમર જાબેર બીન ઓબેદુલ્લા બીન અબદુલ્લા અબુ-સઇદ, ઓર અબુ-વાકેદ અલ્લેસી વ-ગયરા, ને બહોત ઇસરાર કીયા, કે આપ તશરીફ ન-લેજાયેં. મગર હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, ને ઇબને અબ્બાસ રદી, કે યા કીસીકે ઇસરાર પર બિલકુલ ઇલતીફાત નહીં ફરમાયા, ઉસ-વક્ત ઇબને ઉમર, ઓર ઇબને અબ્બાસ રદી, યે ફરમાને લગે, કે અફ-

સોસ ઈમામ હુસેન રદી. હમારી રાયે-પર ગાલીબ આ-ગયે, હમારી રાયે-મેં ઇમામ હુસેન રદી, કા વહાં જાના, બ-ખયેર નઝર નહીં આતા, ચુનાંચે આપ અપને વાલીદ ઓર ભાઇકે અહદે ખીલાફતમેં ઇબરત અંગેજ વાકેઆત દેખ ચુકે હેં, લેકીન ફીરભી આપકા વોહી ખ્યાલ હે, જબ આપ બિલકુલ તૈયાર હો ગયે, તો ઇબને અબ્બાસ રદી. ને આપકે રૂબરૂ યે પેશીન-ગોઇ કી, કે મેરી રાયે-મેં તુમ અપની બીબીયોં. ઓર અવલાદકે સામને કત્લ કીયે જાગોગે, ઉસ-પરભી આપ અપને ઇરાદેસે બાઝ નહીં આયે, આખીરકો ઇબ્ને અબ્બાસ રદી. અપની આંખોંમેં આંસુ ભરલાયે, ઓર રોને લગે, ઇબને ઝબીર રદી, ભી રોને લગે, ઇબને અબ્બાસ રદી, ને ઝબીર, કો રોતે દેખકર. યે ફર માયા, કે અબ વોહ વક્ત કરીબ હે. જીસમેં (ઇમામ હુસેન રદી,) ગાયેબ હો-જાયેગા.

જી-હજકી દસ તારીખકે', આપ મકકયે મોઅઝ-ઝમાસે મયે અપને અહલો અયાલકે ઇરાક, કો રવાના હુયે, રાહમેં આપકો ઉમર બીન સઇદ બીન અલ-આશ, કે કાસીદ મીલે, જોકે યઝીદ કે તરફસે હિજાજકા સુબેદાર થા, ઉનહોંને આપકો મના કીયા, મગર આપને ઉનકા કેહના ન-માના, ઓર આગે બરહતે ચલે-ગયે. જબ આપ એક મંઝીલ-પર જીસકા નામ તનઇમ થા, પહોંચે તો આપકો કાફીલા મીલા, જીસકો બહીર બીન અબાનને યમનસે યઝીદ બીન મોઆવીયાકે પાસ રવાના કીયા-થા, ઉસ કારવાનકે સાથ વરસ ઓર પારચા થા, આપને ઉનકે ઉંટ કીરાયે કરલીયે, જબ આપ સફાહ પહોંચે, તો આપકો યહાં ફરઝુક નામી શાએર મીલ', આપને ફરઝુકસે પુછા, કે રાહમેં કીસ કીસસે મુલાકાત

હુઇ? ઉસને કહા, સબ લોગોંકે દિલ તો તુમ્હારે પાસ હેં, મગર ઉનકી તલવારેં **બની ઉમ્મીયા,** કે હાથ હેં. યા માઅલુમ નહીં. કે ખુદા, કો કયા મંઝુર હે! ઇસ બ્યાનસે ફેરજુકકા યે મતલબ થા, કે ગો અ૦વામકી યેહી ખાહીશ હે, કે તુમહી ખલીફા બનાયે જાઓ, મગર વોહ બેબસ હેં, ઇસલીયે કે, **બની ઉમ્મીયા**કે ખાનદાનકી કુ૦વત બહોત બડહી હુઇ હે. યે સુનકર આપ રવાના હુયે, રાહમેં આપકો **અબદુલ્લા** બીન જાફરકે દોનોં બેટે, **ઔન,** ઔર **મોહંમદ** મીલે, **અબદુલ્લા** બીન જાઅફર રદી, ને અપને બેટોંકે હાથ આપકી ખિદમતમેં એક નામા લીખ્ખા થા, જીસકા મઝમુન યે થા.

"બાદ હમ્દો સલાતકે. મેં આપસે નીહાયત મિન્નતસે ઇલતીજા કરતા-હું, કે જબ આપ ઇસ અરીઝેકો મુતાલા ફરમાયે, ઉસી વક્ત આપ વાપસ આ-જાયેં, કયું-કે મુજકો આપકે કુફે જાનેમેં અંદેશા હે, અગર ખુદા ન-ખાસતા આપ કત્લ કીયે જાયેં, તો યે દુનીયા, ન-સીર્ફ હમપર બલકે તમામ અહલે જહાંપર તંગો તારીક હો-જાયેગી. આપ હરગીઝ સફરકા ઇરાદા ન-કરેં, ઓર મેંભી ઇસકે પીછેહી આપકી ખિદમતે બા-બરકતમેં હાઝીર હોને-વાલા હું. વસ્સલામ"

ઇસકે બાદ **અબ્દુલ્લા** બીન જાઅફર, ઉમર બીન સઇદસે જોકે યઝીદકે તરફસે મકકેકા સુબેદાર થા, યે કહા, કે તુ મુઝકો એક નામા ઇસ મઝમુનકા લીખ દે, કે હઝરત **ઇમામ હુસેન** રદી, કો અમન હે, ઓર ઉનકે સાથ બદ-સુલુકી નહીં કી-જાયેગી, જબ યે નામા લીખ્ખા ગયા, તો ઉમર બીન સાઇદને બ-મઇ-યત અપને ભાઇ **યહયા** બીન સઇદ, ઓર **અબ્દુલ્લા** બીન જાફરકે **ઇમામ હુસેન** રદી, કી ખિદમતમેં યે નામા રવાના કીયા યે દોનો નિહાયત તેઝીસે ચલકર રાહમેં આપકો મીલે, યે નામા આપાકે

પરહ કર સુના દીયા. ઔર ઈન દોનોંને ઇસરાર કીયા, કે અબ આપ કુફેકો તશરીફ ન-લેજાયેં, આપને ઉસકી રાયે ન માની, ચુનાંચે આપને યે ઉજર પેશ કીયા, કે મેને ખાબમેં રસુલે મકબુલ સલ, કો દેખા હે, ઔર આપ ફરમાતે થે, કે જો હાદેસા પેશ હોનેવાલા હે, વોહ ઝુરૂર દરપેશ હોગા, જબ ઇબ્ને-ઝીયાદકો ઈમામ હુસેન રદી, કે મકકેસે રવાના હોનેકી ખબર માઅલુમ હુઇ, તો ઉસને હસીન બીન તમીરલ તમીમીકો રવાના કીયા, ઔર હસીન રવાના હુવા, ઔર કાદસીયા પર મયે ફૌજ ઉતરા, ઔર ઉસને તમામ ફોજકી ટુકડી યોંકો ઇસ તઔર પર કાયેમ કીયા થા, જીસસે ફોજકા એક બા-કાએદા કીલઆ બનગયા થા, યાને કાદસીયાકી એક જાનીબસે ખફાન તક. ઔર કાદસીયાકી દૂસરી જાનીબસે કતકતાના ઔર જબલે લાલા તક.

જબ ઇમામ હુસેન રદીં, કો માઅલુમ હુવા, કે મેરી મુઝાહેમતકે લીયે ફૌજ રવાના હો-ચુકી હે, તો આપને અહલે કુફાકો અપને આનેકી ઇતતીલાકા ખત લીખ્ખા. ઔર કયેસ બીન મસ હરસ-શેદાવીકે હાથસે રવાના ફરમાયા. જબ આપકા કાસીદ કયેસ કાદસીયામેં પહોંચા, તો હુસીનને જો વહાં મયે ફૌજે ગીરાં ગંઝીલ-ચુકી થા, ગીરફતાર કરલીયા. ઔર ઉસકો મયે નામા ઇબ્ને ઝીયાદ-કે પાસ રવાના કર દીયા, ઇબ્ને ઝીયાદને કયેસસે કહા, કે મીંબરપર ચડકર ઈમામ હુસેન રદી, કો બુરા કહે. કયેસને મીંબર પર ચડકર આપકી તાઅરીફ વ તવસીફ શુરૂ કી, ઔર ઇબ્ને ઝીયાદ પર લાઅનત કરની શુરૂ કી. ઇબ્ને ઝીયાદને કયેસકે કતલકા હુકમ દીયા. ઔર કયેસ તીરોંકી બુછારસે શહીદ હો-ગયે, નામા રવાના કરનેકે બાદ આપ કુફેકી તરફ રવાના હુયે, ઔર એક પનઘટ પર ઉતરે, વહાં આપકો અબ્દુલ્લા બીન મુતીઅ મીલા,

ઔર આપકે દેખનેસે બહોત ખુશ હુવા, ચુંકે આપકે મુકાબિલેકે વાસ્તે આપકે દુશ્મન બડી સરગરમીસે તૈયારીયાં કર રહે થે, ઇસલીયે અબદુલ્લા બીન મુતીઅને ઔર બેરબાહી નીહાયત મિન્નતસે કહા, "યા ઇબ્ને રસુલુલ્લાહ,મેં કસમીયા કેહતા હું, કે યે તમામ બની ઉમ્મીયા, આપકે ખુનકે પ્યાસે હો-રહે હેં; બેહતર હે, કે આપ વાપસ તશ્રીફ લે-જાયેં. વરના ઝાલીમ આપકો ઝરૂર કત્લ કરેંગે. ઔર અહલે કુફા નિહાયત દગા-બાઝ હેં. ઉનકી કીસી બાત પર એતેમાદ નહીં કરના ચાહીયે, પસ અબ ઇસલામમેં આપહીકી જાતે મુબારક બાકી હે; ફીર તો મયદાન સાફ નઝર આતા હે; આપને ઉસકા કેહનાભી ન માના.

વહાં ઝહીર બીન કીન અનજબીકો ઇમામ હુસેન રદી. ને બુલવાયા, ઔર વોહ ફીર અપના અસબાબ લેકર આપકે સાથ હો-ગયા, ઇસ સફરમેં ઝહીરને અપની અવરતકો તલાક દીયા, ઔર કહા, કે અબ તુ મેરે પાસ રેહને-કે કાબીલ નહીં હે, કયું કે તુ હમારે ફરીકે મુખાલીફકા ગીરોહસે હે. ઔર મેં યે નહીં ચાહતા, કે મેરે સબબસે તુભી આફતમેં મુબતીલા હો, પસ અબ તુ અપને કબીલેમેં ચલી-જા, ઔર આપ ઇમામ હુસેન રદી, કે સાથ હો-ગયે, જો અખીરકો આપકે સાથ શહીદભી હુયે, ઉનકી બીબીને, બા વજુદ તલાક કેભી સાથ નહીં છોડા, ઔર કહા, કે વોહ વહાં અહલે બયેતકે સાથ રહેગી. ચુનાંચે વોહ સાથ રહી.

મુકામે સાલબીયા મેં આપકો હઝરત મુસલીમ બીન અકીલ રદી. કે શહીદ હોનેકી ખબર માઅલુમ હુઇ, ઉસ વક્ત આપકે બાઝ અઝીઝો અકારીબને કહા, અય જનાબ! બરાયે ખુદા અબતો ફીર ચલિયે! મગર મુસ્લીમ બીન અકીલ. કે ફરઝંદોંને ઇસરાર કીયા, ઔર કહા, કે અબતો ઝરૂર ચલના ચાહિયે.

ઈમામ હુસેન રદી, નેભી ફરમાયા, જબ અયસે અયસે હમારે અઝીઝોં અકારીબ શહીદ હો–ગયે, તો વાકઇ અબ ઝીંદગીમેં જરા–ભી લુત્ફ નહીં રહા.

ઓર આપકે બાઝ અસહાબને કહા, નહીં અબ અહલે કુફા હમારા ઇસ્તીકબાલ કરેંગે, હમારી તાઅઝીમો તકરીમ કરેંગે, કયું–કે મુસલીમ બીન અકીલ રદી, કે શહીદ હોનેસે ઉનકો સખ્ત રંજ પહોંચા હે, ઓર અબ વોહ સીર્ફ કીસી સર પરસ્તકે તલબ ગાર હેં, ચુંકે આપકી–ભી ગેહી ખ્વાહીશ થી, કે કુફે ચલના ચાહીયે, પસ આપ મુકામે મુસતકીરસે રવાના હોકર ઝબાલામેં પહોંચે, આપ ચાહતે થે, કે કોઇ પાનીકી જગા દેખકર ઉતરેં. મગર સબ કુવેં, ઘાટ, ઝાલીમોંકે કબઝેમેં થે, યહાં આપકો અપને રિઝાઇ ભાઇ અબદુલ્લા બીન બકતર કેભી શહીદ હોનેકી ખબર માઅલુમ હુઇ, અબદુલ્લા બીન બકતર, મુસલીમ બીન અકીલ રદી, કે પાસ જાનેકે લીગે રવાના હુવે થે, રાહમેં હસીનકી ફોજને આપકો ગીરફતાર કર લીયા, ઓર ઇબ્ને ઝીયાદકે પાસ રવાના કર દીયા, ઓર અબદુલ્લાકો અબતક મુસલીમ રદી, કે શહીદ હોનેકી ખબર માઅલુમ નહીં હુઇ થી, ઇબ્ને ઝીયાદને, અબદુલ્લા સેભી વોહી કહા, જો કયેસસે કહા થા, મગર અબદુલ્લાને ઉસી તરેહ ઇબ્ને ઝીયાદકો ગાલીયાં દીં, ઓર ઇમામ હુસેન રદી, ઓર હઝરત અલી રદી, કી તાઅરીફ કી, ઇબ્ને ઝીયાદને અબદુલ્લા–કો બુલંદ ઇમારતકી છતસે ગીરા દેનેકા હુકમ દીયા, આખીર અબદુલ્લા એક એક ઇમારતકી બુલંદ છતસે ગીરા દીગે ગીગે. આપકે જીસમકી હડ્ડીયાં ટુટ ગઇં, મગર કીસી કદર જાન બાકી થી, તબ એક શખ્સને જીસકા નામ અબદુલ્લા મલેક બીન અમીરૂલ ખમી થા,

આપકો જુબ્હા કીયા, બાઝ બ્યાન કરતે હેં, કે અબ્દુલ્લાકો કીસી ઓરને જુબહા કીયા, ઓર લોગોંનેભી અબ્દુલ્લ મલેક પર લાઅનત મલામત કી, કે અય ઝાલીમ! ઇસ બે-રહમીસે જુબ્હા કરનેમેં તુજ કો કયા ફાયેદા હુવા? ઉસ ઝાલીમ બે-રહમને તમસખુરકે સાથ જવાબ દીયા, કે મેંને ઇસપર રહમ કીયા, કયું કે ઉસકી જાન સખ્ત તકલીફમેં થી.

જબ ઇમામ હુસેન રદી. કો યે ખબર પહોંચી, તો આપ-કો અબ માઅલુમ હુવા, કે અહલે કુફા હકીકતમેં અયસેહી અહદ શિકન હેં.

જબ ઇમામ હુસેન રદી, બતને અકબામેં ઉતરે, તો આપકે પાસ એક અરબ આયા, ઓર ઉસને આપકો વોહી નસીહત કી, જો ઓર લોગોંને કી-થી, ઓર આપસે કહા, કે અયસે હાલમેં આપકા યહાં આના બિલકુલ્લ ખિલાફે મસ્લહત થા. આપને ફરમાયા, તુ સચ કેહતા હે, ઓર મેંભી ઇસકો પેહલેસે જાનચુકા હું, મગર ખુદાકી મશીયત અયસીહી માઅલુમ હોતી હે. ફીર ખુદાકી મશીયત મેં કીસીકી તદબીર કયા કામ દે સકતી હે!

ઇમામ હુસેન રદી, કા કરબલા-મેં દાખીલ હોના, ઓર કરબલાકે વાકેઆત.

ઇમામ હુસેન રદી, કો મુસલ્લીમ રદી, ઓર અબ્દુલ્લા કે શહીદ હોનેકી ખબર જો મીલી, તો હઝરતને ઓર જલ્દ આગે

બહરનેકા કસ્દ કીયા, ઓર રાસ્તેમેં જબ દો પહેર હુઇ. તો આપકે સાથીયો-મેંસે એક શખ્સને તકબીર કહી, દુસરેને કહા, ક્યું બખેર તો હે ? ઉસને કહા, મુઝે એક બાગીચેમેં દરખ્ત નઝર આયા હે. બની અસદમેંસે દો આદમીયોંને જવાબ દીયા, ઇસ ઝમીન પર ન કોઇ દરખ્ત હે, ઓર ન કોઇ બાગીચા હે, ઓર ન કભી પેશતર થા. ઇમામ હુસેન રદી, ને ઇશારા કરકે ફરમાયા. ફીર વોહ કયા શય હે ? ઉનહોંને કહા, હમકો તો વોહ ઘોડોંકી ગરદનેં નઝર આતી હેં, આપને ફરમાયા. મેરાભી યેહી ખ્યાલ હે, મગર અબ હમકો કોઇ અયસા મુકામ નઝર નહીં આતા, જીસમેં હમ પનાહ લેં. હાં એક તદબીર હો-સકતી હે, કે યે જો ફૌજ હમારી તરફ આ-રહી હે. ઉસકી નઝર બચાકે કીસી ઓર સિમતકો રવાના હો-જાયેં. આપ યે કેહતેહી થે, કે વોહ ફૌજ કરીબ પહોંચ ગઇ, આપભી નીહાયત સુરઅત કદમીકે સાથ એક પહાડ પર ચડ ગયે. ઓર દો-મ-ને કે હમેં વોહ સવારભી આ-ગયે. યે કુલ એક હજાર થે, જીસકા સરગીરોહ હુર બીન યઝીદ રીયાહી થા, હુર આપકે મુકાબીલમેં ખયમા-ઝન હુવા, હુસેન અલે. ને અપને અસહાબકો હુકમ દીયા, કે વોહ ઘોડોં વ-ગયરાકો પાની પીલા લેં, ઓર ખુદભી સયરાબ હો-જાયેં.

ઝોહરકે વક્ત આપને મોઅઝ્ઝીનકો અઝાનકા હુકમ દેકર ઉસ ફૌજકી તરફ ગયે, ઉસ લશ્કરમેં ખડે હોકર, આપને એક છોટી સી તકરીર કી. જીસકા તરજુમા યે હે.

"અય લોગો ! મેં માઅઝેરત કરતા હું, અલ્લાહ તઅલાસે, ઓર તુમસે. ઇસ બાતકી, કે મેં અપની ખાહીશસે તુમહારે પાસ નહીં આયા હું. બલકે તુમહારે મુ-ત-અદ-દદ ખુતુત મેરે પાસ ઇસ મઝમુનકે મૌજુદ હેં, કે આપ હમારે પાસ તશરીફ લાયેં, કયું કે

હમારે લીયે કોઇ ઇમામ નહીં હે. શાયેદ અલ્લાહ તઆલા, આપ કે સબબસે હમકો હિદાયત પર કાયેમ રખ્ખેગા, ઉનકે પહોંચનેકે બાદ આયા હું, અગર અબભી તુમ મુઝસે કોઇ ઇકરાર યા અહદ કરો, જીસસે મેરે દીલકો ઇતમીનાન હો–સકે, તો તુમહારે શેહરમેં દાખીલ હોતા હું, યા અગર તુમકો મુઝસે કોઇ યે અહદ કરના નહીં ચાહતે હો, યા તુમકો મેરા આના ના–પસંદ હો, તો જીસ જગાસે મેં ચલા આતા હું, ફીર વાપસ હો–જાઉં, આપકી યે તકરીર સુનકર વોહ લોગ ચુપ હો–ગયે.

આપકે મોઅજજીનકી અઝાન સુનકર, ઉનહોં–નેભી અપને મોઅજજીનકો અઝાનકા હુકમ દીયા, આપને ફરમાયા, કયા તુમ નમાઝ અલાહીદા પડોગે ? ઉનહોંને કહા નહીં, બલકે હમ આપહી કે પીછે નમાઝ પરહેંગે, જબ નમાઝકો ખડે હુયે, તો ઉન લોગોંને ભી આપહીકે પીછે નમાઝ પરહી. ઇસકે બાદ ઇમામે હુસેન રદી, અપને ખયમે–ગાહકો રવાના હુયે, ઓર વોહ લોગભી ઝોહરકી નમાઝ બાદ અપને અપને મુકામોંકો ચલે ગયે, અસરકી નમાઝકે વાસતે ફીર ફરીકેનકે લોગ જમા હુયે, અસરકી નમાઝકે બાદ ફીર આપને એક તકરીર કી, ઉસ તકરીરકાભી યહાં નકલ કરના હમેં મુનાસીબ માઅલુમ હોતા હે. જીસકા તરજુમા યે હે.

"હમ્દો સલાતકે બાદ આપને ફરમાયા, અય લોગો ! અગર અલ્લાહસે ડરો, ઓર મુસતહ–કીનકે હકકો પેહછાનો, તો અલ્લાહ તઆલાકે નજદીક ઇસસે ઝીયાદા કોઇ બાત બેહતર નહીં હે. ચુંકે હમ ભી સલ–લલ–હો અ–લયહે વ સલ્લમકે અહલે બયેત હેં. ઇંસઆને હમ ઇસ ઓહદેકી વિલાયતકે બ નિસબત ઇન ઝુટે મુદ–દઇ યોંસે ઝીયાદા મુસ્તહક હેં, જીનકો કીસી તરેહકા હક હાસિલ

નહીં હે, ઓર જો મહઝ બ—તઓર ઝુલ્મો તાઅદ્દીકે તુમપર હુકમ રાં હે, ઇસપરભી અગર તુમ હમસે નારાઝ હો, ઓર તજાહુલે આરીફાના અપના શેવા કરાર દેતે હો, ઓર ઉન ખુતુત, કે જો કાસીદોંકે હમરાહ મેરેપાસ આયે હેં, તુમ મુખ—તલી—ફુર રાયે હો, તો મેં અબભી વાપસ હો જાતા હું.”

યે સુનકર હુરને કહા, હમ ઉન ખુતુતકો, ઓર કાસીદોંકો બિલકુલ નહીં જાનતે, ખુદા જાને તુમહારા બ્યાન સચ હે, યા ઝુટ હે. આપને ફૌરન દો બસ્તોંસે વોહ નીકાલે, ઓર ફૈલા—કર ઉનકે સામને ડાલ દીયે, હુરને કહા, ખુતુત સચ્ચે હેં, મગર હમને તો આપકો કોઇ ખત નહીં લીખ્ખા, અગર હો તો બતલાઇયે? ઇનમેં હમારા કોનસા ખત હે. ઓબેદુલ્લા બીન ઝીયાદને હમે સીર્ફ યે હુકમ દીયા હે કે હમ આપકો હર તરેહસે ગીરફ્તાર કરકે ઉસકે પાસ લે—જાયે, અબ હમ આપકો ઝરૂર ઉસકે પાસ લે—જાઇંગે, ઓર ઉસકે હુકમકી તાઅમીલ કીયે બગેર હમે ચારા નહીં, યે સુનકર આપને અપને હમ—રાહીયોંકો કુચકા હુકમ દીયા, હુર આપકા માનેઅ હુવા, આપને ગુસ્સેસે ઉસકો યે ફરમાયા, ‘તેરી માં! તેરે ગમમેં રોયે! બતા કયા ઇરાદા હે? હુરને કહા, ખયેર આપકે જીમેં આયે કહીયે. અગર કોઇ દુસરા અરબ મેરી નિસ્બત યે કલેમા ઝબાનસે નીકાલતા, તો મેં ઉસકો જીંદા ન છોડતા, અગર મુઝસે યેભી નહો—સકતા, તો ઉસકી નિસબત મેભી યે કલેમા ઝુરૂરહી કહેતા, ફીર જો કુછ હોતા, મેંભી ઉસકે સાથ કીસી તરેહસે કમી ન કરતા. મગર સીર્ફ યે બાત પેશે નઝર હે, કે આપકી માંકા જીક્ર હમકો બજુઝ નેકીકે નહીં લેના ચાહીયે, આપને ફરમાયા, આખીર તેરા ઇરાદા કયા હે? ઉસને કહા. મેં સીર્ફ યે કેહતા હું, કે આપ મેરે

સાથ ઇબ્નેઝીયાદ–કે પાસ ચલે ચલેં. આપને ફરમાયા, મેં તેરે સાથ હરગીઝ નહીં આઉંગા, ઉસને કહા, કે મેં આપકો ઝુરૂર લે જાઉંગા, ઇસપર તકરાર બરહી, ઓર હુરને કહા, હમકો આપકે કત્લ કરનેકા હુકમ નહીં હે, ઓર યેભી હુકુમ નહીં હે કે હમ આપકો છોડ દે. ઓર આપકો ઇબ્ને–ઝીયાદકે પાસ ઝુરૂર ચલના હોગા, અગર આપ કુફેકો નહીં ચલતે હેં, તો આપ મદીને–કોભી જાનેકા કસ્દ ન–કરેં. ઇસ અસનામેં મેં ઇબ્ને–ઝીયાદ–કો ઇત્તિલા દેતા હું, ફીર મુજકો વોહ જો કુછ હુકમ દેગા, ઉસકી તાઅમીલ કરૂંગા, ઓર આપભી ઉંસકો નામા લીખીયે, વહાંસે જો હુકમ આ–જાયે ઉસપર અમલ કીયા જાયે, ઇસકે સીવાયે આપકો ઓર કોઇ ચારા નહીં. લાચાર હોકર આપ, અઝીબ ઓર કાદસીયાકી રાહસે ચલે, ઓર હુરભી આપકે સાથહી રેહતે લગા, રાહમે આપને એક ઓર તકરીર કી, જો આપકી મજકુરે બાલા તકરીરોંસે કીસી કદર હમ મઝમુન થી, મગર આપને ઇસમે દો બાતેં ઝાહીર કી–થીં. અવ્વલન યે, કે આપને ઇસ તકરીરકે પેરાયેમેં. ઉન ઝાલીમોંકી બુરાઇયોંકો પોસ્ત–કન્દા બ્યાન કીયા, સાની- યન યે, કે આપને ઇસ તકરીરમેં અપના ઇસતેહ-કાક જતાકર અપને અખ્લાકે હમીદા, ઓર સિફાતે પસંદીદા, યાને અપને મોઆહે–દાતે સાદીકકો સાબીત કર દીખાયા. ઇસકે જવાબમેં હુરને કહા, અગર આપકા ઇરાદા લડનેકા હે, તો હમભી મૌજુદ હેં. આપને ફરમાયા, કયા તુ મુજકો મોતસે ડરાતા હે? મેં ઇસકો તો પેહલેસે ખુબ જાન ચુકા હું. ઇસકે બાદ હુર આપસે દુરદુર ચલને લગા, જબ કરીબ હીજાનાતકે પાસ પહોંચા, તો વહાં ચાર આદમી

અયડે હુયે થે, યે લોગ કુફેસે આયે થે, ઉનકે રાહબરકા નામ, તરમાહ બીન અદમી થા, યે સબ મીલકર ઇમામ હુસેન અલે, કે પાસ આને લગે, હુર ભી ઉનકે સાથ હો—લીયા, ઓર કહા, યે કાફીલા કુફેસે આયા હે, મેં ઇનકોભી યાતો રોક રખુંગા, યા તુમહારે પાસસે નીકાલ દુંગા, આપને ફરમાયા, કે યે લોગ મેરે મોઆવીન હેં, તુજકો ઇનકા ઇસ વક્ત મુજાહીમ ન હોના ચાહીયે, જબકે તુ મેરી મુજાહે—મત કરે, ઇન લોગોંકો મેરે સાથીયોમેં શુમાર કરના ચાહીયે, યે સુનકર હુર રૂક ગયા, આપને ઉન કાફીલે—વાલોંસે અહલે કુફાકા હાલ પૂછા. ઉનહોંને બ્યાન કીયા, કે અકસર મોઅઝ—ઝે-ઝીનઃ તો આપકે ખીલાફમે હેં, ફીર આપને કાસીદ કયેસ બીન મસહરકા હાલ દરયાફ્ત કીયા, ઉનહોંને કહા, વોહ તો કત્લ હો—ગયા. યે સુનંકર આપકી આંખોંમેં આંસુ ભર આયે, તરમાહને અર્ઝ કીયા, અય જનાબ, આપકે સાથ બહોત થોડે આદમી હેં. ગો યે ઝાલીમ હોં, આપકે સાથ હેં. નભી લડે. તો આપકો ઇનકે કબ્ઝેસે રિહા હોના દુશવાર હે. જબ મેં કુફેસે ચલા હું. ઉસકે એક રોજ પેશ્તર કરીબ એક હજાર આદમી કે આપકે પાસ આનેકે વાસ્તે એક મયદાનમેં જમા હો—રહે થે, અબ મેરી રાયેમેં આપકો કુફા જાના નહીં ચાહીયે. બલકે આપ કીસી ઓર શેહરકો રવાના હોં, તો મુનાસીબ હે. અગર વહાંભી આપકો ઉતરને ન—દેં, તો આપ ચુપકેસે હમારે સાથ ચલીયે. યહાંસે કરીબમેં એક પહાડ હે, જહાં, કે હમ રેહતે હેં. જબ આપ વહાં પહોંચ જાઇંગે, તો વોહ અયસી જગા હે. જહાં દુશમનોંકા ગલબા પાના દુશવાર હે. ઓર મેં વહાં આપકો કબી—લયે તયકે બીસ હજાર આદમી તક જમા કર દે—સકતા હું. ઓર આપ જબતક વહાં ચાહેં રહેં. આપને

ઉસકે હુકમે હુઆ હી ઓર ફરમાયા. કે અબ ઇનસે એક વાએદા હો-ગયા હે, ઓર ઇનશા અલ્લાહ, બહોત જલ્દ કરીબમેં ઉસ વાયદેકા ઝુહુર હોને વાલા હે. ઉસ વક્ત જો મુનાસીબ હોગા. ઉસ પર અમલ કરૂંગા. યા તેરે સાથ ચલા ચલુંગા. મગર અબભી તુજકો મેરી ખબર ગીરીસે ગાફીલ ન-રેહના ચાહીયે યાને મુજકો ખાને પીનેકો સામન પહોંચા દીયાકર. આપ ઉસકો રૂખસત કરકે, અપને હમ-રાહીયોંમેં આકર મીલ-ગયે.

ઇનહી ઐયામમેં આપ એક મરતબે રાતકો સવાર હોકર રવાના હુવે, આપકો સવારી પરહી એક કિસમકી ગુનુદગી આ-ગઇ. જબ આપકી આંખ ખુલ-ગઇ. તો આપને યે કહા, "ઇન્ના લીલ્લાહે વ ઇન્ના ઇ-લયહે રાજેઉન, વલ હમ્દો. લિલ્લાહે રબ્બિલ આ-લ-મીન." આપકે ફરઝંદ, અલી બીન અલ હુસેન રદી. ને અર્ઝ કીયા. અમ્મા જાન! આપકે ઇસતીરજા કેહનેકા સબબ ક્યા હે? આપને ફરમાયા, અય મેરે પ્યારે ફરઝંદ, મુજકો ગુનદગીમેં ખાબમેં એક સવાર નઝર આયા, ઓર વોહ યે કેહ રહા હે. કે યે લોગ તો સફર કર રહે હેં. ઓર મોતભી ઇનકી તરફ આ-રહી-હે. મેંને ઉસકી યે તાબીર કી. કે અબ હમારી હયાત ખતમ ચુકી હે. અલી બીન અલ-હુસેન અલે, ને અર્ઝ કીયા, અમ્મા જાન! ક્યા હમ હક પર નહીં હેં? આપને ફરમાયા, બેશક હમ હકપર હેં. અલી બીન અલ-હુસેન અલે, ને અર્ઝ કીયા તો જનાબ ફીર કોઇ પરવાહકી બાત નહીં. હઝરત હુસેન અલે. ને ઉનકે લીયે દુઆયે ખેર કી, સુબહોમેં આપ ઉતર ગયે. ઓર ફીર જલ્દી કુચકા હુકમ દીયા. આપને ચાહા, કે હુરકો છોડકર ચલે જાયેં, મગર વોહ આપકા માનેઅ હુવા, આખીર આપને એક મુકામ પર, કે જીસકા નામ નેનવે થા,

ઉતરે, ઉસ વક્ત હુરસે એક સવાર આતા હુવા દીખાઈ દીયા. ઉસ સવારને હુરકો સલામ કરકર ઇબ્ને-ઝીયાદકા એક નામા દીયા, જીસમેં ઇબ્ને ઝીયાદને યે લીખ્ખા થા, કે જબ તુજકો યે ખત પહોંચે ફૌરન ઈમામ હુસેન અલે, કો મહબુસ કર દે. જહાં પાની ન-હો, ઓર ન કોઇ કીલઆ હો, હુરને વોહ નામા પઢકર ઇમામ હુસેન અલે. કો સુના દીયા. ઓર આપકો ઇસ બાત પર મજબુર કીયા, કે આપ ખુશ્ક બિયાબાનમેં ઉતરેં. ઈમામ હુસેન અલે, ને એક ઓર મુકામકો બતલા કર કહા, મેં વહાં ઉતરના ચાહતા હું, ઉનહોંને કુબુલ ન કીયા. કાસીદ ઝહીરને કહા, હમકો ઇસકદર રીયાયતકા હુકમ નહીં હે, અગર આપ ઇસપર રાઝી નહીં હોતે હેં, તો કલ તક ખુદા જાને આપકે લીયે કોઇ ઓર હુકમ આવેગા, આપને ફરમાયા, મેં અપની જાનીબસે જંગમેં પેશ દસ્તી કરના નહીં ચાહતા હું, તુમ્હેં ઇખત્યાર હે. ઝહીરને કહા, આપ હમારે ઇસ કરીયેકો જો ફુરાતકે દોનોં કિનારોં પર વાકેઅ હે ઓર જો હમારે સામનેકી હે. તશરીફ લે ચલેં. આપ મોહર્રમકી દુસરી તારીખ પંજ શંબાકે રોજ વહાં ઉતરે. દુસરે રોજ સુબહોકો ઉમર બીન સાઅદ બીન અબી વીકાસ, ચાર હજાર ફૌજ લેકર આયા, ઉમર બીન સાઅદ આપકે મુકાબિલે કે વાસ્તે નહીં આયા થા. બલકે ઇબ્ને-ઝીયાદને ઉસકો મુલ્કે રયકી સુબેદારી પર મુકરર કરકે રવાના કીયા થા, મગર ઇમામ હુસેન અલે, કે વાકેઅકો દેખકર ઇબ્ને ઝીયાદને, ઉમર બીન સાઅદસે કહા, કે ઇમામ હુસેન અલે, કે પાસ તેરા જાનાભી મુનાસીબ હે, ઇસકે બાદ ફીર તુ અપને ઓહદે પર ચલા-જા. લેકીન ઉમર બીન સાઅદને ઇબ્ને ઝીઆદસે કહા, અચ્છા, મેં જરા

ઇસ અમરકો સમઝ લું, આજકા દીન મુજકો મોહલત મીલની ચાહીયે, ઇબ્ને ઝીયાદને કુબુલ કીયા, ઉમર બીન સાઅદને અપને અસહાબસે ઇસ બારેમે મશવેરા કીયા, સભોંને ઉસકો હુસેન અલે, કે મુકાબીલેકી શીરકતસે મના કીયા, ઉમર બીન સાઅદકે પાસ ઉસકા ભાનજા હમઝા બીન મુગીરા, બીન શાઅબા આયા, ઓર કેહને લગાકે મામુ ! તુમ હુસેન અલે, કે મુખાલે–ફીનમેં મત શરીક હો, ઉમર બીન સાઅદભી સમઝ ગયા, કે વાકઇ યે કામ બહોત બુરા હે, ઇસકે બાદ ઉમર બીન સાઅદ, ઇબ્ને ઝીયાદકે પાસ આયા, ઓર ઇમામ હુસેન અલે, કે મુકા-બિલેકે વાસતે જાનેસે પેહલુ તહી કી, ઓર યેભી બ્યાન કીયા, કે ઇસ કામકે વાસતે ઓર બહોત આદમી હેં, બહાદુરીમેં મુઝસે હજાર દરજા બેહતર હેં. ઉસને ઓર લોગોંકે નામ બતાયે, કે કે ફુલાન ફુલાન આદમી ઇસ કામકે લાયેક હેં. ઇબ્ને–ઝીયાદને કહા, અગર તુજકો ઇસ કામમેં શરીક હોનેસે ઇનકાર હે, તો તુજકો મુલકે રયકી સુબેદારી નહીં દીજા સકતી. અગર તુ મુલ્કે રયકી હુકમ–રાની પસંદ કરતા હે. તો યે કામ કુબુલ કર, આખીર ઉમર બીન સાઅદને દુનિયાકી લાલચસે યે કામ કબુલ કીયા, ઓર ઇમામ હુસેન અલે, કે પાસ મયે ફોજે કસીર પહોંચા, ઓર ફીર મુખતલીફ રાહ ઓર જરીએસે ફોજેં હસબુલ હુકમ ઓબેદુલ્લા ઇબ્ને ઝીયાદકે વહાં આકર જમા હોને લગીં. ઉમર બીન સાઅદને આપકે પાસ કાસીદ ભેજકર કહા, કે ઇબ્ને ઝીયાદકા તો યે હુકમ હે, ફીર આપકી કયા રાયે હે. આપને ફરમાયા, મેં અહલે કુફાકી હસબુત તલબ આયા થા, અગર મેરે આનેસે તુમ લોગ નારાઝ હોં, તો મેં વાપસ ચલા જાતા હું. ઉમર બીન સાઅદને, ઇબ્ને ઝીયાદકો આપકે ફરમા-

નેકે બ મુજીબ મુત–તલે કીયા. ઇબ્ને–ઝીયાદને કેહલા ભેજા, કે જબ
તક હુસેન અલે, યઝીદકી બયઅત કુબુલ ન કરે, કોઇ ઉજર
ઉસકા મકબુલ ન–હોગા, ઓર હુસેન અલે, કો અયસે મુકામમેં
મહસુર કરદેના ચાહીયે, જહાં ન પાની હો, ઓર ન કીસ તરેહકી
પનાહ મીલ સકે। પસ ઉમર બીન સાઅદને ઉમર બીન અલ હજા-
જકો પાનસો સવારકા સરગીરોહ બનાકર જનાબ હુસેન અલે, કે પાસ
ભેજા, ઓર ઉનકો યે હુકમ દીયા ગયા, કે તુમ અયસે મુકામ પર
અપની સફબંદી કરો, જીસકે બાઇસસે હુસેન અલે, કો પાની ન–
મીલ સકે, યે વાકેઆ ઇમામ હુસેન અલે કે કત્લ હોનેસે
તીન રોજ પેશતરકા હે. ઉસ વક્ત અબદુલ્લા બીન અબીલ–હસીન
અલ અરજીને આવાઝ દી, અય હુસેન અલે, અબ તુમકો પાનીકા
એક કતરાભી નહીં મીલ સકતાં. ઓર બે–જંગો જીદાલકે તુમ પ્યાસસે
ખુદ બખુદ મરજાઓગે, આપને ઉસકે લીયે બદ–દુઆ કી, યા અલ્લાહ
ઇસકોભી પ્યાસસે માર. ઓર યે પાનીસે તરસ તરસ કર મરજાયે.
જબ ઇમામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકે અસહાબે અખયાર પર તીશ–
નગીને ગલબા કીયા, તો આપને અપને ભાઇ, જનાબ અબ્બાસ ઇબ્ને
અલીકો પાનીકે વાસતે જાનીબે ફુરાત રવાના ફરમાયા, લીખ્ખા
હે, કે જનાબ અબ્બાસ અલે, કે હમરાહ બીસ આદમી પ્યાદા,
ઓર તીસ સવાર થે, વોહ બીસ મશકે લેકે પાની લાનેકે વાસતે
રવાના હુયે, જબ જનાબ અબ્બાસ કિનારે ફુરાત પર પહોંચે, તબ
ઉમર બીન અલ હજાજને બ–આવાઝે બુલંદ કહા, કે તુમ કોન લોગ
હો ? હિલાલ નાફેઅને જોકે અસહાબે હઝરત મેંસે થે, કહા, કે અય
ઉમર બીન અલ–હિજાજ, મેં તેરા ચચાઝાદ ભાઇ હું, ચાહતા હું, કે પાની
પીઉં, ઉસને કહા કે પીઓ, ઉસવક્ત હિલાલ બીન નાફેઅને જવાબ

દીયા, કે મેં કીસ તરેહ પાની પીઉં ! અહલે બયતે નુબુવ્વત તો પ્યાસે હેં, ઉસને જવાબ દીયા, કે તુમ સચ કેહતે હો, લેકીન મુજકો હુકમે ઉમર સાઅદકી હે, કે અહલે બયતે નુબુવ્વતકે લીયે, એક કતરા પાનીકા ન લેજાને દો. પસ હલાલ નાફેઅને અપને લોગોંકો આવાઝ દી. કે જલ્દ પાની મશ્કોંમેં ભરલો, યે સુનકે ઉમર બીન અલ હિજા-જનેભી અપને લોગોંકો આવાઝ દી, કે હરગીઝ હરગીઝ ઇન લોગોંકો પાની ન લેજાને દો, યે સુનતેહી વોહ લોગ સદ્દે રાહ હુયે, ઓર એક સખ્ત લડાઇ હુઇ. લેકીન અસહાબે હઝરતને નીહાયત મરદાનગી ઓર જુરાતકે સાથ મશકે પાનીસે ભરલીં, ઓર સબકે સબ સહીહ વ સાલીમ ખેમે તક પહોંચ ગયે.

બાદ ઇસકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉમર બીન સાઅદકો બ-વકતે શબ તલબ કીયા, ઓર યે કેહલા ભેજા, કે ચંદ બાતેં ઝુરૂરી કેહની હેં, જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, હમરાહ બીસ આદમીયોંકે અપને લશકરસે જુદા હુયે, ઉમર સાઅદભી હમરાહ બીસ આદમીયોંકે અપને લશકરસે જુદા હોકે. જાનીબે હઝરત રવાના હુવા, જબ હઝરતકે કરીબ ઉમર સાઅદ પહોંચા, તો ઉસ વક્ત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે. ને અપને અસહાબસે ફરમાયા, કે તુમ હટ જાઓ, સબ હટ ગયે. લેકીન જનાબ હઝરત અબ્બાસ રહી, ઓર જનાબ અલી અકબરને અરઝ કીયા, કે યા હઝરત, હમ આપકો અકેલા હરગીઝ ન-છોડેંગે, ચુનાચે વો હમરાહ રહે. જબ ઉમર બીન સાઅદને યે દેખા, તો ઉસનેભી અપને લોગોંસે યે કહા, કે તુમભી હટ જાઓ, લેકીન ઉસકા ગુલામ ઓર બેટા મુસમ્મા બ-હફસ ઉસકે હમરાહ રહા, પસ હઝરત ઇમામ હુસેન રહી, ને બ-નઝરે ઇતમામે હુજ્જત, ઉમર બીન સાઅદસે ફરમાયા, કે ક્યા તુ મુઝસે લડેગા ? આયા

નહીં જાનતા કે મેં કોન હું ? ઓર કીસકા ફરઝંદ હું, મેં ફરઝંદે રસુલે ખુદા હું, ઓર દુર દીદયે હઝરત અલી વ ઝોહરા રદી, હું. બઝુર્ગ મેરે ઓર કોમ દુનિયા-કે પરદે પર નવાસા રસુલે સલ, કા નહીં હે, તુ ખુદાસે નહીં ડરતા હે, ઓર તુ એતેકાદે રોજે જઝા નહીં રખતા હે, સાથ ઇન મલઉનોંકા છોડ દે. ઓર મેરે પાસ આ, ઓર સઆ-દતે અબદી હાસીલ કર. ઓર અજાબે આખેરતસે નજાત ચાહ, ઉસને કલામે હઝરત સુનકે અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત મેં ડરતા હું, કે ઘર મેરા વુયરાન ન હોજાગે, હઝરતને ફરમાયા, કે મેં અપને માલસે તેરે લીયે મકાન બનવા દુંગા, ફીર ઉસને કહા, કે મેરી ઝમીન વ-ગયરા ઝબ્ત હો-જાયેગી, હઝરતને ફરમાયા કે, મેં અપની ઝમીન તુજકો દેદુંગા, જો હિજાઝમેં વાકેઅ હે, ફીર ઉસને કહા, કે મેરે અયાલ આપકે સાથકી વજેસે હલાક હો-જવીંગે, યાની બની ઉમ્મીયા, સબ માલો અસબાબ વ ઝમીન લે-લેંગે, ઓર લડકોંકો માર ડાલેંગે, હઝરતને મુલાહીઝા ફરમાયા, કે ઇસકો કુછ અસર નહીં હોતા હે, ઓર રાહે હકકી તરફ નહીં આતા હે, નીહાયત રંજીદા હુયે, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવંદે આલમ, તુજકો રખ્તે ખાબમેં હલાક કરદે, ઓર આખેરતમેં હરગીઝ ન-બખશે, ઓર દુનિયામેં તુજકો હરગીઝ રાહત ન-મીલે ઓર ગંદુમે રયસે ખાના નસીબ ન-હો, યહાં તકકે તુ કત્લ હો-જાયે, અલ ગરઝ જબ ઉસકી ખબર ઇબને-ઝીયાદકો પહોંચી, તો ફોરન એક નામા ઊમર બીન સાઅદકે નામ નીહાયત પુર ઇતાબ લીખ્ખા, કે મેને સુના હે, કે તુ જનાબ ઇમામ હુસેન અલે. કી મુલાકાત કરતા હે, ઓર રાતકો મશવેરા હોતા હે, પસ તુસીને ખયેર હું, કે જબ નામેકો દેખે, હઝરત પર પાની બંદ કરદે,

ઓર હઝરત પર લશ્કર કશી-કર. ઓર એક લમહેકી મોહલત ન-દે. અગર અયસાહી કરેગા, તો તેરા બડા નામ હોગા, ઓર યઝીદ તુઝસે બહોત ખુશ હોગા, ઓર હમ લોગોંકે નઝદીકભી તેરી બડી ઇજ્જત હોગી, ઓર તુજકો ઇસકે ઇવઝમેં બહોત, કુછ ઇનઆમ દીયા જાયેગા, લીખ્ખા હે, કે યેહ નામા શિમર બીન જીલ જોશનકે પાસ, ઉમર બીન સાઅદ રોજે પંજ શંબા, યા જુમઆ, નહુમ માહે મોહર્રમકો લાયા, ઉમર બીન સાઅદને જબ નામા પરહા, શિમરસે મુખાતિબ હોકે કહા, કે ખુદા તુજકો જઝાયે બદ દે, તુને ન-ચાહા, કે દરમ્યાન હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ફરઝંદે રસુલુસ-સકલેન, ઓર યઝીદ-કે કોઇ સુરત સુલહે હક નીકલે. હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, બયઅતે યઝીદ કયુંકર કર સકતે હેં, ઓર વોહ મુતી, ઇબને ઝીયાદકે હરગીઝ ન-હોંગે, ના-ચાર હઝરતકે સાથ લડાઇ કરના હોગી, ઓર દુનીયા વ ઉકબામેં તુજકો અજાબે ખુદામેં ગીરફતાર હોના પડેગા, ઉસ-વક્ત શીમરને કહા, કે મેં યેહ નહીં જાનતા, અગર તુ ઇતાઅત હુકમે ઇબને ઝીયાદકી કરતા હે, તો સરદારી તુજકો મુબારક હો, વર ન લશ્કરસે અલગ હો-જા, મેં ખુદ હઝરતસે લડુંગા. યેહ સુનકે ઉમર સાઅદને અજાબે આખેરતકો કુબુલ કરલીયા, ઓર શીમરકો સરદાર પ્યાદોંકા મુકરર કરકે, લશ્કરકો હુકમ દીયા, કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કી તરફ રવાના હો. જબ લશકરે ઉમર બીન સાઅદ, કરીબ ખેમયે અહલે હરમ પહોંચા, તો જનાબ અબ્બાસ રદી; બ-હુકમે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, સાથ બીસ આદમીયોં કે કરીબ લશકરે ઉમર બીન સાઅદકે તશરીફ લાયે. ઓર ફરમાયા કે, તુમ કોન હો ? ઓર યહાં કયું આયે હો ? ઉનહોંને મુત-તે-ફીકુલ લફ્ઝ કહા, કે હમ બ-હુકમે ઇબ્ને ઝીયાદ

ઇસ વાસતે આયે હેં. કે અગર ઇમામ હુસેન અલે. ઇતા-અતે યઝીદ ઇખ્ત્યાર કરે તો ખયેર, વર ન ઉનસે લડેંગે. યે સુનકે જનાબે અબ્બાસ રદી, ખીદમતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં વાપસ આયે, ઓર સબ કેફીયત બ્યાન કી; હઝરતને ફરમાયા, અચ્છા, ઉનસે કહા, કે આજકી રાત મોહલત દો, તાકે હમ ઇબાદતે ખુદા બજા લાયેં, કયું કે હમ હમેશાસે ઇબાદત ઓર ઇસતીગફારકે મુશતાક રેહતે હેં, આજકી શબકો ગનીમત શુમાર કરકે, ઇબાદતે આખીરી બજા લાયેં, હરચંદકે અહલે લશકરને શોર વ ગોગા કીયા, ઓર મોહલત દેનેમેં મુઝાયેકા કીયા. લેકીન ઉમર બીન સાઅદને બ-હજાર ખરાબી એક શબકી મોહલત દી, જબ સુબ્હા હુઇ, તો હઝરતને અપને સીપાહે કલીલ-મેંસે હમગી ચહેલ વ પંજ સવાર ઓર સો પ્યાદે થે. ઓર બ-રિવાયતે દીગર જુમલા બોહત્તર અગે સવાર ઓર પ્યાદે થે. જહીર બીન કૈનકો મેમના લશકર, ઓર હબીબ ઇબને મુઝાહીરકો મયસરા લશ્કર-પર મોઅય્યન ફરમાયા, ઓર અલમ લશ્કરકા અપને બિરાદરે વફાદર હઝરત અબ્બાસ કો દીયા, ઓર હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ગીર્દ ખેમેકે ખંદક ખુદવા-કે આગ રોશન કરવા-દી, કે દફ-અતન લશ્કરે યઝીદ પલીદ ખેમે-તક ન-આજાયે, ઓર ઉમર બીન સાઅદ-નેભી અપને લશ્કરકો તરતીબ કીયા, ઇસ તરેહ કે મેમના ઉમર બીન અલ હજાજ, ઓર મયસરા શિમર બીન જીલ-જોશાન મલઉનોંકો સુપુર્દ કીયા. ઓર નશાને લશ્કર અપને ગુલામ મુસઅબા વઝીદકો દીયા, ઓર અરવા બીન કયેસકો સરદાર સવારોંકા કીયા, ઓર શીસ બીન રબઇકો સરગીરોહ પ્યાદોંકા, ઓર બાદ ઇસકે અપને લશ્કરકો હુકમ દીયા, કે હઝરતકી તરફ રવાના હોં, ઓર હઝરત ઇમામ હુસેન અલે,

કો મએ અઝીઝો અકરબા વ અસહાબ શહીદ કરડાલે, જબ હઝરત ને પેહ બે-હયાઇ ઓર સંગદીલી ઉસ કૌમકી મુલાહીઝા ફરમાઇ, તો હઝરતને નીહાયત રઝા વ તસલીમસે બ-દરગાહે કાઝી ઉલ હાજાતમેં ઇસ તરેહ અર્ઝ કીયા. "અય પરવર-દીગારે આલમ, તુહી હર આફતોં વ બલા વ સખ્તી વ મુસીબતમેં મેરા હામી હે, તુહી હર અમ-રમેં જો કુછ કે મુઝપર નાઝીલ હુવા-હે, મેરા મોતેબર ઓર મલાજ હે. ઓર બહોતસી મુસીબતેં કે જીસસે દીલ ઇનસાનકા ઝઇફ હો-જાયે, ઓર પહાડ અપને મુકામસે હરકત કરે, ઓર તસદીક કમ હો-જાયે, ઓર બાયેસે શમાતતે આદા હો, ઇન તમામ બાતોંમે તુઝસે શિકાયત કરતા હું, દર આ-હાલે કે. તુઝસે રગબત રખતા હું, તુઝીપર ભરોસા રખતા હું, પસ દફા કર દે ઉસકો, ઓર ઝાયેલ કરદે, કયું કે તુહી તો સાહેબે નેઅમત ઓર સાહેબે હર હસના ઓર મુનતહી હર રગબતકા હે. જબ ઇસ દુઆસે હઝરત ફારીગ હુયે, તો એકહી મરતબે લશકરને ઇરાદા હમેલા કીયા, ચુંકે ખંદકમેં આગ રૌશન થી, ઉસ તરફસે ફીર ગયે, ઇસિ અસનામેં ઇબ્ને જવેરયા મજનીને તાલી બજા-કે આવાઝ દી, કે અય હુસેન અલે, ઓર અસહાબે હુસેન અલે, બશારત હો, તુમકો આતશે દોજખકી, કે કબલ વહાંકે દુનીયાહીમેં વાસ-તે અપને આગ રૌશન કી. યે સુનકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉસકો દુઆયે બદ કી, કે ખુદાવંદ, ઇસ મલઉનકો આતશે દુનીયામેં હલાક કર, નાગાહ ઉસ શકીકા ઘોડા ભડકા, ઓર ખંદક મેં ગીર પડા, ઓર વોહ શકી ફીનનારે વસ-સકર હો-ગયા, બાદ ઉસકે તમીમ બીન હસીનને આવાઝ દી, કે અય હુસેન અલે, ઓર અસહાબે હુસેન અલે, જાનીબે ફરાત નજર ઉઠાકર

દેખો. કે કયસા ફુરાતકા પાની મીસલ શીકમે મારકે મોજેં મારતા હે, મગર તુમ હરગીઝ હરગીઝ એક કતરા પાનીકા ન પીએગે. જબ હઝરતને સુના, તો ઇરશાદ ફરમાયા, કે યે ઓર ઇસકા બાપ દોનોં દોજખી હેં, ઓર દરગાહે ખુદામેં અર્ઝ કીયા, ખુદાવંદ ઇસ મલઉનકો આજકે દીન પ્યાસસે હલાક કર, પસ ઉસી વક્ત ઉસ પર નીહાયત તીશ્નગી ગાલીબ હુઇ, ઓર ઉસકા ઘોડા સહરાકી તરફ ભાગા, એક પયેર ઉસકા રીકાબસે નીકલ ગયા, ઓર સરકે બલ ઝમીનકી તરફ ગીરા. ઓર દુસરા રીકાબમેં ફંસ ગયા, ગરઝકે પથ્થરોંસે સર ઉસકા ટકડા ટકડાકે પાશ પાશ હો-ગયા. ઓર પ્યાસ પ્યાસ કહેતા હુવા; જાનીબે અસ-ફલુસ સાફેલીન રવાના હુવા, ઓર અબદુલ્લા બીન હસનભી યેહી કહેતા થા, હઝરતને ઉસકે વાસ્તેભી યેહી બદ-દુઆ દી-થી, ચુનાંચે વોહભી ઇસી તરેહ તીશ્નગીકી સખ્ત તકલીફસે મરા. ચુનાંચે રાવી કહેતા હે, કે બાદ વાકેઆ કરબલા વોહ ઇસ કીસમકે મર્ઝમેં મુબતીલા હુવા, કે ઉસકો શીદ્દતસે પ્યાસ લગતી થી, જબ વોહ થોડાસા પાની પીતા, તો કય હો-જાતી, ફીર પાની પીતા તો જાન કંદનીકી નોબત હો-જાતી, ઓર કય હો-જાતી, આખેરૂલ અમર, ઇસી તકલીફસે મરગયા, લીખ્ખા હે. કે બશીર ઇબને અશઅસને બ-તરીક ઇસતેહઝા કહા, કે અય હુસેન અલે, આપ અપને અહલે-બયેતકી પરદા-દારીકા બહોત ખ્યાલ રખતે હેં. હાલાંકે અયસા ખયાલ ઓર કોઇ કમ રખતા હે, યે સુનકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને આયત પરહી, ઇન નલ્લા હસ-તફા આ-દ-મા નુહન, વ આલા ઇબરાહીમા વ આલા ઇમરાના અલલ આ-લ-મીન, ઝુરરેય-તીન બાઅ-દોહા મીન બા-અદ." હઝરતને ફરમાયા,

કે કસમ ખુદાકી મોહંમદ મુસતફા સલ, આલે હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, થે. ઓર ઇતરત હમારી આલે મોહંમદ સલ, સે હેં. પસ સરે મુબારક જાનીબે આસમાં બુલંદ કીયા, ઓર અર્ઝ કીયા, કે પરવર–દીગાર, આજ બશીર ઇબને અશઅસકો અયસી ઝીલ્લત દે, કે કીસીકો ન દીહો. લીખ્ખા હે, કે ઉસ વક્ત વોહ વાસ્તે કઝા હાજતકે લશકરસે બાહેર ગયા, જબકે બયઠા, નાગાહ એક બીછ્છુને ઉસકો ડંક મારા, ઉસકે સદમે ઓર અઝીયતે જાં–ગુજાસે બરહ–ના નજાસતમેં લોટતા થા, યહાં–તકકે ઉસી હાલતમેં વાસીલે જહન્નમ હુવા. હનુજ લડાઇ નહીં શુરૂ હુઇ, મગર બ–સબબ નમીલને પાનીકે, અહલે–બયતે રસુલ સલ, પર નીહાયત પ્યાસ ગાલીબ થી, શોરે અલ–અતશ અલ–અતશ ખેમેસે ઉઠ્ઠા, ઉસ–વક્ત ઝયેદ બીન હસીન સમદાની, હઝરતકી ખીદમત મેં આયે, ઓર અર્ઝ કીયા કે, યા હઝરત મુજકો ઇજાઝત દીજીયે, કે ઇન અશકીયાસે કુછ કહું, હઝરતને ઇજાઝત દી, વોહ લશ્કરે ઉમર બીન સાઅદકે સામને આયે, ઓર કહા, અયેોહન–નાસ, ખુદા–વંદે આલમ, મોહંમદ મુસતફા સલ, કો બ–હક વ રાસતી વાસતે હમારી હીદાયતકે ભેજા, તાકે હમકો ખુશ–ખબરી નઇમે જન્નત, ઓર સવાબે આખેરતસે દેં. ઓર અજાબે આખેરતસે ડરાયેં. ઓર ખલાયેકકો તરફ ખાલિકકે દાઅવત કરેં, ઓર સરગશ્ત–ગાંને ઝુલ–માતે ગુમરાહીકે લીયે, ચીરાગે હીદાયત રોશન કરેં, લેકીન તુમ લોગ આબે ફુરાતકો જીસસે–કે, સગો ખોકં તક સયરાબ હોતે હે. ઉનહેં નબી સલ, કે અહલે–બયેતસે મુઝાયેકા કરતે હો ? ઉન અશકીયાને કહા, કે ઝીયાદા ન–કહો, હમ એક કતરા પાનીકા ન દેંગે, રિવાયતમેં હે, કે શીમર બીન ઝુલ-જોશન મલઉનભી કરીબ ખેમેકે આયા, કે અય

હુસેન અલે, આતશે દુનિયાકો કબલ આતશે આખેરતકે ઇખત્યાર કીયા ! હઝરતને ફરમાયા, કે ગાય ચરવાહેકે લડકે તુહી સઝાવારે આતશે દોજખ હે. ઇસ કીસમકી મજ–ખુરાફાત ઓર બેહુદા બાતેં શીમરકી સુનકે, મુસલીમ ઇબ્ને ઓસજાકો ગુસ્સા આ–ગયા. ઓર હઝરતસે અર્ઝ કીયા, કે મુજકો ઇજાઝત દીજીયે, તાકે તીર ઉસપર મારૂં, કે ફીનનાર હો–જાયે, ક્યું કે યે મલઉન સબસે ઝીયાદા શકી હે, હઝરતને જવાબ દીયા, કે મેરી તરફસે ઇબતોદાયે જંગ હરગીઝ ઝેબા નહીં. બલકે મેં ચહતા હું, કે હુજ્જતે ખુદા ઇનપર તમામ કરૂં બાદ–હુ બુરીર બીન હસીરને સીપાહે શામકે કરીબ આકર કહા, કે અય કાફીરો ! બેફે ખુદાસે ડરો, કે જુરરીયત યાને અવલાદે રસુલે–ખુદા સલ, મારે પ્યાસકે તડપ રહી હે, લીલ્લાહ થોડા પાની દો, કયા યે તરીકા મેહમાન–દારીકા હે ! આખીર તુમહારા ફરઝંદે રસુલ સલ, કે સાથ કયા ઇરાદા હે ? ઉનહોંને કહા, કે હમ ચાહતે હેં, કે ઇબ્ને–ઝીયાદકે પાસ લે–જાયેં, ઓર ઉસકો દેદેં, બુરીર રહી, ને ફરમાયા, કે આયા તુમ રાઝી નહીં હોતે, કે ફરઝંદે રસુલ સલ, અપને જદદે અમજદકે રોઝેપર પલટ જાયેં. ઓર અય અહલે કુફા ! આયા તુમને વાએદા નહીં કીયે, ઓર ખુતુત નહીં ભેજે, કે આપ તશરીફ લાઇયે, હમ આપકી નુસરત કરેંગે, ઓર એઅહ–કદ બ–ઇમાનભી કીયા થા, ઇન સબ બાતોંકો અબ ભુલ ગયે, ઓર અબ ચાહને હો, કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કો ગીરફતાર કરકે ઇબ્ને–ઝીયાદકે પાસ લે–જાઓ. વાયે–હો ! તુમપર અય બે–હયાઓ ! મેંને તુમસે બરહકે કુફરો ઝલા-લતમેં ગીરફતાર કીસીકો નહીં દેખા, ઇસકે જવાબમેં લશકરે ઝાલમેંને તીરોંકા મેંહ ઉસ દીનદાર–પર બરસાયા, નાચાર વેહ હઝર-

તકે પાસ આયે, જબકે ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉન ઝાલીમોંકો આમા–દયે જંગ દેખા, તો વાસ્તે ઇતમામે હુજ્જતકે જાનીબે લશ્કરે શામ રવાના હુયે, ઇસ સુરતસે કે અમા–મયે રસુલે–ખુદા સલ, સરપર બાંધા, ઓર તલવારે મોહંમદ સલ, હમાયેલ કી. ઓર ઘોડેપર સવાર હુયે, મુકાબિલમેં લશ્કરે અશ્કીયાકે તશરીફ લાયે, એક ખુતબા બ–આવાઝે બુલંદ પરહા. ઓર ફરમાયા, કે તુમકો ખુદાકી કસમ દેતા હું, કે આયા તુમ મુજકો. પેહછાનતે હો, યા નહીં? સબને કહા બેશક, હમ આપકો પેહછાનતે હેં, આપ ફરઝંદે રસુલે-ખુદા સલ, હેં. હઝરત ને ફરમાયા, કે તુમકો કસમ હે, જનાબ રસુલે ખુદા સલ મેરે જદ હેં યા નહીં ? સબને કહા બેશક આપકે જદ મોહંમદ સલ, હેં. ફીર ફરમાયા, કે મેરી વાલીદા ફાતેમા ઝોહરા રદી, હેં. યા નહીં ? સબને કહા બેશક, આપકી માં ફાતેમા ઝોહરા રદી, બીનતે રસુલે ખુદા સલ, હેં. ફીર ફરમાયા, તુમ જાનતે હો, કે મેરે બાપ અલી મુરતઝા રદી, હેં યા નહીં ? સબને કહા બેશક, આપકે બાપ અલી મુરતઝા રદી, હેં. ફીર ફરમાયા, આયા જાનતે હો તુમ, કે મેરી નાની હઝરત ખુદીજા રદી, જો સબ ઔરતોંસે પેશતર ઇમાન લાઇ હેં? સબને કહા બેશક, આપકી નાની હઝરત ખુદીજા હેં. ફીર ફરમાયા, આયા જાનતે હો, કે હઝરત હમઝા સૈયેદુશ–શોહદા રદી. ચચા મેરે બાપકે હેં ? ઓર હઝરત જાઅફરે તૈયાર મેરે ચચા હેં ? સબને કહા બેશક, હમ ખુબ જાનતે હેં; બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે યે અમામા ઓર તલવાર, રસુલે ખુદા સલ, કી હે યા નહીં ? સબને કહા બેશક, અમામા ઓર તલવાર રસુલે ખુદા સલ, કી હે. બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે મેરે બાપ સાબેકુલ ઇસલામ, ઓર મવલાયે કુલ મોઅમેમીન, ઓર મોઅમીનાત, ઓર

સબસે ઝીયાદા આકીલ ઓર સબસે ઝીયાદા ખુદબાર થે યા નહીં ? સબને કહા બેશક, અયસાહી હે, કે આપકે વાલીદ સબસે અફઝલ થે, હરએક અમરમેં. ઉસ-વક્ત હઝરતને ફરમાયા, કે અય ગીરોહે અશકીયા, જાન બુઝકે મુઝે કયું કત્લ કરતે હો ? ઓર મેરે ખુનકો કયું હલાલ જાનતે હો ? હાલાંકે મેરા બાપ માલિકે હોઝે કવસર હોગા, ઓર ગીરોહે અશકીયાકો દુર કરેગે, જીસ-તરેહ કોઇ ગયેરકે ઉંટકો પાનીસે જુદા કરતા હે, ઓર લીવાયે હમ્દ બ-રોઝે કયામત મેરે નાનાકે હાથમેં હોગા, આયા પયગંબરે ખુદા સલ, ને મેરે ઓર હમારે ભાઇ ઇમામ હસન રદી, કે બારેમેં નહીં ફરમાયા હે ? કે દોનોં સરદારાંને અહલે બેહીસ્ત હેં, અગર મેરે કલામકો સચ્ચા નહીં જાનતે હો, તો જાબર અનસારી, અબુ-સઇદ ખદરી, સહલ સાઅદી. ઝયેદ બીન અરકમ, ઇન્સ બીન માલેક, ઓર જીસ-કદર સહા-બયે રસુલે ખુદા સલ, ઝીંદા હેં, ઉનસે દરયાફત કરલો, કે કયા કેહતે હેં ? ઉન અશકીયાને જવાબ દીયા, કે યે હમ જાનતે હેં, લેકીન આપકો એક કતરા પાનીકા ન-દેંગે, ઓર પ્યાસા શહીદ કરેંગે, ઉસ-વક્ત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને દસ્તે મુબારક રીશે અક-દસ-પર ફેરા, લીખ્ખા હે, કે ઉસ-વક્ત ઉમર શરીફ હઝરતકી સત્તાવન બરસકી થી, બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે શદીદ હુવા અઝાબે ખુદા યહુદ-પર ઉસ-વક્ત કે, (ઓઝેર)કો ખુદાકા બેટા કહા. ઓર નસારાપર ઉસ-વક્ત કે, હઝરત ઇસા અલે, કો ખુદાકા બેટા કહા. ચુનાંચે ખુદાવંદે આલમ કુરઆને-શરીફમેં ફરમાતા હે, "કા-લતીલ યહુદો ઓઝેરીબ નુલ્લા, વ કા-લતીન નસારા ઇસા ઇબ્નુલ્લા," ઓર શદીદ હુવા અઝાબે ખુદા ઉસ કોમ-પર, જીસને અપને પયગંબરકો શહીદ કીયા, ઓર ખુદાવંદે-આલમ નીહાયત ગઝબ-નાક હોગા

ઉસ ગીરોહ—પર, કે અપને ઇમામકો શહીદ કરે, ઓર ઇતાઅતસે
દસ્ત—બરદાર હો. "ઓર બ—રિવાયતે દીગર ખુતબેમેં યેભી હઝરતને
ફરમાયા, કે મેં હમ્દ કરતા હું ઉસ ખુદાકી, કે જીસને દુનીયા પયદા
કી, ઓર અહલે ફના, વ નેસતી કરાર દીયા, ઓર અહલે દુની-
યાકા સાથ અહવાલે ગુનાગુનકે ઇમતિહાન કીયા, પસ મગરૂર ઓર
ફરેબ ખુરદા વોહ શખ્સ હે, કે દુનીયાસે બાઝી ખા—જાયે,
યાને ઉસકે દામે તજવીરે મકરમેં ફંસ જાયે, ઓર બદ—બખ્ત
વોહ શખ્સ હે, કે દુનીયા—પર શયદા હો. અય ગીરોહે મુખાલેફીન,
હરગીઝ હરગીઝ દુનીયાકા ફરેબ ન—ખાઓ, ઓર ખુદા, વ
રસુલકો ન—ભુલાઓ, કયું—કે દુનીયાયે ગદ્દાર, કતેઅ કરતી હે.
ઉમ્મીદ હર ઉમ્મીદ—વારોંકી, ઓર ના—ઉમ્મીદ કરતી હે, તમેઅ
કરને—વાલોંકો, ઓર મેં દેખતા હું, કે તુમ જમા હુયે હો, અયસે
અમર—પર, કે ખુદાકો અપને ઉપર ગઝબ નાક કરોગે, ઓર ઉસ
કી રહમતસે દુર હોગે, યાને મુજકો શહીદ કરોગે, ઓર મેરા
પરવર—દીગાર અચ્છા હે. ઓર તુમ ઉસકે બુરે બંદે હો, પેહલે
તુમને ઇકરાર કીયા, સાથ ફરમાં—બરદારી ખુદાકે, ઓર ઇમાન
લાયે બ—ઝાહીર ઉસ પયગંબર—પર, ઓર અબ જમા હુયે હો,
ઉસ પયગંબરકી જુરરીયત ઓર અહલે બયેત—કે હલાક કરને પર,
પસ શયતાન તુમપર ગાલીબ હુવા હે, કયું—કે યાદે ખુદા, તુમહારે
દીલસે બિલકુલ મહો હો—ગઇ હે. પસ લાઅનતે ખુદા તુમ—પર, ઓર
તુમ્હારે એતેકાદ—પર, ઓર વાયે હો તુમ—પર, ઓર બે—વફાયાં
જફાકારાં—ને ગદ્દાર, તુમને તો વાએદા કીયા થા, કે બ—વક્તે
ઇઝતીરાબ ઓર મુસીબતકે આપકા સાથ દેંગે, ઓર આપકી નુસરત
ઓર મદદસે હાથ ન—ઉઠાઇંગે, ઓર ખુતુત ભેજ—ભેજકર તલબ કીયા,
ઓર જબકે તુમ્હારે વાઅદે—પર વાસ્તે હીદાયતકે આયા, તો તુમ

બર-સરે જંગ, ઓર પયકાર હુયે, ઓર અપને વાઅદે-પર કાયેમ ન-રહે, ઓર ફતેઅ નઝર નુસરત ઓર મદદકે, તલવારેં દુશમનીકી તુમહીને હમપર ખેંચી, ઓર અપને દુશમનોંકી યારી કી, ઓર અપને દોસ્તોંસે દસ્ત-બરદાર હુયે. બગેર ઇસકે, કે ઉનહોંને કીસી કીસમકી અદાવત તુમ્હારે સાથ કી-હો, ઓર બગેર ઇસકે, કે કીસી કીસમકી ઉમ્મીદ મુના-ફેઅકી આઈંદા ઉનસે રખતે હો. સીર્ફ થોડા માલે હરામ તુમકો બ-નઝરે મરલ-હતે વક્ત દે-દીયા હે. ઓર સાથ ઝુટ વાઅદોંકે તુમકો ઉમ્મીદ-વાર કીયા હે, ઓર બા-વજુદે, કે હમસે કોઇ જુર્મ બ-નિસબત તુમહારે સાદીર નહીં હુવા, ઓર હમસે તુમકો કભી બદી, ઓર ઝરરભી નહીં પહોંચા, વાયે-હો તુમપર! કયું તુમને કમર અદાવત-પર બાંધી હે? ઓર તલવારોંકો હમારે મુકાબિલમેં નયામસે બાહીર લાયેં હો, ઓર બે-સબબ આમાદા કત્લે અહલે-બયતે રસુલે ખુદા સલ, કે હુયે હો! ઓર અય ગીરોહે અશકીયા! યાદ રખ્ખો કે, મેરે નાના રસુલે મકબુલ સલ, ને મુજકો ખબર દી હે, કે બાદ મેરી શહાદતકે થોડે દીનોંકે બાદ તુમ શમશીરે ઇંતેકામસે કત્લ હોંગે. ઓર તુમહારી કોઇ આરઝુ બર ન-આયેગી, ઇસકે બાદ સર તરફ આસમાનકે બુલંદ કીયા, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવંદ તુહી મેરા મદદગાર હે, ઓર તુઝહી-પર તવક્કલ કરતા હું, ઓર બાઝ-ગશ્તીભી મેરી તેરી જાનીબ હે, બાદ ઇસકે ફરમાયા, કે ઉમર સાઅદ. કહાં હે? મેરે પાસ ભેજો, વોહ નહીં ચાહતા, કે હઝરતકો મોંહ દીખાયે, લેકીન આખીરુલ અમર, તવઅન વ કરહન ખીદમતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં આયા, હઝરતને ઉસસે ફરમાયા, કે ઉમર બીન સાઅદ, કયા તુ મેરે કતલકા ઇરાદા રખતા હે? બ-

ઉમ્મીદે હુકુમત (રય) કે, કયા ઇબ્ને-ઝીયાદ હરામ-ઝાદા તુજકો દેગા ! જાનલે હરગીઝ તુજકો હુકુમત (રય)કી મોયસ્સર ન-હોગી. ઓર રિસાલત મઆબ સલ,ને મુજકો ખબર દી હે. કે વોહ બાદ મેરી શહાદત કે દુનીયા વ આખેરતમેં આરામસે નહીં રહેગા, ઓર ગોયા મેં દેખતા હું, કે જલ્દ-તર તેરે સરે નજીસકો નેઝેપર બુલંદ કીયે હુયે, હરવા-ઝયે કુફેપર લે-જાવેંગે, નેઝેકો વહાં-પર ગાડ દેંગે, લડકે તેરે સરપર પથ્થર મારેંગે, યે સુનકર ઉમર બીન સાઅદ, ગુસ્સેમેં આયા, ઓર અપને લશકરસે કહા, કે કયા ઇંતેઝાર કરતે હો, ? ઓર કીસ વાસતે મોહલત ઇમામ હુસેન અલે, કો દી હે ? જલ્દ કામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકી અવલાદ વ અસહાબકા તમામ કરો, કયું-કે વોહ એક લુકમેસે ઝીયાદા નહીં હે. ફીર બ-રોજે શબે દીગર હઝરતને બ-આવાઝે બુલંદ, શીસ બીન રબઇ, હીજાજ બીન હજર, કયેસ બીન અશઅસ, ઝયેદ બીન હારસકો પુકારા, કે તુમને હમકો નહીં લીખ્ખા હે ? કે હમારે પાસ તશરીફ લાઇયે, કે મેવે તેયાર હેં, ઓર તમામ સહરા સર-સબ્ઝ હે, ઓર લશ્કર આપકી નુસરતકે વાસતે મવજુદ હે, જલ્દ આઇયે, તાકે હમ આપકી નુસરત કરેં, લીખ્ખા હે, કે કયેસ બીન અશઅસ મલઉનને કહા, કે યે બાતેં કુછ ફાયેદા બખ્શ નહીં હેં, ચલીયે યઝીદસે બયઅત કર લીજીયે, હઝરતને ફરમાયા, કે યે તો મુઝસે કભી ન-હોગા. કે ફાસીક ઓર ફાજીરકી ઇતાઅત ફરઝંદે રસુલ સલ, કરે, ઓર બ-આવાઝે બુલંદ ફરમાયા, "યા ઇબા-દલ્લા ઇન્ની અઝ-ઝમતો બે-રબ્બી વ રબ્બો-કુમ અન તર હમુની, આઉજો બી વ રબ્બો-કુમ મીન કુલ્લે

મુન્તકબ્બેરીન, લા યુમેનો મે યવમીલ હીસાબ." પસ હઝરતને યે ફરમાકે; તરફ અપને અસહાબ રીફવા–નલાહો અલયહીમ અજમયનકે મુરાજેઅત ફરમાઇ, ઓર ઇરાદા જંગે અહલે બિદઅતો ઝુલ્મસે કીયા, અશકીયા–નેભી વાસ્તે કત્લે ફરઝંદે રસુલ સલ. કે ઘોડે ઉઠાયે, ઓર તલવારેં નંગી લીયે હુયે, વાસ્તે કત્લે અહલે–બયેત અસે, કે ઝપટે. જબ યે કેફીયત હુર બીન યઝીદ રયાહી રહ. ને દેખી, કે અંજામ–કાર જંગ શુરૂ હો–ગઇ, ઓર કીસી તરેહ યે અશકીયા રાહે રાસ્તપર ન આયે, ઘબરાકે પાસ ઉમર બીન સાઅદકે આયે, ઓર કહા, કે અય ઉમર બીન સાઅદ, કયા ફરઝંદે રસુલ સલ. કો મયે અહલે બયેત–કે કત્લહી કરેગા? ઉસને કહા, કે હાં, ફરઝંદે રસુલ સલ. ઓર ઉનકે અસહાબ વ અહલે બયેતકા સર કાટેંગે, ઓર પાનીકા એક કતરા નદેંગે, હત્તાકે હાથ કાટ ડાલેંગે, ઉસ–વક્ત હઝરત હુરને ફરમાયા, કે અય ઉમર બીન સાઅદ, ઇસ કામસે બાઝ આ. ઓર ઇસ ગમમેં રસુલે મકબુલ, ઓર અલી, ઓર ફાતેમાકો ન–રૂલા, ઉસને જવાબ દીયા, કે હુકમે યઝીદ યેહી હે. પસ હઝરત હુર, અપને મુકામ–પર વાપસ આયે, ઓર કુર્રા બીન કયેસસે પુછા, કે તુને ઘોડેકો જવ દીયે હે યા નહીં? ઉસને કહા કે નહીં. યે સુનતેહી જાનીબે લશ્કરે ઇમામ હુસેન અસે, રવાના હુયે, જબ મહાજર બીન ઓસને યે હાલ દેખા, તો હઝરતકે કરીબ આયા, કયા દેખતા હે, કે હઝરત હુરકે તમામ જીસમ–પર લરઝા, પડા હે. ઓર થરથર કાંપ રહે હેં, ઉસ વક્ત મહાજર બીન ઓસને કહા, કે અય હુર, હમ તુજકો બડા શુજાઅ જાનતે થે, અબ ઇસ કદર તુમ કાંપ કયું રહે હો? ઉનહોંને જવાબ દીયા, કે ઇસ–વકત

અપને તઈં દરમ્યાન દોજખ ઓર બેહિશ્તકે તોલતા હું, જબ વહાંકે અઝાબકા ખ્યાલ કીયા, તો બે-ઇખત્યાર મેરા યે હાલ હો-ગયા, કે મેંને સવાબે બેહિશ્તકો ઇખ્તયાર કરલીયા, અગર મુજકો જલાયેં, યા પારચા પારચા કરેં, તોભી અઝાબે જહન્નમકો હરગીઝ ઇખ્તયાર ન કરૂંગા, યે કેહકે ખીદમતે ફયેઝ દરજત જનાબ હઝરત, ઇમામ હુસેન અલે, મેં પહોંચે. ઓર બ-દરગાહે ખુદાવંદે આલમ, અર્ઝ કીયા, કે ખુદાવંદા, તુ મેરી તૌબા કુબુલ ફરમા, ઓર મેં સદક દિલસે તેરે નબીકી આલકો દોસ્ત રખતા હું. બાદ ઇસકે કદમે ઇમામ હુસેન અલે, પર ગીર પડે, ઓર ઉઝરે તક-સીર બજા લાયે. ઓર કુબુલે તૌબાકે તલબ-ગાર હુયે, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત, મેરી તૌબા, ખુદાવંદે આલમ કુબુલ ફરમાયેગા ? હઝ-રતને ફરમાયા, હાં, કુબુલ કરેગા.

જાં બાઝાંને ઈમામ હુસેન અલે,કા મયદાનમેં જાના, ઓર શાહીદ હોના.

બાદ ઇસકે હઝરત હુર જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, સે રૂખસત લેકે, મયદાને જંગમેં આયે, ઓર યે રજઝ પરહા, "અય કૌમ! ફરઝંદે રસુલ સલ. કો કત્લ ન-કરો. ઓર ફરઝંદે રસુલ સલ, કે બચ્ચોં-પર પાની ફુરાતકા બંદ ન-કરો, તીશ્ન-ગીયે રોઝે કયામતસે ડરો." ગરઝકે ઇસી તરેહકી બહોતસી બાતેં નસીહત આમેજ ફરમાઇં. લેકીન કીસીને ન-સુના. ઉસ વકત હઝરત હુરને બહોતહી કૌમે અશકીયા-પર લાઅનત ઓર મલામત કી, ઇસકે બાદ કૌમે અશકીયાને બહોત તીર જાનીબે હઝરત હુર ફેંકે, હઝરતને

ચાહા કે દીદારે આખીરી, વ સઆદતે કદમ-બોસી ઇમામ હુસેન અલે, કી હાસીલ કરે, જાનીબે ઇમામ હુસેન અલે, કે ફીરે, ઉસ વક્ત ઉમર બીન સાઅદને એક તીર જાનીબે લશકરે ઇમામ હુસેન અલે, ફેંકા, ઓર કહા, કે અય ગીરોહે કુફા, વ શામ, યાદ રખ્ખો, કે, પેહલે મેંહીને તીર લશકરે ઇમામ હુસેન અલે, પર મારા હે. બાદ ઉસકે અહલે જફાને ઇસ કદર તીર તરફ લસ્કરે ઇમામ હુસેન અલે; કે ફેંકે, કે હઝરતકે સબ અસહાબ જખમી હો-ગયે, ઓર કરીબ પચાસ અસહાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે શરબતે શહાદતસે સયરાબ હો-ગયે, યે દેખકર ઇમામ હુસેન અલે, ને ફરમાયા, કે અય દીનદારો હોશીયાર રહો, ઓર મરદાના કમરે હીમ્મતકો બાંધો, યે તીર પય-ગામે જંગ હે, ઉસ વકત હઝરત હુરને અર્ઝ કીયા, કે હઝરત અવ્વલ મુજકો ઇજાઝત જહાદકી હો, તાકે અવ્વલ મેં આપકી નુસરતમેં શહીદ હોઉં, જબકે હઝરતને ઇસરાર મુબાહીઝા ફરમાયા, તો ઉનકો જહાદકા ઇજન દીયા, હઝરત હુર ઇમામ હુસેન અલે, કી કદમ-બોસી હાસીલ કર કર મયદાને જંગમેં ગયે. ઓર બહોત કાફીરોંકો કત્લ કીયા, તાઅદાદે મકતુલેનમેં ઇખ્તીલાફ હે. બાઝોંને ચાલીસ આદમી લીખ્ખે હેં, આખેરૂલ અમર લડતે લડતે બહોત જખમી હુયે. ઓર ઝમીન પર ગીર પડે. યે હાલ દેખકે ઇમામ હુસેન અલે, મયદાને જંગમેં આયે, અભી રમકી જાન બાકી થી, કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, બી ઉનકી બાલીન પર તશરીફ લાયે, ઓર દસ્તે મુબારકકો બ-કમાલ શફકત હઝરત હુરકે ચેહરે-પર ફેરા, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવંદે આલમ, તુજકો બેહિસ્તમેં જગા દે, ઓર કયા ખુબ તેરી માંને તેરા નામ હુર

રખ્ખા થા, વા-કેઇ વુ હુર યાની આઝાદ હે, દુનીયા ઓર ઉકબા મેં. કેહતે હેં, કે અબુ ઐયુબ બીન મસરજ અલેહીલ લાઅનતને ઉનકો શહીદ કીયા. બાઝોંને કહા, કે હઝરતકે બાઇ, બેટે, ઓર ગુલામબી નુસરતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં શહીદ હુયે, ખુશ નસીબ ઉન દીનદારોંકા, બાદ ઉસકે હરએક અસહાબ હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, સે ઇજને જહાદ લેકે મયદાને જંગમેં આતે થે, ઓર શરબતે શહાદતસે સયરાબ હોતે થે, ઓર જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, બ-વકતે રૂખસત હરએક-કો યે કેહતે થે. "બાઝ મર ગયે, ઓર બાઝ મુંતેઝીરે મૌત હેં. ઓર બદલ ન-કીયા અપને દીનકો, યાને અપને દીનમે તા-દમેં મર્ગ સાબિત કદમ રહે." ઉલમાયે ઇમામીયાકે નજદીક બહોત રાવીયોંસે યે અમર બ-ખુબી સાબીત હે, કે બહોત મલાયેકા વાસતે નુસરતકે આયે થે, લેકીન હઝરતને નુસરત ઓર મદદ ઉનકી કુબુલ નકીં, ખુદાહી-પર તકીયા ઓર બરોસા કીયા, બાદ ઉસકે બુરીદ બીન હસીર હમદાનીને જામે શહાદત નોશ કીયા. ઓર બહર બીન ઔસ ઉનકા કાતીલ હે, બાદ હુ, વહબ બીન અબ્દુલ્લા, શહીદ હુયે, જબકે ઉનકી બીબીને યે હાલ દેખા, તો બે-તાબાના તરફ લાશે શૌહરકે દોડીં, ઓર મોંહપર મોહ રખકે રોને લગીં, શીમરને યે દેખા, તો અપને ગુલામકો હુકમ દીયા, કે ઇસ અવરતકો કત્લ કર ચુનાંચે બ-ઝરબે ગુર્ઝ ઉસને અવીકાકો હલાક કીયા. ઓર શૌહરસે મુલહેક હો-ગઇ, ઓર આખેરૂલ અમર ઉનકી માંબી હલાક હુઇ, રિવાયતમે હે, કે કે હઝરત વહબ, ઓર ઉનકી માદર, ઓર જોઝા પેહલે નસરાની થીં. હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને મુસલમાન કીયા થા, બાદ-હુ ઉમર બીન ખાલેદ, બાદ ઉનકે બેટે ખાલેદ, દોનોં રાહે ખુદામેં શહીદ હુયે,

બાદ–હુ ઉમર બીન અબદુલ્લા મહદજી. બાદ–હુ મુસલીમ બીન ઓસજા, બાદ–હુ હબીબ બીન મુઝાહેર શહીદ હુયે, લીખ્ખા હે, જબકે મુસલીમ બીન ઓસજા, કરીબ બ–મર્ગ પહોંચે, તો જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, હબીબ બીન મુઝાહેરકે સિરહાને તશરીફ લાયે, ઓર બેહિસ્તકી ખુશ ખબરી દી, ઓર ફરમાયા, કે ખુદા તુમ–પર રહમત નાઝીલ કરે, હમ તુમહારે પીછે આતે હેં, હઝરત હબીબ બીન મુઝાહેરને જબ યે દેખા, તો મુસલીમ બીન ઓસજાસે કહા, અય મુસલીમ, મુઝપર દુશવાર હે, કે તુમકો ઇસ હાલસે દેખું. ઓર તુમકો બશારતે બેહિસ્ત હો, ઉસવક્ત મુસલીમ બીન ઓસજા–નેભી નીહાયત ઝઇફ આવાઝસે કહા, કે અય ખુદા ! મુજકોભી બશારતે બેહિસ્ત દે, ફીર હઝરત હબીબ મુઝાહેરને ફરમાયા, કે અય મુસ-લીમ, ચુંકે મેંભી આમા–દયે શહાદત ખડા હું, વર ન મેં વસીયતકે વાસ્તે તુમકો કેહતા, મુસલીમ .ઓસજાને જવાબ દીયા, કે અય હબીબ, વસીયત યેહી હે. કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કી મદદસે હાથ ન–ઉઠાના, યહાં–તક કે, શહીદ હો—જાઓ. બાદ–હુ જહીર બીન કયલન બજલી, બાદ–હુ માલેક બીન ઇન્સ–કાહેલી, બાદ–હુ નાફેઅ બીન હીલાલ, શહીદ હુયે, લીખ્ખા હે, ચુંકે હર હમલેમેં યે સઆદત–મંદ બહોત લોગોંકો કત્લ કરતે, થે મોઆવીક રાયે ઉમર બીન હિજાજ, ઉમર બીન સાઅદને હુકમ દીયા, તમામ ફોજ એક મરતબે હમલા–આવાર હો, એક એક સે લડના મુનાસીબ નહીં હે, પસ શીમ્ર લઇનને મયસરા લશકર ઇમામે અરબપર હમલા કીયા, હાલાં–કે લશ્કરે ઇમામ હુસેન અલે. મેં બત્તીસ આદમી રેહ ગયે, લેકીન નીહાયત મરદાનગીસે હમલા રોકતે થે, બાદ–હુ ઉમર

બીન સાઅદને, ઉમર બીન હસીન બીન નમીરકો પાંચસો તેરા અંદાજકે સાથ વાસતે મદદે શીમરકે ભેજા, ઉસ–વકત મયદાને હરબ ઝીયાદા ગર્મ હુવા, ચહાર જાનીબસે મેંહ તીરોંકા ઇમામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકે અસહાબ–પર પડતા–થા, ઉમર સાઅદને હુકમ દીયા, કે ખેમયે અહલે હરમમેં આગ લગાદો, ચુનાંચે અય-સાહી હુવા, કે આગ લગાદી ગઇ, અસહાબે હઝરત બહોત કોશીશ કરતે થે, ઓર ઉન મલાઇનકે માનેઅ હોતે થે, અગર ફોજે અશકી યાકે તરફસે સો મારે જાતે થે, તો કુછ માઅલુમભી નહીં હોતા થા, ઓર હઝરતકી તરફસે અગર એકભી શહીદ હોતા, તો ફોરન માઅલુમ હો–જાતા થા, તા ઇં, કે લડતે લડતે વકતે ઝોહર આ–ગયા, ઉસ–વકત અબુ તમામ સાઅદી રદી, ને બ–ખીદમતે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, અર્ઝ કીયા, કે યા ઇબ્ને રસુલુલ્લાહ, લશકરે મુખાલીફ કરીબ હે, ચાહતા હું, કે અપની જાન આપકે કદમ–પર નીસાર કરૂં, લેકીન મુજકો ઇસ અમરકી તમન્ના હે, કે આજ આપકે સાથ નમાઝે આખીરી પરહ–લું. જબકે હઝરત સૈયદુશ શોહદાને નામ નમાઝકા સુના, એક આહે સર્દ દિલે પુર દર્દસે ખેંચી, ઓર સર તરફ આસમાનકે બુલંદ કીયા, ઓર ફરમાયા, કે અય અબુ તમામ, ખુદા તુજકો નમાઝ ગુજારાંસે કરે, કે તુને ઇસ–વકત નમાઝકો યાદ રખ્ખા, બેશક અવ્વલ વકતે નમાઝ હે, હઝરતને મુખાલેફીનસે મોહલત ચાહી, કે ઇતની મોહલત દો, કે નમાઝ પરહ–લેં, હસીન બીન નમીરને કહા, કે નમાઝ તુમહારી કુબુલ નહીં હે, લીપ[illegible] હે કે ઉસ વકત હબીબ ઇબને મુઝાહેર અસેદીર રહમતને કહા, કે અય મલઉન! નમાઝ તેરી તો કુબુલ હે ઓર

નમાઝ ફરઝ હે રસુલ સલ,કી કુબુલ નહીં ! ઇબને નમીર ગુસ્સેમેં આયા, કહ્યું-કે "અલ હકકો મુરફન" મશહુર હે, ઓર હઝરત હબીબ ઇબને મુઝાહેર પર ઇબને હુમીરને હમલા કીયા, હઝરત ઇબને મુઝાહેરને એક તલવાર ઉસકે ઘોડેકે મોંહ-પર મારી, વોહ ભડકા, હબીબને ચાહા, કે ઉસકો કત્લ કરે. લેકીન અશકીયા ગુલ ઓર શોર કરકે વાસતે મદદ ઇબને નમીરકે કરીબ હબીબ ઇબને મુઝાહેર આ-ગયે. આખેરૂલ અમર જુદા લે-ગયે, અલ-ગરઝ હઝરતને નમાઝકી નિયત ફરમાઇ, જહીર બીન કયેન, ઓર સઇદ બીન અબદુલ્લા હનફી, હઝરતકે સામને ખડે હો-ગયે, ઓર જો તીર, કે લશકરે શામસે આતા થા, અપને સીનેપે રોકતે થે, તો ઇકે સઇદ કસરતે ઝખમે તીરસે શહીદ હો-ગયે, બાઝ રિવાયતમેં હે, કે મોહલત નમાઝે જમાઅત પરહનેકી ન-દી, સબને નમાઝે ફરાવાં અદા કી. બાદ-હુ અબદુર રહમાન બીન અબદુલ્લા બજલી, બાદ-હુ ઉમર બીન કરત અનસારી, બાદ-હુ જોન આઝાદ કરદયે અબુ જર ગફફારી રદી, બાદ-હુ ખંતલા ઇબને અસઅદ શામી, બાદ-હુ મોહમદ બીન ઉમર, બાદ-હુ યહયા બીન મુસલીમ, બાદ-હુ કુરા બીન અબી કુરા ગફફારી, બાદ-હુ ઉમર બીન મુતાઅ જાઅફી, બાદ-હુ હીજાજ બીન મસરૂક, બાદ-હુ જનાદા બીન હારેસ, બાદ-હુ અબદુર રહમાન બીન ઉમર, યકે બાદ દીગરે મયદાને શહાદતમેં આઆકે, જોરે જવાં-મરદી ઓર બહાદુરી દીખા દીખાકે બહોત અહલે શામકો કત્લ કરકે, જામે શહાદતસે સયરાબ હોકે, તરફ આલમે બકાકે ગયે, બાદ ઇસકે આબસ બીન શીસ શાકરીને શોદબ મોલાસે અપને કહા, કે આજ કયા ઇરાદા હે, ઉસ સઆદત-મંદને જવાબ દીયા, કે આજ હઝરતકે કદમ-પર જાન નિસાર કરેંગે,

આબસને કહા, અયસાહી મુનાસીબ હે, કયું-કે આજકા દીન તહસીલે સઆદતે ઉખરવીકા હે, અગર આજ મહરમ રેહ-જાઇંગે, તો તમામ ઉમર તાઅસ્સુફ કરેંગે, ઓર બ-રોજે કયામત અલી, ઓર ફાતેમા ઓર અહમદ મુજતબા સલ, કો કયા મોંહ દીખાઇંગે! ઓર હિસાબે રોજે જઝા કરીબ હે. આખીરકો દોનો દીનદાર ખીદમતે બા-બરકત ઇમામ હુસેન અલે. મેં હાઝીર હુયે, ઓર રૂખસત હાસીલ કરકે મયદાને જંગમેં આયે, ઓર દરજયે શહાદત-પર ફાયેઝ હુયે, બાદ-હુ પીસરાંને અબદુર રહમાન ગફફારીને ઇજાજતે જહાદ ચાહી, ઓર મેંયદાને રજમ-ગાહમેં આકે ખુબ લડે, ઓર શહીદ હુયે, બાદ-હુ જબાદા બીન શાઅસાન મયદાને જંગમેં તશરીફ લાયે, લીખ્ખા હે, કે ઉનકી તીરકશમેં સીર્ફ આઠ તીર થે, વોહ સબ તરફ લશકરે શામકે ફેંકે, ઓર પાંચ શખ્સોંકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, ઓર શહીદ હુયે. બાદ-હુ સયેફ બીન અબીલ હરસ, માલેક બીન અબ-દુલ્લાભી શહીદ હુયે, ઓર હઝરત હબીબ ઇબને મુઝાહેરભી જો-કે પુરાને દોસ્ત વફાદાર હઝરતકે થે, શહીદ હુયે, જબ સબ અનસાર હઝરતકે શહીદ હો-ચુકે. તો નૌબત અઝીઝોંકી પહોંચી, સબ અવલાદે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ઓર અવલાદે અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી ઇબને અબી-તાલિબ અલે, ઓર અવલાદે હઝરત ઇમામ હસન અલે, ઓર અવલાદે જાઅફરે તૈયાર, ઓર અવલાદે અકીલ જમા હુયે, ઓર એક દુસરેકો વીદાઅ કરકે, ઇજને જહાદ હાસીલ કરકે. બાદ કત્લ કરને મલાઇનકે શરબતે શહાદતસે સયરાબ હોતે થે, લીખ્ખા હે, કે આપકે અઝીઝોં-મેંસે જીસને પહેલે ઇજને જહાદ હાસીલ કીયા, વોહ અબદુલ્લા, પીસરે મુસલીમ ઇબને અકીલ થે, રિવાયતસે માઅલુમ હોતા હે,

કે પાંચ ભાઇ જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે કરબલામેં શહીદ હુવે, અબ્બાસ, જાઅફર, ઉસમાન, મોહંમદ, અબદુલ્લા રીદવા—નલ્લાહો અલય—હીમ અજ—મઇન. માદરે જંનાબ અબ્બાસ અલે, ઉમ્મુલ બનીન, દુખતરે ખુરામ કુલાબીયાકી થીં, ઓર મદીનેમેં વાસતે પરવરીશ ઓર પરદાખ્તે હઝરત બીબી સુગરા, દુખતરે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, જોકે ઉસ ઝમાનેમેં બહોત અસ્લીલ થીં, રેહ—ગઇ થીં, લીખ્ખા હે, કે જબ મદીનયે મુનવ્વરામેં ખબરે શહાદત, ફરઝંદાને સઆદત નીશાનકી હઝરત ઉમ્મુલ બનીનને સુની, તો જન્નતુલ બકીયામેં જાકે, ઇસ દરદસે નોહા, વ બુકા ફરમાતી થીં, કે અહલે મદીનાકે દીલ પાશ પાશ હો—જાતે થે, ઓર બે—સાખતા રોને લગે થે.

શહા—દતે જનાબ હઝરત કાસીમ અલે, કા હાલ.

રિવાયત હે, કે બાદ શહાદતે ઐાન, ઓર મોહંમદ—કે હઝરત કાસીમ ઇબનુલ હસન રદી, ઇમામ અલે, કે પાસ આયે, ઓર અર્ઝ કીયા, કે અય અમ્મે બુઝુર્ગ-વાર અબ મુજકોભી મયદાનકી ઇજાઝત હો, આપને ફરમાયા, કે ભાઇ હુસનકી નીશાની એક તુમ બાકી હો, જીસ વકતકે ભાઇકી યાદ આતી હે, તો તુમકો દેખકર તસકીન હો—જાતી હે, સો તુમભી રૂખસત માંગતે હો ! મેરે જીતેજી તુમકો કયુંકર રૂખસત કરૂં ! હઝરત કાસીમને બહોત ઇસરાર

કરનેસે આપને મજબુર હોકર ઉનકો ઇજાઝત-દી, જીસ વક્ત હઝરત **કાસીમ** મયદાને જંગમેં આયે, તબ ઉમર સાઅદ શકીને બ-આવાઝે બુલંદ કહા. કે અય શકી, અબભી કહીં અપની ઇજા રસાની-પર નઝર કર, ઓર ઇતાઅતે જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, કે ઇતાબસે ડર, આખીર બાદ મૌતકે ખુદા, વ રસુલસે કામ પડેગા, ઉસ શકીને યે સુનકર જવાબ દીયા, કે જબતક યઝીદકી મુતાબેઅત ન-કરોગે, હરગીઝ હમારે પંજયે સીતમસે રિહાઇ ન-પાઓગે. આપને ઉસકી કસાવતે કલબી-પર તકરીરેં કી. ઓર શમશીરે આબદારકો મ્યાનસે નીકાલકર ફરમાયા, કે અબ કોંસ પ્યાદેકે સરપર અજલ સવાર હે, જો મેરે સામને આવે, લશ્કરે ઉમર સાઅદ, આપકી બહાદુરીસે લરઝાં, ઓર આપકી દીલાવરીસે હીરાસાં થા, કીસીકો મજાલે મુકાબિલા ન-થી. આખીર અરજક નામી સીપેહ-સાલાર, હઝરત **કાસીમ**કે મુકાબિલે કો આયા. આપને કમાલ બાહાદુરીસે ઉસકો ઓર ઉસકે ચારોં બેટોંકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, બાદ ઉસકે જો સામને આતા, આપકી તેગે બે દરેગસે જહન્નમકો જાતા. યહાં તકકે તીસ પ્યાદે ઓર પચાસ સવાર, હઝરત કાસીમકી શમશીરે આબદારસે મારે ગએ, ફીર તો ફોજે અશકીયામેં તહલકા તમે અઝીમ બરપા હુવા, ઓર ઉમર સાઅદ લશકર-પર ખફા હુવા, અય લોગો, કે યે એક સવારે નામદાર હે, ઓર તુમ હજારોં મરદાને આઝમુદા કારકો ઇસકા મારના તુમકો કયા દુશવાર હે? યે સુનકર સબને દુરસે તીર બરસાને શુરૂ કીયે. ઘોડા હઝરત કાસીમકા ઝખમોંસે ચુરચુર હોકર ઝમીન પર ગીરા, ઉસી હાલતમેં એક નેઝા શીસ બીન ઉમર સાઅદને હઝરત **કાસીમ**કે સીને પર એસા મારા, કે પુશ્તસે પાર હો-ગયા. અલ-ગરઝ ફીર તો અસંત તવાતર કરીબ

સત્તાઇસ ઝખ્મકે હઝરત કાસીમકે બદન–પર આયે, હઝરતને બેતાબ હોકર અપને આમ્મે બુઝુર્ગવારકો આવાઝ દી, "યા અમ્માહો અદરેકની." હઝરત ઈમામ હુસેન અલે, આવાઝે દર્દનાક સુનકર હઝરત કાસીમકે પાસ આયે, ઔર ઉનકે તઈ ઉઠાકર ખયમેમેં લાયે, ઔર સર ઉનકા અપની ઝાનોં પર રખ્ખા. ઔર ઉનકે ચેહરેકા ગીરદો ગુબાર અપને દામનસે પુછતે થે, કે નાગાહ હઝરત કાસીમ આપકા જમાલ બા કમાલ દેખતે હુયે જાનીબે બેહિશ્ત રવાના હુયે. "કાલુ ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઇ–લયહે રાજે–ઉન."

જનાબ અબ્બાસ અલે, કા હાલ.

હાલમેં જનાબ અબ્બાસ અલે, કે લીખ્ખા હે, કે આપ અપને સબ ભાઇયોંસે બડે થે, ઔર હુસ્નો જમાલ, ઔર શુજાઅત, ઔર કુવ્વત, ઔર તનોમંદી, ઔર કદો કામતમેં અહલે ઝમાનેસે મુમતાઝ થે, જબકે આપ અસ્પે દો રિકાબા–પર સવાર હોતે થે, તો બા–કે કદમે અકદસ ઝમીનસે મીલતે રેહતે થે, જનાબ હઝરત અબ્બાસકો બ–વજેહ હુસ્નો જમાલે ખુદા–દાદકે માહે બની–હાશીમ કેહતે થે, બ–રોઝે આશુરા હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને અપને લસ્કરે કલીલકા ઉન્હેં અમલદાર ફરમાયા થા, વફાદારી ઉનકી મશહુર હે. લીખ્ખા હે, કે જબકે જુમલે અસહાબે અખ્યાર, જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે દરજયે શહા–દત–પર ફાઇઝ હો–ચુકે. ઔર આમદાબી શરબને શહાદતસે સરશાર

હોકે, તરફ બેહિસ્તકે જા–ચુકે, સીર્ફ જનાબ અબ્બાસ, ઓર અલી અકબર, ઓર અલી અસગર, ઓર જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે. કે જો કે ઉસદીન બહોત અલીલ થે, ઓર શીદ્દતે મરઝસે બે–હોશ પડે થે, વોહ બાકી રહે, ઉસ–વક્ત જનાબ અબ્બાસ અલે, ને, ખીદમતે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, મેં અર્ઝ કીયા, કે અય આકા, મુઝેભી રૂખસતે જહાદ મરહમત ફરમાયેં, તાકે મેંભી અપની જાન આપ–પરસે નિસાર કરૂં, ઓર દરજ્યે શહાદત–પર ફાયેઝ હોઉં, યે સુનતે–હી જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, રોને લગે, ઓર ફરમાયા, કે અય ભાઇ, કયા તુમભી ઇસ વક્તમેં હુસેન અલે, કા સાથ છોડ દોગે ? તુમહારી વજેસે તો કમર હુસેન અલે, કી મઝબુત હે, બાદ તુમહારે હુસેન અલે, કયુંકર જી–સકતા હે, યે સુનકર જનાબ અબ્બાસને, એક આહે સર્દ બ–દીલે પુર દર્દસે ખેંચી, ઓર અર્ઝ કીયા, કે અય આકા, જબકે સબ ભાઇ, ઓર દોસ્ત ઓર અઝીઝ મેરી આંખોંકે સામને કતલ હો–જાયેં, તો ફીર અબ કયા લુત્ફે ઝીંદગી હે. યે ગુલામ અબ અપની ઝીંદગીસે બેઝાર હે. ઓર આરઝુ–મંદ હે, કે જલ્દ અપને ખાલીકે આદીલસે મુલાકાત કરે, અબ તાબ ઝીયાદા મુસીબત, વ અલમ ઉઠાનેકી નહીં હે. ચાહતા હું, કે અગર આપ ઇજને જહાદ અતા ફરમાયેં, તો ઉન મલા–ઇનકા મરગ સરસે બાહેર લાઉં, જબ જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, ને મુલાહીઝા ફરમાયા, કે વાકઇ જનાબ અબ્બાસ ગમમેં દોસતોં ઓર અઝીઝોંકે બહોત મુઝતર ઓર ગમનાક હેં, તો ઉસ–વક્ત ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય ભાઇ, સબ અહલે–બયતે રિસાલત બોહત પ્યાસે હેં, ખુસુસન તુમહારી ભતીજી સકીના,કા તો અજબ

આલમ હે, કે શીદ્દતે તીશ્નગીસે ઝબાન ખુશ્ક હો-ગઈ હે. ઓર અલી અસગરકા તો શીદ્દતે તશ્નગીસે કલેજા ભુના જાતા હે. કોઇ સબીલ પાનીકી ઉનકે વાસતે કરો, યે સુનતેહી જનાબ અબ્બાસ, કરીબ લશકરે કુફ્ફારકે આયે, ઓર ફરમાયા, કે અય કૌમે અશકીયા, અગર તુમહારે ગુમાનમેં હમ ગુનાહગાર હેં, તો ઇન નંહને નંહને બચ્ચોં, ઓર ઔરતોંને કયા કુસુર કીયા હે? ઇનપર તો રહમ કરો, ઓર થોડાસા પાની પીલા-દો, જબકે ઇન અશકીયાને કુછ નસીહત કુબુલ ન-કી, ઓર એક કતરા પાનીકે દેનેકા ઇકરાર ન-કીયા, તોહ હઝરત અબ્બાસ અલે, માયુસ ખિદમતે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, મેં હાઝીર હુયે, ઓર કેફીયતે સંગ-દીલી ઉન ઝાલીમોંકી બ્યાન કી, નાગાહ ખયમેસે શોરે અલ-અતશ, અલ-અતશકા બુલંદ હુવા, મુકામે ગઓર હે, કે કયસી તીશ્નગી ઇન ઇતફાલે ખુર્દ સાલ-પર ગાલીબ થી, કે વોહ ફુલસે બદન મુ-ત-ગૈયુર હે-ગયે, ઓર આંખોંમેં હલકે પડ ગયે થે. ઓર આવાઝે અલ-અતશ અલ-અતશ સુનકે જનાબ અબ્બાસ અલે, બેતાબ હો-ગયે, ઓર ઉસી વક્ત ઘોડે-પર સવાર હોકે, એક હાથમેં અલમ, વ મશક ઓર દુસરેમેં નેઝા લેકે, ફુરા-તકી: તરફ ચલે, જબકે કરીબ ફુરાતકે પહોચે. ચાર હજાર ચોકીદાર નેહરે ફુરાત-પર ઉમર સાઅદને મુકરર કીયે થે, ઇસલીયે કે, પાની બેમયે અહલે-બયેતમેં કીસી તરેહ જાને ન-પાયે, ઇન સબ મુખા-લેફીને દરીયાને, તીરોંકા મેંહ ઉસ મઝલુમ, ઓર પ્યાસે-પર બરસાયા, જનાબ હઝરત અબ્બાસને ઉનકો દફા કરના ચાહા, લીખ્ખા હે, કે પેહલેહી હમલેમેં અસ્સી અશકીયાકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, ઓર આપને નેહરે ફુરાતમેં ફૌરન ઘોડા ડાલ દીયા, ઓર બ-સબબ

શીદ્દતે તીશ્નગીકે હાથમેં પાની ઉઠા લીયા, લેકીન જબકે પ્યાસ ઇમામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકે ઇતફાલે ખુર્દ સાલકી યાદ આ-ગઇ, ઇસ શીદ્દતસે રોરો કે દોનોં આંખોસે ગોયા દો ચશ્મે જારી હુયે, ઓર પાનીકો ફેંક દીયા, ઓર બ-કમાલ અફસોસ ફરમાયા, "હાજા હુસેનુન ઝામીયન ફીલ હીને, વ નશા-ર બન્ના બાંરેદલ મોઇન." યાને અય અબ્બાસ, ઇમામ હુસેન અલે, આકા ઓર ઇમામ, તેરા તો મયે ઇતફાલે ખુર્દ સાલ પ્યાસે હૈં, ઓર તુ પાની પીનેકા કસ્દ કરતા હૈ, યે શેવયે વફાદારીસે બહોત બઇદ હૈ, ફીર મશક પાનીસે ભર લી, ઓર દોશે અકદસ-પર રખ-લી, ઓર રૂખ ખેમયે અહલે હરમકા કીયા, યે દેખકે સબ શામી ગીર્દ હઝરતકે જમા હો-ગયે, ઓર ઉમરૂ સાઅદને તાકીદ કી. કે હરગીઝ પાની લેકે અબ્બાસકો ન જાને દો, અગર પાની ખેયમે-તક પહોંચ જાયેગા, તો તુમસે કોઇ ઝીંદા ન-બચેગા, યે સુનકે ફૌજકે લોગોંને હઝરતકો ઘેર લીયા, ઓર હર ચહાર તરફસે વાર નેઝા વ તલવારકે કરને લગે, ઓર તીરોંકી બોછાર ઉસ વફાદાર-પર કરતે થે, નાગાહ ઇબને વરકા કમીન-ગાહસે આયા, ઓર હકમ બીન તુફેલ-નેભી ઉસકી મદદ કી, એક અયસી ઝરબ ઉસ ગરીબ મઝલુમકે સાંયે હાથ પર મારી, કે દસ્તે અકદસ જુદા હો-ગયા, ઉસ વક્ત હઝરત અ-બ્બાસ,ને મશકકો બાયેં હાથમેં લીયા, નાગાહ હકમ બીન તુફેલને અયસી ઝરબત ઉસ ગરીબકે દસતે ચપ-પર મારી, કે વોહ બાયાં હાથભી જુદા હો-ગયા, આખીર હઝરત અબ્બાસ. ને દાંતોંમેં મશકાકે લે-લીયા, કે શાયદ ઇસી તરેહ પાની બચ જાયે, ઓર ઘોડા દુ-ડાયા, કે પ્યાસોં તક કીસી તરેહ જલ્દ પાની પહોંચ જાયે, તાકે

કોઇ લડકા પ્યાસસે ન-મર જાયે, નાગાહ એક તીર મશક–પર પડ ગયા, ઓર તમામ પાની ઝમીન–પર બેહ–ગયા, ઉસ–વકત હઝરત અબ્બાસ, બહોત રોયે, ઓર નીહાયત અફસોસ કીયા, નાગાહ એક તીર સીને અકદસ–પર કીસીને મારા, ઉસ–વકત ઘોડે–પર સંભલ નસકે, ઓર બ–આવાઝે હુંજી ઇમામ હુસેન અલે, કો ઇસ તરેહસે પુકારા, કે અય અખા-હો અદરેકની, યાને અય ભાઇ, અબ્બાસકી ખબર લીજીયે, ઉસી હાલતમેં નોફલ બીન અરજકને એક ગુર્ઝ સરે અકદસ–પર મારા, કે રૂહે અકદસને તરફ આલા ઇલ્લીઇન, કે પરવાઝ કીયા. જબ યે આવાઝ હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કે ગોશે અકદસમેં પહોંચી, તો નીહાયત બે-તાબીસે ફરમાતે થે, “અલ આના ઇન કસરા ઝહરી,” યાને ઇસ વકત કમર હુસેન અલે, કી ટુટ ગઇ, ઓર ઇમાન હુસેન અલે, બહોત રોયે, ઓર ઉફતાં વ ખેજાં લાશે અબ્બાસ પર પહોંચે કીસ હેસીયતસે, કે જનાબ અલી અકબર, તો હાથ ઇમામ હુસેન અલે, કા પકડે હુયે થે, ઓર ઇમામ હુસેન અલે, નીહાયત બે–તાબાના ઓર રોતે હુયે, તરફ લાશે અબ્બાસકે પહોંચે, બાઝ મોઅર્રખીનને લીખ્ખા હે, કે જનાબ હઝરત અબ્બાસમેં રમકી જાન બાકી થી, લેકીન ચુંકે આંખોંમે તીર ગીરે હુયે થે, ખીદમતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં અર્ઝ કીયા, કે અય આકા, મેરી આંખસે તીર નીકાલ લીજીયે, તાકે બ-વકતે મર્ગ આપકી ઝીયારતસે મુશર્રફ હો–જાઉં. હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, ને તીર આંખસે નીકાલા, ઓર બ–નીગાહે હસરત હઝરતકી તરફ દેખા, ઓર ઇંતેકાલ ફરમાયા, જબ જનાબ અબ્બાસ અલે, શહીદ હો–ગયે, તો જનાબ

ઇમામ હુસેન અલે, રોતે હુયે ખયમેકી તરફ રવાના હુયે, ચુંકે લાશે જનાબ અબ્બાસ નીહાયત રેઝાં ઝા થી, ઇસ-વજેસે કિના-રયે નેહરે અલકમા-પર રેહને દીયા, ઓર ગંજે શોહદામેં ન-લાયે, અલ-ગરઝ બાદ શહાદતે જનાબ અબ્બાસ, કે અહલે-બયતે રિસાલતમેં બજુઝ જનાબ અલી અકબર અલે, કે બાકી ન-રહા.

શાહા-દતે જનાબ અલી અકબર અલે.

જનાબ અલી અકબર અલે, કી ઉમર શરીફ માઅરકયે કરબલામેં અઠારા બરસકી થી, હુસ્નો જમાલ, વ ફઝલોં કમાલમેં બે=મિસાલ થે, ઓર ખલકન ઓર ખુલકન ઓર મન-તકન મુશાબા રસુલે ખુદાકે થે, હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, અલી અકબર કો બહોત દોસ્ત રખતે થે, એક લહઝા બે-દેખે કરાર નથા. લીખ્ખા હે, કે જબ અહલે મદીના મુશતાકે ઝીયારતે રિસાલત મઆબ સલ, હોતે થે, ખીદમતમેં ઇમામ ઝાદયે અદીમુલ-મિસાલમેં આતે થે, ઓર જમાલે બા-કમાલ, હઝરત અલી અકબર પર નઝર કરતે થે, તસવીરે પયગંબરે ખુદા આંખોંમેં ફીરજાતી થી, જબ હઝરત અલી અકબરને દેખા, કે મુખાલેફીન બરહે હુયે ચલે આતે હે, ઓર કોઇ નાસીર વ મદદ-ગાર બાકી નહી રહા હે, ખીદમતમેં અપને બાપકે હાઝીર હુયે, ઓર ઇજાઝત જહાદકી તલબ કી, ઉસ-વકત જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, નીહાયત બે-તાબીસેં રોયે, ઓર મોંહ જાનીબે આસમાનકે કીયા, ઓર ફરમાયા કે; ખુદાવંદા તું ગવાહ રેહના, કે મેરા ફરઝંદ જો મુશાબા તેરે હબીબકે હે, ઓર મેં જબ મુશતાકે ઝીયારત તેરે હબીબકા હોતા થા, તો

ઇસકો દેખ લેતા થા, વોહભી જુદા હોતા હે. ખુદાવંદા, ઇન અશ્કીયા—કોભી જતલાગે અજાબે સખ્ત કર. બાદ ઉસકે બ-આવાઝે બુલંદ ઉમર સાઅદકો પુકારા, કે અય શકી, કયા ચાહતા હે, કે તુ મેરે ઇસ ફરઝંદકો શહીદ કરે ? ખુદાવંદે આલમ, તુઝપર ગઝબ નાઝીલ કરે; ઓર કોઇ કામ તેરે ઉપર મુબારક ન-હોવે ઓર બાદ મેરે ઉપર તેરે અયસે શખ્સકો મુસલ્લત કરે, કે દરમ્યાન રખ્તે ખાબકે તુઝકો હલાક કરે, જયસા કે તુને મેરે રહમકો કતેઅ કીયા હે, ખુદા તેરેભી રહમકો કતેઅ ફરમાયે. તુને મેરે સાથ કુરાબત જનાબ રીસાલત મઆબ સલ. કી કુછ રીઆયત નકી, હાલાંકે જનાબ રસુલે ખુદા સલ, ને હમારે હકમેં ફરમાયા હે, કે મેં તુમસે મજદુરી રીસાલતકી કુછ નહીં ચાહતા હું. મગર દોસ્તી અપની આલકી, તો તુને અય શકી, કયા ખુબ રીઆયત આલે મોહંમદ સલ, સે કી, ઓર યે આયત પરહી. "ઇન લ્લા હસ તફા આ-દમા વ નુહન, વ અ.લા ઇબરાહીમા વ આલા ઇમરાના અલલ આ-લ-મીન, જુરરી યતન બા-દો હા મીન બાદ, વલ્લા-હો સમીઉન અલીમ." બાદ ઇસકે જનાબ અલી અકબર અલે, ઇજાઝતે જહાદ લેકે મયદાને જંગમેં આયે, ઉસ-વકત અલી અકબરને એક રજઝ ઉસ તીન દીનકી ભુખ વ પ્યાસ, ઓર દોસ્ત વ અઝીઝોકે ગમમેં અયસા પરહા, કે દિલ ગીરોહે શકાવેત પઝોહકે દીલને લગે, જીસકા તરજુમા યે હે, " મેં અલી, ફરઝંદે હુસેન ઇબ્ને અલી હું, ઓર કસમ ખુદાકી કુરાબતમેં જનાબ રીસાલત મઆબ સલ,સે બ નીસબત ઓરોંકે હમ અવલા ઓર બેહતર હે. કસમ ખુદાકી, હમ અહલે-બય તુબુવ્વત-પર યઝીદ પલીદ કભી હુકમ-રાની નહીં કર સકતા, ઓર મારંગા મેં તુમહારે સીનેમેં નેઝા

અપનાં તા-ઇકે મેરા નેઝા દોહરા હો-જાયે, ઓર મેં તુમ સબકો કત્લ તલ્વાર આબરદારસે કરૂંગા, હાં હાલેકે અપને :બાપકી હીમાયત કરનેવાલા હું, માનીન્દ કત્લ કરને જવાનાને હાશીમી ઓર અરબી કે." ઓર અયસે અયસે હમલે કીયે, કે રન બોલને લગા. તીન દીનકી પ્યાસમેં કુશતોંકે ઢેર લગા દીયે, દરીયા ખુનકા બહા દીયા, તમામ ફોજમેં હીલચાલ મચા-દી, બડેબડે પહેલવાનોં ઓર તજરૂબા-કારોંને જી છોડ દીયા, આખીરકાર સબ ભાગ ગયે. લીખ્ખા હે, કે ઇસ હમલેમેં એકસો બીસ કાફીરોંકો દાખીલે જહન્નમ કીયા, હઝરત અલી અકબરભી બહોત ઝખ્મી હુયે, મશહુર હે, કે ઝખ્મીકો બહોત પ્યાસ હોતી હે. હઝરત અલી અકબર, બેતાબાના ખીદમતમેં જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે તશરીફ લાયે, ઓર અર્ઝ કીયા, કે અય બાબા, પ્યાસને મુજકો હલાક કીયા હે. અગર થોડાસા પાની મુમકીન હો, તો મુજકો પીલા દીજીયે. તો આપકે સબ દુશમકોંનો કત્લ કર ડાલું, યે સુનકે ઇમામ હુસેન અલે, બહોત રોયે, ઓર ફરમાયા, કે અય ફરઝંદ બહોત દુશવાર હે, મોહંમદ સલ, ઓર અલી મુરતઝા, ઓર હુસેન અલે, પર, કે તુ પાની માંગે, ઓર કતરયે આબ ન દે-સકે! અય ફરઝંદ. તુમ પર ખુબ રોશન હે, કે તુમહારા છોટા ભાઇ, અલી અસગર, મારે પ્યાસકે કરીબ બ-મર્ગ હે, એક કતરા આબ,નહીં, કે ઉસકે હલકમેં ટપકાઉં, યે કેહકે ઝબાન અલી અકબરકી અપને મોંહમેં રખલી, ઓર ચુસી. લીખ્ખા હે, કે જનાબ અલી અકબર અલે, ને ફોરન અપની ઝબાન નીકાલ લી, ઓર અર્ઝ કીયા, કે અય આબ્બા, આપકી ઝબાન તો મેરી ઝબાન-સેભી ઝીયાદા ખુશ્ક હે, લીખ્ખા હે. કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, ને એક

અંગુઠી દી, ઓર ફરમાયા. કે જબ ઝીયાદા પ્યાસ લગે, તો ઈસકો મોંહમેં રખ લેના, ઓર જાઓ જહાદ કરો, ઓર અપને નાના રસુલ સલ્લ, કે હાથસે જામે કવસર લો, ફીર રૂખસત હોકે, જનાબ અલી અકબર, મયદાને જંગમેં આયે, ઓર કલબ લશકરે શકાવત અસર પર હમલયે અલ્વલસે ઝીયાદા યે હમલા કીયા, કે તમામ સફેં દરહમ બરહમ હો-ગઈં. તમામ અશકીયા પરાગંદા હો-ગયે. લીખ્ખા હે, કે ઇસ હમલેમેં સાઠ અશકીયાકો રવાનયે સકર કીયા. આખીર કાર મકનદ બીન મરાહ અબદીને એક અયસી ઝરબત સરપર શાહઝાદયે કવનેન, નુર દીદયે હુસેન અલે, યાને અલી અકબર. કે મારી, કે ઝીન-પર ઝુક ગયે. ઓર ગરદન અસ્પસે ચીમટ ગઈ, ઓર ઘોડા અલી અકબરકો લેકે લશકરે અશકીયામેં ઘુસ ગયા, વોહ સબ લશકરે કુફ્ર વ શામ, હઝરત અલી અકબર હમ શબીહે પયગંબર પર ઝુલમ કરતે થે, હત્તાકે ઝરબે શરશેર, ઓર નેઝા ઓર તીરસે જીસ્મે મુબારકકો પારા પારા કીયા, ઉસ-વક્ત હઝરત અલી અકબરને બ-આવાઝે બુંલ્દ જનાબ ઇમામ હુસેન અલે,કો પુકારા, કે અય બાબા અદરેકની, દુસરી રિવાયતમેં લીખ્ખા હે, કે કીસી શકીને તીરે હલકે શરીફમેં અયસા મારા કે વાર પાર હો-ગયા. ઓર ખુન આખોંસે બેહને લગા. ઉસ -વક્ત આવાઝ દી, કે અય બાબા, જલ્દ તશરીફ લાઇયે, ઓર આપ-પર અલી અકબરકા સલામે આખિરી હે, ઓર મેરે નાના રસુલે ખુદાને એક જામે ખુશ ગવારસે મુઝે અયસા સયરાબ ફરમાયા હે, કે ફીર કભી પ્યાસા ન-હોઉંગા, ઓર દુસરા જામ આપકે વાસતે લીયે હુયે હેં. યે કેહકે મુરગે રૂહને તરફ ગુલશને જન્નત કે પરવાઝ કી, યે દેખી જા કે જનાબ હઝરત ઇમામ હુસેન અલે,

કી આંખોંમેં દુનીયા સીયાહ હો-ગઇ, ઔર કમર ઝુક ગઇ, સીનેસે એક હુક ઉઠી, આંખોંસે સયલાબે ખુન બેહ-ગયા, ઔર ફરમાયા, કે ખુદાવંદે આલમ ! ઇસ કૌમકો મીસ્લે કૌમે આદ, વ સમુદ-કે હલાક કર, કે ઇન ઝાલીમોંને તેરે હબીબકી આલકો નાહક કત્લ કીયા, ઔર હતકે હુરમત કી, ઔર ગમો અંદોહે અલી અકબરમેં ફરમાયા. યા બુનઇયા અલહ દુનીયા બા-દ-કલ અફા" યાને અય અલી, બાદ તેરે દુનીયા ઔર ઝીંદગાનીયે દુનીયા-પર ખાક હે. ઔર ઇમામ હુસેન ઉફતા વ ખેઝાં બેટેકી લાશ-પર આયે, ઔર બેતાબ હોકર લાશે અલી અકબર, પર ગીર પડે. ઔર બે-હોશ હો-ગયે, જબ ગશસે ઇફાકા હુવા, તો આંસુ મુસલ-સલ જારી થે, ઔર સરે અલી અકબર,કો ગોદમેં ઉઠાકર રખ-લીયા, ઔર ચેહરયે હમ-શકલે પયગંબરસે ખાંકો ખુન પુછતે થે. લીખ્ખા હે, કે એક બીબી મીસ્લે ચાંદકે ખયમેસે બાહેર આઇ, ઔર સર વ પા-બરહના વા ! અલી અકબર, અહ વાહ, અલી અકબર ! આહ કેહતી હુઇ તરફ કત્લ ગાહકે દોડીં, ઔર ફરીયાદ વ વાવેલા કરતી થીં, જબકે નાશે અલી અકબર, પર પહોચી, તો અપને તઇ લાશે અલી અકબર, પર ગીરા દીયા. અબુ મખફ, ને લીખ્ખા હે. કે મેને લોગોંસે દરીયાફત કીયા, તો માઅલુમ હુવા, કે વોહ બીબી ઝયનબ બીનતે જનાબ અલી ઇબને અલી, તાલીબ થીં, આપકો અલી અકબર,કે ગમમેં કુછ ખ્યાલ પરદેકા ન-રહા, ઉન હોંને અલી અકબર,કો પરવરીશ કીયા. જબ જનાબ ઇમામ હુસેન અલે ને અપની બહેનકો દેખા, તો અલી અકબરકો ભુલ ગયે, ઔર ફરમાયા, કે અય બહેન, ખયમેસે બાહેર કયું નીકલ

આઈ ? ઔર અપની અબા ઉઠાકર ખયમે-મેં પહોંચા ગયે, કયા ગંયરત થી, જનાબ ઇમામ હુસેન અલે. કો યે કામ બશરકા નથા.

શાહા-દતે અલી અસગર અલે.

બાદ શહા-દતે અલી-અકબર, કે હજરત અલી અસગર કો મયદાને જંગમેં લાયે, ઔર ગીરેહે ઝુલ્મ શઆરસે ફરમાયા, કે અય ઝાલીમો ! ! યે બચ્ચા છે મદીનેકા બે-પાની હલાક હુવા જાતા હે, લિલ્લાહ થોડા પાની ઇસકો પીલાદો, લીખ્ખા હે, કે હરમલા બીન કાહેલ અસદીને એક તીર અયસા મારા, કે વોહ હલ્કે ખુશ્ક અસગર પર લગા, ઔર વોહ બચ્ચા તડપ તડપ કર ઇમામે હુસેન અલે. કે હાથ-પર મર ગયા, લીખ્ખા હે. કે હજરતને ઉનકી લાશ હાથસે મયદાનમેં દફન કરદી થી.

શાહા-દતે જનાબ ઈમામ હુસેન અલે,

બ-તારીખ દસ મોહર્રમ સને ૬૦, હીજરી, તા-વકતે ઝોહર જબકે આપકે સબ અસહાબ, વ અઝીઝો ફરઝંદ વ બાઇ, દરજયે શહાદત-પર ફાયેઝ હો-ચુકે, ઔર કોઇ આપકા નાસીર ઔર મદદ-ગાર બાકી ન-રહા, ઔર ઝાલીમોંકા ગલબા હુવા. તો નાચાર વાસ્તે સુકા-બીલે મુખાલે-ફીનકે મયદાને જંગમેં. તશરીફ લે-ગયે, ઔર લડાઇ ઇમામ હુસેનસે શુરૂ હુઇ, લીખ્ખા હે, કે હજરત

ઇમામ હુસેન અલે, ને તમામ લશ્કરકો પરાગંદા કર દીયા, ઔર દરીયા ખુનકા બહા દીયા, હર તરફ ગુલ વ શોરે અલ-અમાન, અલ-અમાનકા બુલંદ હુવા, હઝરતકો બા-વજુદેકે તીન દીનકી ભુક વ પ્યાસ, ઔર અસહાબ વ અહબાબકા ગમ, ફરઝંદાં ઔર ભાઇયો ઔર અઝીઝોંકા અલમ થા, લેકીન ઇસપરભી અયસી જંગ કી, કે પરરે લશ્કરે મુખાલે-ફીનકે હમ્લયે શેરાનાં-સે તોડ ડાલે, બડે બડે સરકશોં, ઔર જફાકારોંકે જી છુટ ગયે, જબ હઝરતકે ગોશે અકદસમેં આવાઝે અલ-અમાન પહોંચી, તો જુલ ફીકારકો નીયામમેં રખકે, કરીબ નેહરે ફુરાત આયે, ઔર ઘોડા નેહરે ફુરાતમેં ડાલા, ઉસ-વકત એક શકીને બા-અવાઝે બુલંદ કહા. કે અય હુસેન, પાની પીનેકા કસ્દ ફરમાતે હેં, હાલાંકે લશ્કર આપકે ખયમે-તક પહોંચ ગયા, અગર જરા વકફા હોગા, તો ખેમયે અહલે હરમ લુટ લીયા જાયેગા, ભલા ઇમામ હુસેન અલે, અયસે ગુયુરકો યે સુનનેકી કબ બરદાસ્ત થી, ફૌરન તરફ ખય-મેકે તશ-રીફ લાયે, દેખા કે ખેમયે અહલે હરમ, શરરે લશકરે શામસે મહફુઝ હે, ફીર લશકરે અશકીયાને શોરો ગોગા કીયા, હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને તમામ અહલે બયતે અસમતો તહારતકો કલેમાતે તકસાન, વ તશફફી તલકીન ફરમાયે, ઔર ફરમાયા કે, અય અહલે બયતે રસુલે ખુદા સલ, સબ્રો શકીબાઇકો અપના શઆર કરો, ઔર મુસીબત વ અલમ-પર સબ્ર ઇખત્યાર કરો, કે ઇસમેં બાયેસે ઝીયાદતી સવાબે આખેરત હે, અલ-ગરઝ હઝરત સજ્જાદ અલે, કો વસીયત કરકે ઔર તમામ અહલે-બયેત, ઔર અપની પ્યારી બેટી સકીના; કો રૂખસત કીયા, ઔર મયદાને જંગમેં આયે, લીખ્ખા હે, કે આપ અબકી મરતબે અયસે લડે

કે કોઇ ઇસ તરેહ જંગ નહીં કર સકતા, અયસે અયસે હમલે કીયે, કે તમામ લશકરે કુફા વ શામ ઝેરો ઝબર હો-ગયા. બહોત મલાઇન કો વાસીલે જહન્નમ કીયા, મુઅર્રખીનને લીખ્ખા હે, કે એક હજાર નવસો પચાસ અશકીયા, હઝરતકે દસ્તે મુબારક, મોઅજીઝ નુમાસે કત્લ હુવે, ઓર બ-રિવાયતે મસઉદિ, આઠસો નફર વાસીલે દોજખ હુવે, બ-હર તઓર ઇસ જંગમેં હઝરતકે જીસમે અકદસ પર સત્તર જખમે તલવાર, ઓર સત્તર જખ્મ નેઝેકે થે. ઓર તીરોંકે જખ્મકા શુમારહી ન-થા. લેકીન બાઝોંને લીખ્ખા હે, કે હજાર વ નહ સદ વ પીન્જાહ વ એક જખ્મ થા, ઓર બાઝોંને લીખ્ખા હે, કે શુમાર નેઝોંકે જખ્મકા ન-થા. અસલ યે હે, કે જખ્મોં ઓર હઝરતકે હાથસે જીસ-કદર ઝાલીમ કત્લ હુવે, ઉનકી તાઅ-દાદકા સહીહ તખમીના નહીં હો-સકા, મગર ચુંકે દોનોં ચીઝોંકી કસરત થી, રાવીયોંને તખમીને જીનસે જયસે :સુને લીખ્ખે હેં, ઓર ઇસ-કદર તીર હઝરતકે જીસ્મ-પર પેવસ્ત થે, કે અયસા માઅલુમ હોતા થા, કે ગોયા હઝરતકે જીસમે અક-દસ પર (પર) નીકલ આયે હેં, જબ બ-સબબ કસરતે જખ્મે નેઝા વ શમશેર ઓર તીરકે હઝરત બહોત મુઝ-મહલ હો-ગયે, એક લહઝા તવક-કુફ ફરમાયા, નાગાહ એક મલઉનને પેશાનીયે અક-દસ પર એક તીર મારા, જબ હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને તીરકો પેશાનીસે ખેંચા, એક પરનાલા ખુનકા જારી હો-ગયા, નાગાહ દુસરે લઇનને એક તીરસે શાખબા સીનયે અક-દસ પર મારા, જબકે હઝરતને ઉસકો બાહેર નીકાલા, ખુન મીસલે ફવ્વારાકે ઉસસે નીકલતા થા. હઝરતને ઉસ ખુનકો ચુલ્લુમેં લેકે અપને મોંહ ઓર રીશે અકદસ-પર મલા,

ઓર ફરમાયા, કે ઇસી તરેહ અપને પરવર દીગારસે મુલાકાત કરૂંગા. ઓર ચુંકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, બહોતહી ઝઇફ ઓર મુઝ-મહલ હો-ગયે થે, સબ અશકીયા કરીબ હઝરત ઇમામ હુસેન ફરઝંદે રસુલુસ-સકલેન, કે આ-ગયે. અવ્વલન હસીન બીન નમીરને તીર દહને અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, પર મારા. ફીર અબુ ઐયુબ ગનુદીને એક તીર હલ્ક શરીફ-પર મારા, ફીર ઝીરાઆ બીન શરીક અત-તમીમીને આપકે બાયેં હાથ-પર વાર કીયા, ફીર કિસી મલઉનને દુસરા વાર આપકે મુંઢે-પર કીયા, તો આપ સદમા વ જખ્મે મુત-તવાતરસે ઘોડેપર ઝુક ગયે, ઉસ-વકત સનાન બીન ઇન્સ નખઇને, આપ-પર અયસે ભાલેકા વાર કીયા, કે આપ બે-હોશ હો-ગયે, ઓર તેવારકે પુશ્તે ઝીનસે નીચે આયે, ઉસ-વક્ત સનાન બીન ઇન્સ નખઇને, ખોલ્લી બીન યઝીદ અસ-બહીસે કહા, કે બહોત જલ્દ સરે ઇમામ હુસેન અલે, કાટલે, ઉસ ઝાલીમને ઘોડેસે ઉતરકે ઇરાદા કત્લ હઝરતકા કીયા, લેકીન ઉસકે હાથ પાઉં કાંપને લગે. વોહ બાઝ રહા. યે દેખકે શીમ્ર લઇનને નીહાયત સુરઅતસે સરે અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, કા કાટ લીયા, ઓર ફીર હરમે મુબારકસે સદાયે અફસોસ, વ વાવેલા, વા મુસીબતાકો બુલંદ હુઇ. "ઇન્ના લિલ્લાહે વ-ઇન્ના ઇલયહે રાજેઉન" યા લયતની કુનતો માઆહુમ ફા ફુવઝા ફવ-જન અઝીમા. ઓર બાદ જુદા કરનેકે સરે શરીફ ખોલ્લીકો દે-દીયા, આપકી શહાદતકે બાદ અશકીયાને તમામ ખયમે-હાયે અહલે-બયતે રસુલે ખુદા સલ, મેં આગ લગા-દી, ઓર તમામ ઝેવર ઓર તબરરૂકાતે મોહંમદ સલ, વ અલી, ફાતેમા અલે, હત્તાકે ઔરતોંકી ચાદરેં નીહાયત બે-રહમી ઓર બે-દરદીસે લુટ લીં, દુસરા યે હુવા, કે લશકરે યઝીદમેં ઇસકે બાદ નમાઝે શુકરાના અદા કી-

ગઇ. ઔર વોહ નમાઝ " અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મોહંમદી ન, વ આલે મોહંમદીન " પર ખત્મ કી-ગઇ. આપકે શહીદ હોને કે બાદ, ઉમર બીન સાઅદને અપને લશકરકો આવાઝ દી, કે કોન કોન લાશે બે-સર ઇમામ હુસેને અલે, કી પા-માલ કરેંગે, લીખ્ખા હે. કે દસ આદમી બ-ઇરાદયે પાય-માલીયે નાશે અકદસ લશકરસે બાહેર આયે, જીનકે નામ યે હેં. ઇસહાક બીન જોયરયા, ખીઝરી અખનસ બીન મુરતદ, હકીમ ઇબ્ને તુફેલ, ઉમર ઇબ્ને સબીહ સેદાવી, રજાહ ઇબ્ને મનકદ, સાલમ ઇબ્ને જસમા, સાલેહ બીન વહબ, વાઅઝ બીન નાએમ, હાની ઇબ્ને સબીત, ઉમ્મેદ ઇબ્ને માસેક, લીખ્ખા હે, કે ઇસહાક ઇબ્ને જોયરયાને બાદ શહાદત આપકે જીસ્મે અકદસસે લીબાસ ઉતારકર બરહના કરદીયા, મગર ખુદાકી કુદરત, ઉસ શખ્સકા બદન સડ ગયા, ઔર નીહાયત સખતીસે મરા, ઉસકે બાદ હઝરતકા જસદ બે-સર, મયે દીગર શોહદાયે કરબલામેં ઘોડોંસે પાય-માલ કીયા ગયા.

મોઅર્રખીનને લીખ્ખા હે, કે ઇમામ હુસેન અલે, કે ઇસ માઅરકયે કરબલામેં મયે અસહાબ વ અઝીઝ વ-ગયરા, હમગી ૭૨, શખ્સ થે. ઉનહીમેં હઝરત અલી અસગર, કાબી શુમાર હે. વોહ સબ શહીદ હુયે, અહલે તવારીખને ઇસ તઓરસે તફસીલ બ્યાન કી હે. કે સત્તાઇસ આદમી અહલે બયતસે શહીદ હુયે, સાત નફર અવલાદે હઝરત અકીલસે શહીદ હુયે, એક હઝરત મુસલીમ, જો કે કબલ માઅરકયે કરબલા, કે કુફેમેં શહીદ હુયે, ઔર દો નફર જાઅફર અબદુલ રહમાન, પીસરાંને અકીલ, યે કરબલામેં શહીદ હુયે, દો નફર મોહંમદ અબદુલ્લા, પીસરાંને

મુસલીમ, એક નફ્ફર જાઅફર, પીસરે મોહંમદ બીન અકીલ, એક મોહંમદ પીસરે અબી સઈદ બીન અકીલ, ઓર બાઝને મોહંમદ, વ અઉન, પીસરાંને અકીલભી ઝીયાદા કીયા હે, ઓર સે ફરઝંદાંને હઝરત જાઅફરે તૈયાર, મોહંમદ, અઉન, ઓર અબદુલ્લા, પીસરાંને અબદુલ્લા. બીન જાઅફરેં તૈયાર, ઓર દો નફ્ફર ફરઝંદાંને જનાબ અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી ઇબ્ને અલી તાલેબ અલે, માઅરકયે કરબલામેં શહીદ હુવે, અબ્બાસ, અબદુલ્લા, જાઅફર, ઉમર, ઉસમાન, યે બતને હઝરત ઉમ-મુલ-બનીનસે થે, ઇબ્રાહીમ, અસગર, મોહંમદ, ઓર કીસીકે બતનસે થે, લેકીન બાઝોંને ઇખતીલાફે નામ કરકે યે લીખ્ખા હે, કે અબુ-બકર, વ ઉમર, યેબતને લયલા, ઝોજયે જનાબ અમીરસે થે. ઓર એક મોહંમદ, પીસરે અબ્બાસ ઇબ્ને અલી યે સબ માઅરકયે કરબલામેં શહીદ હુયે. ઓર ચેહાર નફ્ફર ફરઝંદાંને જનાબ ઇમામ હસન અલે, અબુ-બકર, અબદુલ્લા, કાસીમ, બશીર, ઓર બાઝોંને બજાયે કાસીમકે સીર્ફ અબુ-બકર ઓર બશીરકે, ઉમર નામ લીખ્ખા હે, ઓર દોનો ફરઝંદાંને ઇમામ હુસેન અલે, અલી અકબર, ઓર અલી અસગર, જીનકા નામ અબદુલ્લા થા, કર-બલામેં શહીદ હુયે. યહાં-તક બ-ઇસતીસનાયે ચંદ શખ્સોંકે જીનકા જીક્ર ઉપર બ-તઓર ઇખતીલાફ કીયા ગયા હે. સત્તાઇસ હોતે હેં, ઓર પનતાલીસ શખ્સ અસહાબે અખ્યાર, જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, સે શહીદ હુયે. હમગી બોહત્તર હુયે. અગર હરએક અસહાબકા નામ લીખ્ખા જાવે. તો મુજીબે તુલ હોગા, ઇસ વજેસે તરક કીયા ગયા. લેકીન ફોજે ઉમર સાઅદસે બોહત કત્લ કીયે ગયે. તાબ

દાદમેં ઇખતીલાફ હે. બાદ પાયે-માલીયે લાશ-હાયે શોહદા. ઓર ગારતે ખય-મયે અહલે હરમ, ઓર આગ લગાનેકે, સરે અકરમ ઇમામ હુસેન અલે, કો બ-ઇખતીલાફે રિવાયત જુમલે શોહદાયે કરબલાંકો ઇબ્ને ઝીયાદકે પાસ ખોલી, વ હમીદ વ શીમર ઓર કયેસ ઇબ્ને અશઅસ, ઓર ઉમર ઇબનુલ-હિજાજ, ઓર અરવવા બીન કયેસ લે-ગયે. ઝયેદ બીન અરકમસે રિવાયત હે. કે જીસ વક્ત

સરહાયે શોહદા મેરે મકાનકી તરફસે અશકીયા લે-ગયે, મેં અપને દર-વાઝે પર બયઠા થા, જબ સરે ઇમામ હુસેન અલે, મેરે કરીબ આયા, તો મેંને સુના, કે સરે મુબારક હુસેન અલે, ઇસ આયતકી તીલાવત ફરમા રહા હે, "અમ હસીબતા અન્ના અસહાબલ કાહફે વર રકીમે કાનુ મીન આયા-તેના અ-જ-બા, ઝયેદ બીન અરકમ કેહતે હેં, કે જીસ-વક્ત મેંને યે આયાત આપકે સરે મુબારકકો તીલાવત કરંતે હુયે સુના, વલ્લાહ ! મેરે તમામ જીસમમેં લરઝા પડ ગયા, ઓર બાલ મેરે બદન-પર ખડે હો-ગયે.

ઓર કહા, કે યા ઇબ્ને રસુલુલ્લાહ, બેશક આપકા કિસ્સા, કિસ્સયે અસહાબે કાહફ, ઓર રકીમસે અજીબ-તર હે, અલ ગરઝ જબ ઇબ્ને ઝીયાદને તમામ સરહાયે શોહદા-ઓંકો અપને સામને રખ્ખે. ઉસ-વક્ત દહને અકદસ (મોંહ) ઇમામ હુસેન અલે, પર છડી મારને લગા, ઇબ્ને ઝીયાદકે પાસ ઉસ-વક્ત એક અસ-હાબે રસુલે ખુદા સલ, હઝરત ઇન્સ, યા ઝયેદ બીન અરકમ ને ઉસકો મના કીયા, ઓર કહા, કે યે તુ કયા સીતમ કરતા હે. મેંને બારહા જનાબ રીસાલત મઆબ સલ, કો દેખા હે, કે ઇસી દહનકો મીસ્લે શક્કર ચુસતે થે, ઓર બોસે લેતે થે, ઇબ્ને

ઝીયાદને કહા, કે અય ખુદદે ચુપ રહો, સીર્ફ તેરી ઉમરકા લીહાઝ હે, વર ન તુજકો અભી કત્લ કરતા, તીસરે દીન ઉમર સાઅદ કુફેકો રવાના હુવા, ઉસકી વજે યે લીખ્ખી હે, કે દો રોજ તક અપને કુશતોંકી લાશોંકો દફન વ-ગયરામેં મસરૂફ રહા, ઓર લાશે ફરઝંદે રસુલ. ઓર ઉનકે અસહાબ, ઓર અઝીઝોંકો બે-દફન વ બે-કફન છોડ દીયા. બાઝ રિવાયતમેં યું લીખ્ખા હે. કે સરહાયે શોહદા, ઓર અહલે-બયતે અસમત, એક સાથ કુફેકી તરફ રવાના હુવે, તકદીમ વ તાખીર નહીં હુઇ. ગરઝકે જબ અહલે-બયતે અસમત. વ તહારત, રસુલે મકબુલ સલ, કે મયે સરહાયે શોહદા, ઓર અલી ઇબનુલ હુસેન, યાને ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, જો ઉન દીનોંમેં બહોત અલીલ થે, કયેદ હોકર કત્લ-ગાહકી તરફસે કુફેકો રવાના હુવે, હર બીબી અપને અઝીઝ ઓર ફરઝંદકી લાશ દેખકર ચીખેં મારકે રોને લગે, ખુસુસન જનાબ ઝયનબને અયસે અલફાઝે દર્દ-નાકસે બયેન કીયે, કે જીનકે સુનનેસે દુશમનોં તકકે આંસુ નીકલ પડે. જબ અહલે-બયતે રસુલે ખુદા, દરબારે ઇબ્ને ઝીયાદમેં પહોચે, તો ઇબ્ને ઝીયાદને પુછા, કે યે બીબીયાં હેં ? ઉસ-વક્ત શીમ્ર લઇનને આગે બરહકે કહા. યે ઝયનબ ઓર યે ઉમ્મે-કુલસુમ, ઓર યે રૂકેયા જનાબ ઇમામ હુસેન અલે,કી બેહનેં હેં. ઉસ-વક્ત ઇબ્ને ઝીયાદને જનાબ ઝયનબસે કહા, કે શુક્ર હે ખુદાકા, કે ઉસને તુમકો ખુબ રૂસવા કીયા, જનાબ ઝયનબ બીનતે અલી મુરતઝાને ઇરશાદ ફરમાયા, કે શુક્ર હે ખુદાકા, કે ઉસને હમકો પાક વ પાકીઝા પયદા કીયા. ઓર હમારે મરતબે આખેરતમેં કીયે, ઓર અપને હર પયગંબરકે

અહલે-બયેત પર હમકો ફઝીલત દી. ઓર ફરમાયા, કે અય શકી, તુ ફાસીક વ ફાજીર હે, દુનીયા વ આખેરતમેં રૂસવા હોતા હે. ઇબ્ને-ઝીયાદને કહા, કે દેખો ખુદા-ને અબ કીસકો રૂસવા કીયા હે, કીસકે અહલે બયેત હલાક હેં. આપને ઇરશાદ ફરમાયા. કે ઉનકી હયાત પુરી હો-ગઇ થી, વોહ અબ બ-આરામે તમામ, અપની ખાબ-ગાહોંમેં સોતે હેં. ઓર જાન લે, કે બહોત જલ્દ ખુદાકી રૂબરૂ તેરા ઓર ઉનકા મોઆમિલા હોગા, નાગાહ ઇબ્ને ઝીયાદકી નઝર જનાબ અલી બીન અલ-હુસેન, પર પડી, તો પુછા, અય લડકે તેરા કયા નામ હે ? આપને ફરમાયા, કે મેરા નામ અલી બીન અલ-હુસેન હે, ઉસને કહા, કયા અલી હુસેન, કત્લ નહીં હુયે ? આપને ફરમાયા હાં, મેરે એક ઓર ભાઇ થે, ઉનકાભી નામ અલી ઇબ્નુલ હુસેન અલે, થા, વોહ શહીદ હો-ગયે, ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, હાં, અલ્લાહુને ઉનકો કત્લ કીયા, ઓર તુમ બચ-ગયે. હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને ઇરશાદ ફરમાયા, બેશક અલ્લાહ તઆલા, હરએક નફસકો ઉસકે વકત-પર મારતા હે, કોઇ નસફ બગેર હુકમ અલ્લાહ તઆલા કે નહીં મર સકતા. ઇબ્ને-ઝીયાદને યે સુનકે હુકમ દીયા, કે ઇસ લડકે-કોભી કત્લ કરો, ઓર ઇનહી લોગોંમેં ઇસેભી શામીલ કર દો. આપને ફરમાયા, કે અય ઝાલીમ, અગર તુ મુજકો કત્લ કરેગા, તો ઇન અહલે-બયતે અસમત, વ તહારતકી નીગેહ-બાની ઓર હીફાઝત કોન કરેગા ? જબ જનાબ ઝયનબને યે કલામ ઇબ્ને ઝીયાદકા સુના, તો અપને ભતીજેકો દોડકે ગોદમેં લે-લીયા, ઓર ઇબ્ને ઝીયાદકી તરફ મુખાતીબ હોકે ફરમાને લગીં, કે અય ઝાલીમ, તુને હમારે તમામ ખાનદાનકો સાફ કર દીયા. સીર્ફ યેહી એક લડકા અબ બાકી હે.

અય ઇસકોભી કત્લ કરના ચાહતા હે ? અગર ઇસકો કત્લ કરતા હે, તો મુજકોભી કત્લ કર. ઉસ વક્ત જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને ઇબ્ને ઝીયાદસે કહા, કે અય ઇબ્ને ઝીયાદ, કયા તુ મુજકો કત્લસે ડરાતા હે ? કયા તુ નહીં જાનતા હે, કે રાહે ખુદા-મેં કત્લ હોના આદત હમારી હે, ઓર શહીદ હોના આઅદાયે દીનકે હાથસે બાગેસે કરામત હમારી હે. યે સુનકે ઇબ્ને-ઝીયાદ ચુપ હો-ગયા, ઓર હુકમ દીયા, કે કયેદ-ખાનેમેં ઇન સબકો લેજાઓ,•જો-કે કરીબ મસજીદકે હે, જબકે અહલે-બયતે રસુલે ખુદા સલ, કયેદખાનેમેં ગયે, ઇબ્ને-ઝીયાદને ઉમર સાઅદકો બુલાયા, ઓર કહા, કે વોહ ખત કહાં હે ? જો મેંને તુજકો દરબારયે કત્લે ઇમામ હુસેન ઓર અવલાદ ઓર અસહાબ ઉનકેકે લીખ્ખા થા, ઉમર સાઅદ મુકર ગયા, ઓર કહા, કે વોહ ખત ગુમ હો-ગયા, મુજકો નહીં માઅલુમ કે વોહ કહાં હે. ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, કે જીસ તરેહ મુમકીન હો, વોહ નામા મુજકો દેદે. કયું-કે વોહ નામા બાયેસે તશનીઅ મેરે લીયે હે. ઉમર સાઅદને ઉસ-વક્ત જવાબ દીયા, કે મેને તો તુઝસે કહા થા. કે ખુને ઇમામ હુસેન અલે, મેં શરીક નહો, ઓર ઇસ ઇરાદેસે બાઝ આ. લેકીન તુને મેરા કહા ન-માના, આપભી દરીયાયે અઝાબે ખુદામેં ડુબા, ઓર દુસરોં-કોભી ડુબોયા.

ભેજા જાના અહલે-બયેતકા કુફેસે શામકો.

અલ-ગરઝ ઇબ્ને ઝીયાદને જનાબ ઇમામ ઝયુનલ આબેદીન

રહી, કો તૌક વ સલાસલમેં મુસલ-સલ કરકે, મયે અહલે-બયેત ઓર સરહાયે શોહદાકે તરફ શામકે રવાના કીયા, લીખ્ખા હે, કે જબ શહીદોંકે સરહાયે મુબારક, શામમેં પહોંચે. ઓર ઇત્તીલા અહલે-બયેતકે આનેકી મયે સરહાયે શોહદા યઝીદકો હુઇ, તો ઉસને હુકમ દીયા, કે દરબાર આરાસ્તા કરેં, ઓર તમામ શેહરે શામ મેં આઇના-બંદી હો, ઓર સબ અહલે શામ, લિબાસે પુર તક-લ્લુફ પેહનેં. ઓર હુકમે આમ દીયા જાયે, કે જીસકા દિલ ચાહે દરબારમેં આયે, આજ કીસી કીસમકી રોક ટોક નહીં હે, ઓર લીખ્ખા હે, કે કઇ સાઅત-તક અહલે-બયેત અલે, અયસે દર વાઝયે શેહર પર ખડે કીયે ગયે, કે જીસ તરફસે તમામ અહલે શહેર પર ગુજર હોતા થા, ગરઝ યે થી, કે અહલે-બયતે અસમત ખુબ રૂસવા હોં. ઇસી વજેસે ઇસ દરવાઝેકા નામ બાબુસ સાઆત રખ્ખા ગયા હે, જબ દરબાર આરાસ્તા હો-ગયા, ઓર તમામ અહલે શેહર દરબારમેં જમા હો-ગયે. ઉસ-વક્ત યઝીદને હુકમ દીયા, કે હમારે દુશ્મન ઓર ઉનકે અહલે-બયેત કહાં હેં ? પસ અહલે-બયતે અસમત, જો બ-હાલતે કયેદ, જો બાઝારોં, ઓર મજમયે આમમેં ફીરાયે જાતે થે, બરહના સર દરબારે યઝીદમેં લાયે ગયે. ઔરતોંકો દેખકર યઝીદને પુછા, કે યે ઔરતેં કોન હેં ? શિમરને આગે બઢકે કહા, હા-જહી ઝયનબ, વ હા-જહી ઉમ્મે કુલસુમ, વ હા-જહી સકીના, વ-ગયરા, વ-ગયરા, "ઇસી મેહ-ફીલમેં હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કે સરે અકદસસે યઝીદને, બે અદબી કી થી, ઓર છડીકો દાંતો-પર મારતા થા. જીસકો યઝીદ બીન અકરમને મના કીયા. મગર યઝીદને ન માના, ઓર ગુસ્સે હોકર ઉનકો દરબારસે નીકલવા દીયા, લીખ્ખા હે, કે હીંદા

બીન આમર બીન કરબઝ, જીઝયે યઝીદને જગ્ગકે ખબર દાખી-લયે અહલે હરમકી દરબારમેં હુઇ, વોહભી મેહલસે દરબારમેં બે-તાબાના હવાસ બાખતા બરહના સર ચલી આઇ, યઝીદ દોડકે ફૌરન અપની અબા ઉસપર ડાલકે કેહને લગા, કે અય હીંદા, તુઝે શર્મ નહીં આઇ, તુને મેરી ઇજ્જતકા પાસ વ લીહાઝ ન-કીયા, ઉસ વકત હીંદાને યઝીદકો જવાબ દીયા, કે અય યઝીદ, તુઝે મેરે પરદેકા તો અયસા ખ્યાલ હે, ઔર અહલે-બયતે રસુલે ખુદા, કે પરદેકા ખ્યાલ નહીં હે? ઔર રોને લગી, ઉસ-વક્ત તમામ દરબાર ગોયા, કે માતમ-સરા હો-ગયા, ઔર યે માતમ અહલે બયત-કે ગોરયા, વ બુકાસે જો સરે અકદસ ઇમામે હુસેન અલે, દેખકર રહે થે, ઔર ઝીયાદા હો-ગયા, ઉસ-વકત જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને યઝીદસે કહા, કે અય યઝીદ આયા મુજકો ઇજાઝત હે, કે મેં કુછ કલામ કરૂં? યઝીદને જવાબ દીયા, હાં, તુમકો ઇજાઝત કલામકી તો હે, લેકીન બ-શર્ત યે, કે બુરા ન કહો. હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને એક આહે સર્દ ભરકે ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય યઝીદ, ભલા મેં ઇસ હાલમેં ગીરફતાર હોકે, તુજકો કયું બુરા કેહને લગા, ફીર હઝરતને ફરમાયા, મેં કે તુજસે ઇસી કદર સવાલ કરતા હું, કે અગર ઇસ હાલસે જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, અપની નવાસીયોંકો દેખતે તો તુઝે કયા કેહતે? ઔર યે બાત તુ પસંદ કરતા હે, કે રસુલે મકબુલ સલ,કી નવાસીયાં ઔર નવાસે, લોંડી ગુલામ બનાયે જાયેં. ઔર આપને યેભી ફરમાયા, કે તેરા લશકર હમારા સબ અસબાબભી લુટ લે-ગયા, તા-ઈકે અહલે-બયતે

અસમતકી ચાદરેં તક સરસે ઉતાર લી–ગઇ, તુઝે શર્મ નહીં આતી, કે ઇસ કેફીઅતસે દરબારે આમમેં અહલે–બયતે અસમતકો ખડા કર રખ્ખા હે, યઝીદને યે કલામમે હઝરત સુનકે હુકમ દીયા, કે રસ્સીયાં કાટ–દો, ઓર કયેદ–ખાનેમેં ભેજ દો. લીખ્ખા હે, કે અહલે–બયતે અસમત, ઉસી–વક્ત કયેદ–ખાનેમેં ભેજે ગયે, જહાં વોહ લોગ જબ–તક રહે રોયા કીયે. બાઝ રિવાયતોંમેં હે, કે વહીં હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કી લડકીકા ઇતિકાલ હો–ગયા, લેકીન યે વાકેઆત અયસે તો ન–થે, કે મુસલમાન ખામોશ રેહતે, ઇમામ હુસેન અલે, કા યે કત્લ તો મહઝ ધોકેમેં હો–ગયા થા. ઉન હાલાતકી શોહરતકે સાથહી ફીતના વ ફસાદ શુરૂ હો–ગયા, ઓર દોસ્ત–દારાંને ઇમામ હુસેન અલે, કાતેલાંને ઇમામ હુસેન અલે, કો કત્લ કરને લગે. કહીં મુસીબ અલે–હીર રહમા, કહીં ઓર લોગ, હત્તા–કે યઝીદકો બકાયે હુકુમતંકી ઉમ્મીદ જાતી રહી, ઉસ–વક્ત ઉસકો યેહી મસ્લ–હત માઅલુમ હુઇ, કે અહલે–બયેત અલે. કો રિહા કરના ચાહીયે, ઓર ઇઝહારે નદામત કરે, ઓર બે–કુસુરી અપની સાબીત કરે. ચુનાંચે અહલે–બયતે રસુલે ખુદા, સલ, કો અપને પાસ બુલાયા, ઓર કહા, કે બુરા હો, ઇબ્ને મરજાના ઓબેદુલ્લા ઇબ્ને ઝીયાદકા, જીસને ઇમામ હુસેન અલે, કો કત્લ કીયા, ઓર કતરયે આબ ન–દીયા, ઓર આપ લોગોંકે સાથ વોહ બરતાવ કીયા, જો મુસલમાન કુફ્ફારકે સાથભી નહીં કરતે. ઇસી ગુફતગુમેં યઝીદને ચંદ બાતેં જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, કો અયસીભી કહીં, જો જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કી શાનકે ખીલાફ થીં, જીસસે હઝરત ઝયનુલ આબેદીન અલે, કો ગુસ્સા આયા,

મગર યઝીદને શીર મુલાયેમતસે જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, સે કહા, કે યા અલી ઇબ્નુલ-હુસેન, આપ યહાં રેહના પસંદ કરતે હેં, યા રૌઝયે મુનવ્વરયે રસુલે ખુદા સલ, પર તશરીફ લે-જાઇયેગા ? હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને મદીનેકા જાના પસંદ કીયા. તબ યઝીદને સબ અસબાબ લુટકા ઓર તબર-રૂકાત મંગવા-કર હઝરતકો દીયા, લેકીન બા-વજુદ ઇસરારકે સર હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કા નહીં દીયા. બાઝ મોઅર રખીનને યે લીખ્ખા હે, કે બહોતસે જવાહેરાત ખીદમતે જનાબ ઇમામ ઝયનુલ-આબેદીન અલે, મેં યઝીદને પેશ કરકે કહા, કે યે ખુનહાયે હુસેન અલે, હે. ઇસકો આપ કુબુલ ફરમાયેં. જીસકો હઝરતને નહીં લીયા, ઓર હઝરત ઝયનબને ફરમાયા, કે કત્લે ઇમામ હુસેન અલે, સહેલ ઓર આસાન અમર નહીં થા.

અહલે-બયેતકા મદીના ભેજા જાના.

બાદ ઇસકે યઝીદને, નેઅમાન ઇબને બશીરકો જોકે અસહાબે રસુલે મકબુલ સલ, સે થે. તલબ કીયા, ઓર કહા, કે અહલે-બયતે અસમતકે વાસતે સામાને સફર મોહૈયા કરદો. ઓર કોઇ અયસા અમાનત વ દીયાનત-દાર શખ્સ હમરાહે અહલે-બયતે અસમત કીયા જાયે. જોકે મદીનયે મુનવ્વરા-તક આપકો બ-આરામે તમામ પહોંચા-દે, ઓર કુછ આદમીયોંકો વાસ્તે નીગેહ-બાનીકે અહલે-બયેત-કેલી સાથ કરના બહોત મુનાસીબ હે, બાદ ઇસકે યઝીદને

ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, સે ગૈબી કહ્યા, કે આપ રસમે ખત, વ કિતાબતકો મૌકુફ ન-ફરમાઇયેગા, જીસ કીસમકી જરૂરત હો, ઉસસે મુત-તલે ફરમાઇયેગા, મેં મદદ કરતા રહુંગા. અલ-ગરઝ બશીર બીન જજલમ, વાસને નીગેહ-બાનીકે અહલે-બયેતકે સાથ લીયા ગયા, ઓર અહલે-બયેત રવાના બ-સિમતે મદીના મુનવ્વરા હુયે, જનાબ ઇમામ ઝયનુલ-આબેદીન અલે, ને બશીર ઇબને જજલમસે રાસતેમેં ફરમાયા, કે અય બશીર, હમકો કરબલાયે મોઅલ્લાકી તરફસે લે-ચલ, ઉસને અર્ઝ કીયા, સમઅન વ તાઅતન યા ઇબને રસુલુલ્લાહ. ચુનાંચે જબ અહલે-બયેત રસુલે મકબુલ, સલ, મયદાને કરબલામેં પહોંચે, તો ઇત્તેફાકસે જાબેર બીન અબ-દુલ્લા અનસારી, ઓર ગીરોહે બની-હાશીમ, બી ખબર કત્લે ઇમામ હુસેન અલે, કી સુનકે વહાં આ-ગયે થે. જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, સે ઉન સબસે મુલાકાત હુઇ, વહાંબી કઇ રોજતક અહલે-બયતે અસમતને અજાદારી બરપા રખ્ખી. સરે ઇમામ હુસેન અલે, કે બારેમેં બહોત ઇખતીલાફ હે, કે આયા વોહ સરે અકદસ, જીસમેં મુતહ-હરસે મુલહક હુવા યા નહીં, બાઝોંને કહા હે, કે વોહ સરે અતહર ખઝાનયે યઝીદમેં રખ્ખા રહા, જબ ઉસકા ખઝાના લુટા, કીસીને સરે અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, કા પાયા, ખીદમતે ઇમામ ઝયનુલ આબેદીનમેં લે-આયા, ઓર વોહ સર મદીને મુનવ્વરામેં દફન કીયા ગયા. ઓર બાઝોંને કીસી દુસરે મુકામ-પર દફન હોના લીખ્ખા હે, કે દમશ્કમેં દફન કર દીયા ગયા. ગરઝ-કે બહોત ઇખતીલાફ હે. અબ કરબલાયે મોઅલ્લાસે હોતા હુવા, યે બેવાઓં ઓર યતીમોંકા કાફીલા, કરીબ શેહરે મદીના

પહોંચા, તો શેહરકે બાહેર ખયમા નસબ કીઆ. ઓર અહલે–બયતે અતહાર વહીં ઉતરે. ઓર હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીનને બશીર ઇબને જજલમસે કહા, કે અય બશીર, તેરા બાપ તો ફને શાએરીમેં કામીલ થા, આયા તુજકોભી શએર ગોઇકા કુછ મજાક હે, ઉસને કહા, કે યા ઇબને રસુલુલ્લાહ, હાં, મેંભી શએર કહેતા હું, હઝરતને ફરમાયા, કે ચંદ શેઅરે મરસીયા ઇમામ હુસેન અલે, મેં નઝમ કરકે અહલે મદીનાકો મુત–તલેઅ કર, ઓર હમારે આને –કીભી ખબર કર દે, ઉસી–વક્ત બશીર ઘોડેપર સ્વાર હોકે, દાખીલે મદીન-તુર રસુલ હુવા, ઓર રોતા થા, ઓર યે દો શએર પર-હતા થા, વોહ યેહ હે.

"યા અહલે યસરબો લા મુકામો લહુમ બેહા,"
કતલલ હુસયને ફ રમ–ઇ મીદરા–રા,"

યાને અય અહલે મદીના, કયા આરામસે અપને ઘરોંમેં બયઠે હો, મદીના વીરાં હો–ગયા. કાબીલ રેહનેકે નહીં હે. કયું કે વારીસે મદીના ફરઝંદે રસુલે ખુદા, તીન દીનકે ભુકે પ્યાસે કરબલામેં મયે અઝીઝો અકરૂબા શહીદ કીયે, ઇસ મુસીબતકે ખ્યાલસે મેરી આંખોંસે મુસલ–સલ આંસુ જારી હો–ગયે.

"જીસમુલ હુસયને બ–કરબલા મુદ–રજુન,"
'વરરાસે મીનહો અલત ત–દાયે દારા"

જીસમે હુસેન કરબલામેં કઇ રોજ તક, ખાકો ખુનમેં ગલતાન ઓર બે–ગુસલો કફન પડ રહા, ઓર સરે અકદસ ઉસ જનાબકા નેઝે–પર બુલંદ કરકે શેહર બ–શેહર ફેરા ગયા.

યે સુનતેહી તમામ ઝનાને બની–હાશીમ, ઓર સાકીનાને અહલે મદીના મયે ઝનો મર્દ, અપને અપને ઘરોંસે બે–તાબાના બાહેર

નીકલ આયે, ઔર રોતે ઔર પીટતે અપને મોંહ-પર તમાચે મારતે હુયે, હમરાહ બશીર ઇબને જજલમકે જાનીબે ખય-મયે અલી ઇબનુલ હુસેન અલે, રવાના હુયે, તમામ શેહરમેં ઇસ ખબરકે સુનનેસે એક ખુરામ પડ-ગયા, બશીર ઇબને જજલમ કેહતે હેં. કે મેંને બહોત ચાહા, કે મેં ઇન સબસે પેહલે ખય-મયે અહલે-બયેત તક પહોંચ જાઉં, ઔર બ-ઇં ખ્યાલ ઘોડે-કોભી દુડાયા, લેકીન બ-સબબ કસરત ઔર ભીડકે રાસ્તા ન-મીલા, હતતા-કે ઘોડેસે ઉતરકર આહીસ્તા અહીસ્તા સફોંકો ચીરતા હુવા, લોગોંકો હટાતા હુવા દેરમેં ખયમે-તક પહોંચા, ઉસ-વકત જનાબ ઇમામ ઝય નુલ આબેદીન અલે, ખયમેમેં થે, પસ હઝરત તશરીફ બાહેર લાયે, ઔર હાથમેં હઝરતકે રૂમાલ થા. ઉસસે આંસુ પુછતે જાતે થે, એક લમહા શીદદતે ગીરીયા, વ બુકાસે હઝરતકો કરાર ન-થા. અહલે મદીના હઝરતકો પુરસા દેતે-થે, ઔર તમામ મદીના મુનવવરાકે અવરત ઔર મર્દ, બે ઇખત્યાર રોતે-થે. બાદ થોડી દેરકે હઝરતને ઇરશાદ ફરમાયા. કે ચુપ રહો, ઔર ફર-માયા. "હમ્દ કરતા હું, ખુદાકે કારહાયે અઝીમ, ઔર મુસી-બત હાયે ઝમાના, ઔર મેહનત દર્દ આવરંદા, ઔર માતમ હાયે સખ્ત શીકન-પર, અય ગીરોહે મરદુમ, દીન ઇસલામમેં બહોત બડા રખના પડ-ગયા, વોહ રખના યે હે, કે મેરે બાબા ફરઝંદે રસુલે મકબુલ, યાને ઇમામ હુસેન અલે, ઔર અવલાદે અસહાબ ઉનકે તીન દીનકે ભુકે પ્યાસે કિનારે નેહરે ફુરાતપે શહીદ હુયે, ઔર ઉનકે સરે અકદસકો શેહર બ-શેહર લીયે ફીરે, ઔર અહલે-બયતે અસમતકો કયેદ કીયા, યે વોહ મુસીબતેં હેં, કે દુની યા-કે પરદે-પર જીનકા મીસલ વ નઝીર નહીં હે. લીખ્ખા હે કે

હઝરતને ફરમાયા, કે અય ગીરોહ, બાદ ઇસ વાકચે પુર મલાલ કે કોન શખ્સ મસરૂર હોગા ? ઓર કોનસી આંખેં હઝરતકે ગમમેં આંસુઓંસે બુખ્લ કરેંગી. ઓર કોનસા દીલ હે, કે જો મુસીબતે જનાબ સૈયદુશ શોહદામેં શીગાફતા નહો, ઓર કોનસા સીના હે, કે માતમે ઇમામે ગરીબ, વ મઝલુમમેં મજરૂહ ન હોગા, ઓર કોનસા કાન હે, કે અયસી મુસીબત સુનકે જીસસે દીન ઇસલામ મેં બડા રખના પડા હે, ફટ ન-જાયે, ઓર અય અહલે મદીના તુમહેં કુછ ખબરભી હે, કે કયા કયા જીલ્લતેં હમ અહલે-બયતે રસુલકો ઉમ્મતે રસુલે ખુદા સલ, કે હાથસે પહોંચી હેં. ગોયા-કે હમ અવલાદે તુર્ક વ તાતર થે, ઓર હમકો તરેહ તરેહકી અઝીયતેં દી, ઓર હમકો કયેદભી કીયા, બ-ગયેરે કે હમને કોઇ જુર્મ કીયા હો, ઓર ન હમને દીન ઇસલામમેં કોઇ રખના ડાલા થા, જીસકી ઇવઝમેં હમસે યે સુલુક કીયા, જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, તમામ ઉમર ઉસકે ખ્યાલસે રોયા કરતે થે, જીસસે અકસર પીનેકે પાનીમેં આંસુ શરીક હો-જાયા કરતે થે. ઓર વોહ ફેંક દીયા જાયા કરતા થા. લીખ્ખા હે, કે એક દીન હઝરતકે ગુલામને અર્ઝ કીયા, કે મવલા, આખીર આપ કબતક ગીરીયા વ બુકા ફરમાઇયેગા ? આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે હઝરત યાકુબ અલે, કે બારા બેટે થે, ઉનમેંસે સીર્ફ હઝરત યુસુફ અલે, અપને એક બેટેકે ગુમ હો-જાને પર હાલાંકે જીબ્રાઇલ અલે, ને ખબર સલા-મતીયે યુસુફ બી દીથી, ઇસ કદર રોયે, કે આંખોંસે બસારત ઝાયેલ હો-ગઇ, મેરે સામને તો અઠારા જવાનાંને હાશેમી, મીસ્લે ગોસફંદ, કુરબાની કે ઝુબ્હા કીયે ગયે, તા-દમે મર્ગ યે ગમ મેરે દીલસે નહીં જાયેગા.

લીખ્ખા હૈ, કે એક દીન હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબે-દીન અલે, સે કીસીને પુછા, યા હઝરત ! આપને ઝીયાદા મુસીબત કહાં ઉઠાઇ, આપને એક આહુ સર્દ ભરકે ફરમાયા, અશ્શામ અશ્શામ, અશ્શામ, હઝરત કભી કભી રોતે રોતે ગશ હો-જાતે થે. હઝરત અકસર વાકેઆતે કરબલા ઓર શામ, ઓર અહલે મદીનાસે બ્યાન ફરમાતે થે, ઓર અહલે-મદીના બ્યાને દીલ-ખરાશ સુનસુનકે ચીખેં મારતે થે, ઓર અપને બાલ નોચતે. ઓર ચેહરોંકો ઝખ્મી કરતે થે. ગરઝ કે ઇસી તરેહ તમામ અહલે મદીના, નોહા વુ જારી કરતે, ઓર પુરસા દેતે થે, જબ ખબર શહા-દતે ઇમામ હુસેન અલે, ઓર આના અહલે-બયતે અસમતકા મદીનેમેં મશહુર હુવા, તો દુખતરે ઇમામ હુસેન અલે, જીનકા નામ ફાતેમા સુગરા, મશહુર હે, જીનકો જનાબ હઝરત બ-ગ્જે અલાલતકે મદીનેમેં છોડ ગયે થે, ઓર જનાબ ઉમ્મુલ બની-ઇન, ઓર ઊમ્મે સલમા, રોતી પીટતી ખુય-મયે અહલે-બયેત તક પહોંચી, ઓર અપને તમામ અઝીઝો અકરૂબાકો પુછને લગીં, હરએકકા હાલ સુન સુનકે રોતી જાતી થીં, ઓર અહલે બયતે અસમતભી રોતે જાતે થે. ઇસસે એક અજીબ સમા રંજકા બંધા થા.

બાદ ઉસકે અબ્દુલ હનીફ, મશહુર બ-મોહમંદ હનીફ ભાઇ અલ્લાતી જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, થે કે જો બ-સબબ બીમારીકે મદીનેસે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે કે, સાથ ન-ગયે થે, યે ખબર સુનકર રોતે હુયે તશરીફ લાયે, ઓર જનાબ ઝયનુલ આબેદીનકો ગલે લગાકર બહોત રોયે.

બાદ ઇસકે યે કાફીલા રૌઝયે રસુલે મકબુલ સલ, પર ગયા, ઓર હરએક બીબી કબ્રે હઝરત રીસાલત મઆબ સલ, સે લીપટ લીપટકે બહોત રોતી થીં, ફીર કબ્રે જનાબ ફાતેમા ઝોહરા રહી,

પર ગઈ, બાદ ઇસકે રોતી હુઇ, મેહલ્લયે **બની-હાશીમ**મેં આઇ, તમામ અવરાતે **બની હાશીમ**, નોહા વ બુકા કરતી થીં. ઔર અરસયે દરાજ-તક યેહી હાલ ગમો અલમ, અહલે-બયત વ ઝનાને **બની હાશીમ**કા રહા, બલકે બાઝ રિવાયતોંમેં તો યે લીખ્ખા હૈ, કે ઝનાને **બની-હાશીમ**ને અપના સોગ ઉસવક્ત ઉતારા, કે જબ સુન લીયા, કે કાતેલાંને ઇમામ **હુસેન** અલે, બ-જીલ્લત વ ખારી કત્લ હો-ચુકે, ગરઝકે ઘરમેં પહોંચ-કર ઠેહરને-કે બાદ જનાબ ઇમામ **ઝયનુલ આબેદીન** અલે, ને જનાબ ઝયનબસે કહા, કે બશીર ઇબને જજલમને હમકો રાસતેમેં બહોત આરામ દીયા હે, ઉસકો કુછ દેકે, રૂખસત કરના ચાહીયે, હઝરત ઝયનબ વ **ઉમ્મે-કુલ-સુમ**, ને જો કુછ ઝેવર અજ-કીસમે કંગન, વ-ગયરા લુટા હુવા ફીર મીલા થા, દેને લગે, લેકીન બશીર ઇબને જજલમને ઉસકે લેનેસે ઉજર કીયા, ઔર કહા, કે જો ખીદમત મેંને કી હૈ, બ-ગરઝે ખુશનદીયે ખુદા ઔર ઉસકે રસુલકે કી હે, બ-ગરઝે કયામત પર રખ છોડીયે, બાદ ઇસકે બશીર ઇબને જજલમ રૂખસત હુવા. ઔર હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, મયે અહલે-બયેતકે મદીનેમેં રેહને લગે.

(M. S. Ali Kadiri.)

તમામ શુદ

સલામ.

રૂત્બા ન કયું બુલંદ હો મેરે સલામકા,
મદ્દાહ હૂં હુસેન અલય—હીસ સલામકા.—૧

હાતીફને કી નિદા કે સખીકા હે સર બુલંદ,
નેઝેકી નોક-પર જો ચડા સર ઇમામકા.—૨
શબ્બીર ચાહતા તો ઉબલતા ઝમીંસે આબ,
મોહતાજ થા વો આપસે પાનીકે જામકા—૩
શાહ ગયેઝમેં જો આગે તો હાતીફને કી નિદા,
રખીયે નિશાન ઉમ્મતે ખયરૂલ અનામકા—૪
કરતા નહીં ગીઝાલે હરમ-કોભી કોઇ સયેદ,
કાટા લઇને સર શાહે બયતુલ હરામકા—૫
કમ થા ન કરબલામેં તજલ્લીયે તુરસે,
જલતા હુસેન ઇબને અલીકે ખયામકા—૬
જબ આફ્તાબે સુબ્હો કયામતકે હો અદુ,
હો કયું ન મોંહ સીયાહ ભલા કોફે શામકા—૭
કુફેસે ખત જો આગે હરમમેં તો બોલે શાહ,
મઝમુનમેં હે તઓર અજલકે પયામકા—૮
રો રોકે કેહ રહે થે બહમ હામેલાને અર્શ,
બલવા હે ખાસેગાને ખુદા-પર અબ્વામકા—૯
કાસિમ હુવે શહીદ તો કેહને લગે ઇમામ,
ગુલ ગું હુવા પિસર હસને સબ્જ ફામકા.—૧૦
ખું દીદયે ફલકસે રહા કીતને દીન રવાં,
ગમ ઇસ કદર હે બાદશાહે તીશને કામકા.—૧૧
કરતે ન કયું ઇમામકો મરદુદ બે નશાં,
મંઝુર થા મીટાના પયંબરકે નામકા.—૧૨
સારા જહાં બાનુકો તારીક હો-ગયા,
કાટા ગલા જો અદબરે માહે તમામકા.—૧૩

દીલવા-દો ઇસ સલામકા યા શાહે દીં સીલા,
ગોયા ઉમ્મીદ-વાર હે દારૂસ સલામકા.—૧૪

મરસીયા.

ડુબા શફકમેં જબ માહે તાબાંને મુસતફા,
યાને હુસેન ઇબ્ને અલી જાને મુસતફા,
બાદે ખીઝાં થી ઓર ગુલીસ્તાંને મુસતફા,
જબ ગીરપડા ઝમીંપે વોહ જાનાંને મુસતફા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૧
આયા જો વકતે ઝોહર તો સીજદા અદા કીયા,
તનપર જો દેખે ઝખ્મ તો શુકરે ખુદા કીયા,
તબ આપને તમામ મુકામે રઝા કીયા,
દુશમનને જબકે સરકો તનસે જુદા કીયા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૨
ખુંમેં ભરા હુવા જો બદનકા લીબાસ થા,
હુરો મલકકા દેખ ઉસે દીલ ઉદાસ થા,
પર શાહે કરબલાકો ન મુતલક હિરાસ થા,
જીસદમ ગીરે ઝમીંપે તો કોઇ ન પાસ થા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૩

લગતા જો તીર તનપે તો કેહતે કે યા ઇલાહ,
રાઝી હું મેં રઝાપે તેરી તુ હે ખુદ ગવાહ.
યે કેહકે જબ ઝમીંપે ગીરે શાહે દીં પનાહ,
રૂહુલ અમીં ઉઠાનેકો થે કરકે એક આહ.
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૪
હરચંદ જખ્મ ખાતે થે ઓર ઝોફ થા કમાલ,
જારી-ઝબાંપે શુકરે ખુદાવંદે જુલ જલાલ.
જુઝ યાદે હક કીસીકા ન ઉસ વકત થા ખ્યાલ,
તલવાર ખાકે જબકે ઝમીંપે ગીરે નીઢાલ.
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૫

મુજરા.

મુજરઇ કઓલ લડક-પનકા અદા હોતા હે,
આજ શબ્બીર રહે હકમેં ફિદા હોતા હે.—૧
ચુર જખમોંસે સરે શાહે હુદા હોતા હે,
કરબલા કાઅબએ અરબાબે સફા હોતા હે.—૨
વકતે રૂખસત યે શાહે દીંને કહા સુગરાસે,
બાપ બેટીસે સદ અફસોસ જુદા હોતા હે.—૩
કત્લકે વક્ત યે સરવરને ઝબાંસે ફરમાયા,
સિજદએ શુકરે ખુદા આજ અદા હોતા હે,—૪

ગુલ હુઇ શમએ હરીમે નબવી સદ અફસોસ,
દિલ મેરા સુરતે પરવાના ફના હોતા હે.—૫
જીન શરીરોંને શહે દીંસે બુરાઇ કી હે,
દીનો દુનીયામેં કહાં ઉનકા ભલા હોતા હે.—૬
હુરને કી જાન ફિદા સરવરે દીં-પર અપની,
અયસા પયદા યહાં કમ અહલે વફા હોતા હે.—૭
સચ હે કામીલ કિસે હે ફખ્ર શહન-શાહોં પર.
જો દરે સિબ્તે પયંબરકા ગદા હોતા હે.—૮

નોહા.

રોકે કેહતી થી બાલી સકીના, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
હું મેં બીનતે શાહે મદીના, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
મેં તો લખ્તે દિલે મુસતફા હું, મેં જીગર ગોશએ મુરતઝા હું,
ગવહરે ગૈસે ખયરૂન-નીસા હું, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
બે પિદરકો ન ઇતના સતાઓ, ખું ન આંખોંસે મેરે બહાઓ.
દુખ-જદીકે ન દિલકો દુખાઓ, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
યે અજીયત ન બહરે ખુદા દો, એ તાઅમ્મુલ હીકાને લગાદો,
તેગ મેરે ગલે-પર ફીરા દો, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
ગમસે બાબાકે મુજમેં નહીં હાલ, માર ડાલો અભી મુજકો ફીલહાલ,
કરદો લાશભી ઘોડોંસે પામાલ, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
બાઝ આઓ અબ આઓ જોરો જફાસે, દશ્તમેં કેહકે મેં મુસતફાસે,
ખુફ્શાનાકિ ભી તુમકો ખુદાસે, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,

સીનયે શાહ પર મેં પલી હું, શહેર બાનુકી મેં લાડલી હું.
દીલ જલી દીલ જલી દીલ જલી હું. ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
હાયે કયા વક્ત મુજપર પડા હે, કોઇ સરપર ન છોટા બડા હે.
તૌકે પેહને બિરાદર ખડા હે, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
મેં યતીમે શહે કરબલા હું, ઔર માઅસુમ બે-ખતા હું.
સૈયેદા સૈયેદા સૈયેદા હું, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
ગર કરૂંગી ખુદાસે મેં ફરીયાદ, દમમેં હો-જાઓગે દેખો બરબાદ,
ઇતની મુજ-પર કરો તુમ ન બેદાદ, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
દી સદા લાશપે શાહને નાગાહ. મેરી મહેનત ન બરબાદ કર આહ,
સાબેરા હો કહો બયેન લિલ્લાહ, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
શુકરે હક કરકે ખામોશ રેહના, ઝબ્ત દિલ કરકે ખામોશ રેહના.
હમકો તડપાતા હે તેરા કેહના, ઝાલીમો મેરા ગવહર ન છીનો
ઝુલ્મ ગર યે કરે તો દુઆ દો, નારે દોજખસે ઉમ્મત બચાદો.
યે ન હરબાર બેટી સદા દો, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
ખત્મ મજરૂહ કર ગમકી તકરીર, અબ નહીં દીલકો યારાયે તહરીર,
કેહ ન મોંહસે નીપટ હાયે શબ્બીર, ઝાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.

—:૦:—

માતમ.

—:૦:—

ઓય હાયે, હાલે શબ્બીર કયુંકર રકમ હો.
જીસકે ગમમેં કલમ ચશ્મે નુમ હો.
રે ઓય હાયે હાલે શબ્બીર કયુંકર રકમ હો,
કાસીઓ પાયમરકા જીસને ઉખાડે. ઔર પહેલનાં કુંજરોં પછાડે.

ઉસકે ફરઝંદપે ઝુલ્મો સીતમ હો, રે ઓય હાયે હાલે
શબ્બીર કયું-કર રકમ હો,
જો કભી ઘરમેં રોતે થે હસનેન, સુનતે હઝરત તો
હોતે થે બેચેન.
ઉસપે કરબલમેં લાખોં અલમ હો, રે ઓય હાયે હાલે
શબ્બીર કયુંકર રકમ હો,
હે ન ઇસ ગમસે કોઇભી આઝાદ, ગુલ ન બુલબુલ
ન કુમરી ન શમશાદ.
કયું રવાં જો ન મુલ્કે અદમ હો, રે ઓય હાયે હાલે
શબ્બીર કયું-કર રકમ હો,
જીસકી માદર હો બિનતે પયંબર, ઓર બાબા અલી શેરે સફદર,
હાયે વોહ તીશના લબ સર કલમ હો, રે ઓય હાયે હાલે
શબ્બીર કયું-કર રકમ હો,
ઝીંદા જબતક રહું મેં અય રહમાં, હે મુજ આસીકા
બસ યેહે અરમાં.
હુબ્બે શબ્બીર દીલસે ન કમ હો, રે ઓય હાયે હાલે
શબ્બીર કયું-કર રકમ હો.

માતમ.

હાયે કુમરી રોરો પુકારે હે બનમેં, આજ મારે ગયે શાહ રનમેં,
રે ઓય હાયે કુમરી રોરો પુકારે હે બનમેં,
જોકે પ્યારે હબીબે ખુદાકે, ઓર નુરલ બસર મુરતઝા કે.

ચાહીયે રાહ-તુમા ઉનકે હજનમેં. રે ઓય હાયે કુમરી
રોરો પુકારે હે બનમેં.

આલે અહમદકો કયસા સતાયા, ઘર બુલાકે ન-પાની પીલાયા,
ઓર બચ્ચોકો બાંધા રસનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

જીસકો અહમદને ગોદી ખીલાયા, ઓર જીબ્રીલ ઝુલા ઝુલાયા,
આજ વોહભી હે રંજો મેહનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

જીસપે બડહે સદા હકકી રહમત, ઓર માં હોવે ખાતુને જન્નત,
મારેં કુફ્ફાર તીર ઉનકે તનમેં. રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

ચુમા હલકુમ જીસકા નબીને, મારા તલવાર ઉસકો શકીને,
પડ ગયા લરઝા ચરખે કોહનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

હુરો ગિલમાં જીન ઓર ઇનસાં, શાહકે ગમમે હેં સારે હયરાં,
ચાંદ સુરજ નીહાં હેં ગહનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

ગમસે હર શજર ગુલ હો-ગયે ખાર, ઓર બુલબુલ કહે થી દીલ
અફગાર,
કયા ખીજાં છા-ગઇ અબ ચમનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

અબ યહાં બચેન રહમાં બસકર, તેરે શાફેઅ હેં સરવર અ મેહશર,
કિશ્તી તેરી રહેગી અમનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો પુકારે
હે બનમેં.

વાવેલા.

ગમે શાહે અનામ વાવેલા, બોલો અબ ખાસો આમ વાવેલા.

જીસકા બાબા હે સરદારે આલમ, ઓર નાના હે દો જગકા હાકીમ.
બનમેં કરબલકે પાયા ન પાનીકા જામ,—વાવેલા.

કુરી ઉસકો ન પાની પીલાએ, દોશ પર જીસકો અહમદ બીઠાએ,
દો જહાંસે ગયા તીશના કામ,—વાવેલા.

જોકે થા નુરે ચશ્મે પયંબર, લખ્તે દિલ ફાતેમા વાએ શબ્બર,
શામી ઉસકો ન દીએ જામ,—વાવેલા.

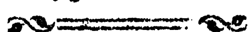
તીર અસગરકો મારે જફાકાર, ખોફ રબકા ન ખાએ સિતમગાર,
હાએ કયસે થે વોહ અકલે ખામ—વાવેલા.

ઝુલ્મ કુરીકા થા આબો દાના, ફલાબા અલે નબીકા ન જાના,
થે સીતમ પર કમર બસતા કયા અહલે શામ,—વાવેલા.

મુબતીલા હે ઇસી ગમમેં હર ગુલ, કુમરીયાં તુતીયાં ઓર બુલબુલ,
હે બજા ન કાસીકા કહામ,—વાવેલા.

યારો થા અગ્ર હક ઉનકો મંઝુર, વર નહીં કયા લઇનોંકા મકદુર,
કરતે નદદી—પે અપના મુકામ,—વાવેલા.

ફલતીઝન હે બ—રોઝે હશરકે, દેના તુમ જામ કવસરકા ભરકે,
હાયસે અપને રહમાં—કો બયરલ અનામ,—વાવેલા.

વાવેલા.

મોઅમીન હો ગમ કશીદ વાવેલા.

કયા લીખે રાવી અબ હાલ ઉનકા, પાંજદા સાલકા સીન થા જીનકા,

હાથે શામી લઈ સર ખુરીદ,–વાવેલા.

આલે અહમદકા અયસા જીગર થા, ખાતે તીરો તબર પર સબર થા,

સર કટાના યેહ રાહમેં સમઝતે થે ઇદ;–વાવેલા.

હો પીદર જીસકા મુખતારે કવસર, ઓર નાના હો હકકા પયંબર,

રનમેં વોહ તીશના લબ હો શહીદ,–વાવેલા.

જબકે અબ્બાસ પાનીકી ખાતીર. મશક લે હેં ગયે રનકે ઉપર.

કર દીયે ઉનકો તીરોંસે ઝખમી પલીદ, વાવેલા,

તીફલે માઅસુમ–કોભી ન પાની, વોહ દીયે હાથે મલઉન શામી,

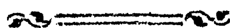
કુછ ન–થા ખોફે નારે શદીદ,–વાવેલા;

હાશેમીકો ન–પાની પીલાના. ગરચે પી–જાયે સારા ઝમાના,

થા યેહી હુકમ ઇસદમ યઝીદ,–વાવેલા

યેહ હે વોહ ગમ શહીદોકા રહસાં, જીન્નો ઇનસાં હેં બા ચશ્મે ગીરયાં,

ગમસે જુંબીશમેં અબતક હે અરશે મજીદ,–વાવેલા.

નોહા.

ઝયનબસે કહા રોરોકે યું ખયમેમેં શબ્બીર, હય હય મેરી હમશીર.

સબ તીશના દહન કટતે હેં ણે જુર્મ વ તકસીર, હય હય મેરી હમશીર.

ઇસ માહકી પેહલીકો અલમદારકે બાઝુ. કટ જાવેંગે તનસે.

કુનબેકી જો બરબાદીકી અબ દીખતી હે તાસીર, હય હય મેરી હમશીર.

હમ શકલે નબી હે વોહ મેરા યુસુફે સાની, પ્યાસા વોહ મરેગા.

મીટ જાયેગી દુનિયાસે પયંબરકી વોહ તસવીર, હય હય મેરી હમશીર.

મયદાનમેં શહ–ઝાદગે કાસીમ.ભી કરેગા, દીન હે ગે કઝાકા.

સર પીટકે કુબરા મેરી રોવેગી હો દીલગીર, હય હય મેરી હમશીર.
માઅસુમ સકીના-કો મેરી રોને ન દેના, આગોશમેં લેના.
શમશીરોકો ખેંચે હુવે અતરાફ હેં બે પીર, હય હય મેરી હમશીર.
શશ માહકા મઝલુમ મેરા અસગરે બે-શીર, હો પ્યાસસે બેદમ,
પાનીકે ઇવઝ પીવેગા ખુન ખાકે વોહ એક તીર, હય હય મેરી હમશીર.
બીમાર મેરે આબીદે મઝલુમકો હય હય, યે કોમે સીતમગર.
ગરદનમેં ગીરાં તોક પેહનાં પાંઉમેં જંજીર, હય હય મેરી હમશીર.
દરબારે યઝીદમેં હરમ જાવેં મુકર્રર, બે મકના વ ચાદર.
સબ કાતીલે બે-દીનકે હાથોંમેં હે શમશીર, હય હય મેરી હમશીર.
કોઇ આનમેં ઝાલીમબી મુઝે કત્લ કરેંગે. ઇસ દસ્તે બલામેં,
બચને નહીં દેગી મુઝે ઇસ જાગેપર તકદીર, હય હય મેરી હમશીર.
મીન બાદ સહારા રખો કુંબેપે તુમહારા, હે તુમસે વસીયત,
કાટેગા મેરે સરકો કરે શીમ્ર હે તકબીર, હય હય મેરી હમશીર.
કર ખત્મ મોહમ્મદ યે બયાં આલે નબીકા, ફટતા હે કલેજા.
યુ કેહતે હુવે રનકો ચલે ખયમેસે શબ્બીર, હય હય મેરી હમશીર.

નોહા.

બાનુને કહા રોરોકે બા નાલા વ અફગાં, અય સીબ્તે પયંબર.
તનહા ન મુઝે છોડકે જાઓ સુવે મયદાં, અય સીબ્તે પયંબર.
રાહત થી ફકત મુજકો યહાં તેરેહી દમસે, ઓર ઇઝઝતો હુરમત.
હો-જાવેગા મરનેસે તેરે ઘર મેરા વીરાં, અય સીબ્તે પયંબર.
નહીં સામને અકબર હે ન અસગર હે દર આગોશ, બીમાર હે આબીદ.

મર જાઉંગી મરનેસે તેરે મેં દીલે બીરયાં, અય સીબ્તે પયંબર.
હેં સબ યે નબી-ઝાદીયાં ઓર ઇત-રતે હૈદર, કુછ ઉનકો નહીં ડર.
હે ઉનપે સદા ફાતેમાકા સાયયે દામાં, અય સીબ્તે પયંબર.
અબ ઇસ ગુલે બોસ્તાને રીસાલતસે તુ કર અર્ઝ, અય હૈદરી રોરો.
દે ભાઇઓ મેહશરમેં મુઝે રૈઝયે રીઝવાં, અય સીબ્તે પયંબર.

સલામ.

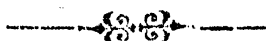

આજ ઝયનબ નોહા ગર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
પીટતી સર નંગે સર હે. વા દરેગા વા દરેગા.
ઘર જલા ખયમા જલા બયકે કીધર જાયે કીધર.
અબ ન દર હે ઓર ન ઘર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
નુરે ચશ્મે સાકીયે કવસર હે પ્યાસા દસ્તમેં,
ખુશ્ક લબ ચશ્મ તર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
રેહતા થા જો સર કિનારે, મુસતફામેં રોઝને શબ,
આજ વોહ સર નેઝે પર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
શાહને સુગરાસે કહા લે અબ તેરા હાફેઝ ખુદા,
અપના અબ યહાંસે સફર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
જીસ્મ પર અકબરકે મયદાંમેં હજારોં જખ્મ હે,
ઓર જો હે કારગર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
કેહતી હે બાનુ કે મારે પ્યાસકે દમ તોડતા,
અસગરે નુરૂતા જીગર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
કાનમેં બાલી સકીનાકે હુઇ લહુ લોહાન,
ઓર કુરતા ખુનસે તર હે, વા દરેગા વા દરેગા.

ઇસ તરેહ શીમરે સીતમ-ગરને નીકાલા ખીંચકર,
કાનસે ઉસકે ગવહર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
કેહ રહા દુલ્હા ઇધર હે હસરતા વા હસરતા,
કેહ રહી દુલહન ઉધર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
અય ઝફર મેં ક્યા કહે હું કિતઆ ગમે શબ્બીરમેં,
દિલ મેરા આહોં પહર હે, વા દરેગા વા દરેગા.

રીવાયત,

અબ વુઝુ કરકે જલદી સરાસર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નબીપર.
હો શફાઅત તેરી રોઝે મેહશર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નબીપર.
જીસકે ગમમેં ઝમીં આસમાં હે, શાહ હસન ઇબ્ને હૈદર અયાં હે,
બાદ ઉનકે બિરાદર હેં શબ્બર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નબીપર.
વહાંસે બીમાર ઝયનુલ આબાપર, બાકીર વ જાઅફર, મુસા રઝાપર,
મુસા કાઝીમ તકી ઓર નકી પર, ફાતેહાપરહ તુ આલે નબીપર.
પંજતનકા તુ કર ઝીક્ર હરદમ, ચવદા માઅસુમસે ઇશ્ક હરદમ,
હો શફાઅત તેરી રોઝે મેહશર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નબીપર.
સબ શહીદાં મોહમ્મદ ગે શાહકે, હેં પ્યારે નબી ઓર અલીકે,
સર કટાયે હેં ઉમ્મતકી ખાતીર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નબીપર.

વયરાગ.

અને કાસીમ રનમેં જાના નથા, મેતો પેહલેસે કેહતીથી માના નથા,

હમકો તનહા યહાં છોડ જાના નથા, અને કાસીમ રનમેં જાના નથા—૧
તેરી હાલતકો દેખ મેરા સીના ફટા, મેરી આંખોંપે છાઇ હે ગમકી ઘટા.
કયા કરે હમ મુકદ-દરસે ચારા નથા, અને કાસીમ રનમેં જાના નથા—૨
તેરે ગમને કીયા મેરે ટુકડે જીગર, ખોલો આંખે અને જરા દેખો ઇધર,
નાઝ બરદારકો યું કુડહાના નથા, અને કાસીમ રનમેં જાના નથા—૩
લુટ ગઇ મેરી સારી કમાઇ યહાં, અને તુને કીયા અપના જન્નત મકાં,
રૂખે અનવરકો હમસે છુપાના નથા, અને કાસીમ રનમેં જાના નથા—૪

માતમ.

—:૦:—

આજ શાહકો શહાદત પાના હે, પાસ હકકે યુંહી અસ જાના હે.
રાહે હકમેં યે સરકો કટાના હે,—આજ—૧
ચાંદ દેખા જહાં બીચ માતમકા, રોરો સબ યે મહીના ગયા ગમકા,
ઓર ચશમોંસે આંસુ બહાના હે—આજ—૨
અબરે માતમ સમા-પર છાયા હે, ગમકા માતમ જહાં બીચ આયા હે,
હોતા ગમસે સદા પચતાના હે—આજ—૩
બોલી ગમસે સકીનારે જાની, દેખું તેરી જરા શકલ નુરાની,
આજ ગમસે તેરે દાસ ખાના હે—આજ—૪
ગૌસી દુનીયા તો આખીર ફાની હે, પાંચ દીનકી યહાં ઝીંદગાની હે,
છોડ દુનીયાકો આખીર જાના હે—આજ—૫

માતમ.

ઓય હાયરે કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા, રાહે હકમેં ગયા વોહ તો મારા,

રે ઓય હાયરે કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા—૧

બીબી કુબરા હે ગમસે રોતી, ગમસે દુલ્હેકે બેહોશ હોતી.
હાથમેં કંગના વો રનપે સીધારા, રે ઓય હાયરે કાસીમ
બનાસા વોહ પ્યારા—૨

બાંધકર સેહરા સરકો કટાયા, હાય શાદીકા દીન કયસા આયા,
હારે ફાનીસે કરગયે ગુજારા, રે ઓય હાયરે કાસીમ
બનાસા વોહ પ્યારા—૩

મજલીસે અયેશમેં રંજો ગમ હે, ઘરમેં શાદીકે કયસા સીતમ હે,
રોરો બરતે હેં સબ ગમકા નાઅરા, રે ઓય હાયરે
કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા—૪

જીસકો દેખો વોહ ચશ્મતર હે, ગમકી આતશસે સોઝાં જીગર હે.
આહકા દીલસે નીકાલા શરારા, રે ઓય હાયરે કાસીમ.
બનાસા વોહ પ્યારા—૫

ગૌસી તાકત કહાં અબ કલમકો, લીખ ચુકે શાહકે રંજો અલમકો.
હો–ગયા હાલ ગમસે દો–પારા, રે ઓય હાયરે કાસીમ,
બનાસા વોહ પ્યારા—૬

નૌહા.

ઝીંદામેં હરમ કરતે થે રોરો કે યે ઝારી, નાદાન સકીના.
હય હય ગઇ બાબાકે લીયે જાન તુમહારી નાદાન સકીના.
વારી ગઇ પરદેસમેં બેહનો–કોભી છોડા, મોંહ માં–સેભી મોડા,
અબ પ્યારસે આતી નહીં ગોદીમેં હમારી, નાદાન સકીના.
કુરતા હે ફટા કાન હેં મજરૂહ તુમ્હારે, ગેસુ હેં પરેશાં,
ગુરબત હે અજબ છોટીસી મૈયતપે તુમ્હારી, નાદાન સકીના,
કયા જલ્દ ગઇ ખેંચકે એક નાલયે જાંકાહ, શબ્બીરકે હમરાહ.

લેનેકો તુમ્હે આઇ થી હઝરતકી સવારી, નાદાન સકીના.
આબીદ હે સો બીમાર હે ઝીંદાંમેં હે કયદી, મેં કયા કરૂં બીબી.
કીસ તરેહ દરૂં દફન મેં મૈયત તુમ્હારી, નાદાન સકીના.
મરતે જો મદીનેમેં બડી ધુમસે બેટા, ઉઠત્રાતી જનાઝા.
કુંઆ તેરા સબ કયેદમેં યહાં બયઠા હે વારી, નાદાન સકીના.
મોનીસકો કયામતમેં જહન્નમસે બચાના, તુમ ભુલ ન જાના.
બચ જાયેગા ઉસ રોજ શિફારસસે તુમ્હારી, નાદાન સકીના.

સલામ.

મીલનેસે પંજતનકે સલામી ખુદા મીલા.
ઓર જબ ખુદા મીલા તો હરએક મુદદઆ મીલા.
જીનકો ગુબારે ફરશે શહે કરબલા મીલા.
મુજરઇ ચશ્મે દીલકા ઉન્હેં તુતીઆ મીલા.
અય મુજરઇ યે હશ્રમેં મુજકો સીલા મીલા.
હર અશ્કકે ઇવઝ ગવહરે બે-બહા મીલા.
કેહતે થે રોઝે કત્લ ખુદાસે યે શાહે દીં,
કયા કયા તેરે કરમસે મુઝે મરતબા મીલા.
કયા તેરી નેઅમતોંકા કરૂં શુક્ર મેં અદા.
તુજસે જો કુછ તલબ કીયા ઉસસે સીવા મીલા.
પયદા કીયા રસુલકે ઘરમેં બુતુલકો.
નાના મીલા તો તાજે સારે અંબીયા મીલા.
બાઇ હસનસા ખલીક કુસ્નકી થી જીસકે ધુમ.

બાબા મીલા તો અહકહા મુશ્કીલ કુશા મીલા.
ઝયનઅસી દી મહન મુઝે હમ શકલે હાતીમા,
ફરઝંદ હમ-શબીહે રસુલે-ખુદા મીલા.
અબ્બાસ નામદાર અલમદારે બા-વફા,
લશ્કર મીલા હુસેનકો તો બા-વફા મીલા.
પ્યાસા કભી ન તુને રખા થા હુસેનકો,
સો આજ તીશનગી-કાબી મુજકો મઝા મીલા,

રીવાયત.

હમ આરઝુઓંકે તુમ હો મદદગાર યા હુસેન,
દોનો જહાંમેં હકકે હો દીલદાર યા હુસેન.
સબકા વસીલા હકને બનાયા હે આપકો,
દીને નબીકે આપ હો સરદાર યા હુસેન.
કરબલાકે બનમેં આપ-પે ઝુલ્મો સીતમ કીયે,
બદલા લીયે ન આપને ઝીનહાર યા હુસેન.
બદલે ઝુલમકે આપને રહમો કરમ કીયે.
ઓર ઝાલીમોંપે ખેંચે ન તલવાર યા હુસેન,
ફોજ અપની સારી રાહે ખુદામેં કટા દીયે,
જન્નતકે આપ હો-ગયે મુખતાર યા હુસેન.
કૌનેનમેં તુમ્હારેસે સરદાર શાહે દીં,
ખુશનુદ હે વોહ ખાલિકો ગફફાર યા હુસેન.
ઉસ જાને પાક પર માહ વ ખુરશીદ હેં ફીદા,
નુરે ખુદા હે આપ-પે ઈઝહાર યા હુસેન,

નૌહા.

ગમે શાહે હુસેનો હમનમેં, આગ ભડકી હે મેરે બદનમેં.

શોરો માતમ હે જીનકા ગગનમેં—ગમે. ૧

ગમે હસનેનમેં હમકો રોના, દુરરે અશકોંકા હરદમ પીરોના,

જાન જબતક હે અપને બદનમેં—ગમે. ૨

અપને તનપે ખાક રમાના, ઉસસે બેહતર હે ખાક હો-જાના,

હમને તો યે લીયા સોચ ગનમેં—ગમે. ૩

હમ ન સાધુ ન જંગમ ન જોગી, શાહકે ગમને કીયા હે બીરોગી,

ફીરતે હાલે તબાહ બન બનમેં—ગમે. ૪

હમકો ધરકા ન દરકા ઈશ્વરકા, હમકો ધ્યાન લગા હે ઉધરકા,

સબ છોડ દીયા ઇસહી ધુનમેં—ગમે. ૫

અહલે બયતે નબીકી મુસીબત, દીલપે લાતી હે કયા કય ાહે હસરત

વોહી તાસીર હે મેરે સુખનમેં—ગમે. ૬

તેરી ફુરકતને ખાસ અય બારી, કરદી ઝીસ્ત ખરાબ હમારી,

પડ—ગયે હમ બલાયે કઠનમેં—ગમે. ૭

અબ હું મુશતાક નુરે નીગાહકા, દફતર ધુલવાદે મેરે ગુનાહકા.

ભર લે આયા હું અશ્ક નયનમેં—ગમે. ૮

જાયે ઉદ જો દીલકો બનાવે, નારે ફુરતક પર ઉસકો જલાવે,

બાદે મર્ગ હો ખુશબુ કફનમેં—ગમે. ૯

તાબ હીજરાંકી અબ મુજકો નહીં હે. ઔર ન ફુરસત અબ દીલકો કહીં હે,

આકે મર જાઉં બસ તેરે બનમેં—ગમે, ૧૦

માતમ.

બાનુ કરતી થી રનમેં પુકારા, અલી અસગરકે કાતીલને મારા,
રે ઓય હાયરે અલી અસગરકે કાતીલને મારા—૧
બીબી ફાતીમા રોરોકે કેહતી, દરદો ગમ સારે કારીરોંકા સેહતી,
કેહતી મારા ગયા મેરા પ્યારા—રે ઓય હાય—૨
હાય કુલસુમ કેહતી હે રોરો, અશ્કસે અપને રૂખસારકો ધો,
ચલા ભાઇ-પર ખંજર દો-ધારા-રે ઓય હાય—૩
બીબી ઝયનબ યે રોકર પુકારી, ખુન હે અસગરકી ગરદનસે જારી,
હુવા ભાઇકા તન પારા પારા—રે ઓય હાય—૪
રોકે ઝોહરા કરતી થી માતમ, ઓર કેહતી હુવા ઉનપે કયસા સીતમ,
ભાઇ મારા ગયા વો દુલારા—ઓય હાય—૫
યા સકીનાકો એક પલ નહીં ચયેન, ઉનકી ખાતીર તડપતી થી દીન રેન,
બનમેં જાજાકે કરતી પુકારા—રે ઓય હાય—૬
બસ અય શાએર યહાં અબ ખતમ કર, શાહે અસગરકા તસલીમ ગમ કર,
તુજકો મેહશરમેં હે ઉનકા સહારા—રે ઓય હાય ૭

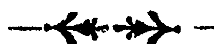

નૌહા.

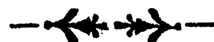

હાય વાય યે સોઝ શાહે બે વતન હે,
બે-વતન બે-દફન બે-કફન હે.—હાય વાય.

જીસકા નાના રસુલે ખુદા હે, બાબા જીસકા અલી મુરતઝા હે,
આજ ઉસપર ગેહ કયસા વક્ત કઠન હે.-હાય વાય.
જીસ ગલેપર દીયે બોસા અતહર, ઉસ ગલેપે ફીરા હાય ખંજર.
ખાક હે ખુંમેં પડા સર ફીસન હે.—હાય વાય.
જો-થે અરશે બરીંકે સીતારે, જાને અહમદ અલીકે પ્યારે.
આજ કરબલમેં તીશના દહન હે.—હાય વાય,
હાય દોનોં જહાંકે વોહ સરતાજ, આજ, પાની પાની બીના હેંગે મોહતાજ.
જીનકે તાબેમેં ચરખે કોહન હે.—હાય વાય,
કયસા ઉમ્મતને ઉનકો સતાયા, ખૌફ દીલપર ખુદાકા ન લાયા.
ખૌફમેં જીસકે બોહત્તર તન હે.—હાય વાય.
હાય ખંજર ચલાયા શીમરને, દાગ સીનેપે ખાયાં કમરને,
સર વોહ નેઝેપે ગુનચે દહન હે.-હાય વાય.
બસકર આશીક મુનીર ગમકી તકરીર, નેસ્ત તાકાત બયાં હમકો તહરીર,
તેરા હામી શહે જુલ-મનન હે.-હાય વાય.

શહાદત નામા.

અબ યહાં કેહતા હે જોશે દીલ તુ લીખ જીકરે હુસેન,
કરબલામેં કયું કર આયા ફાતીમાકા નુરે અયેન.
કુફીયોંને ખત બહોત ભેજે બુલાયા શાહકો,
તીન દીન પ્યાસા રખા ઇબને રસુલુલ્લાહકો.

જબકે શબ આઇ શહાદતકી બ-મયદાને કીતાલ.
સદમા એક રૂહે નબી વ મુરતઝા-પર થા કમાલ,
રાત જારીમેં ગુજારી અહમદે મુખતારને.
રોતે રોતે સુબ્હા કરદી હયદરે કરરારને.
યું રિવાયત હે કે હઝરત શેહર બાનુને વહાં,
ખ્વાબમેં દેખા કે એક બીબી હે બા-દરદો ફુગાં.
હે કમર બાંધી હુઇ ચાદરસે વોહ અંદોહ-ગીં,
કરબલાકી ઝાડતી હે સરકે બાલોંસે ઝમીં.
શેહર બાનુને કહા તુમ કોન હો ફરમાઇયે,
ક્યું ઝમીં બાલોંસે હો તુમ ઝાડતી બતલાઇયે,
બોલી વોહ મેં ફાતીમા હું બીનતે શાહે મશરેકેન.
સુબહોકો મકતલમેં લેટેગા મેરા પ્યારા હુસેન.
ઇસલીયે મેં ઝાડતી હું કરબલાકી યે ઝમીં,
ઉસકે જખ્મોંમેં ન ચુભ જાવે કોઇ કંકર કહીં.
દો પહેરમેં સારે લશકરકી શહાદત હો-ગઇ,
પહોંચી વોહ નૌબતકે અકબરકી શહાદત હો-ગઇ.
કેહતે થે હઝરત કે આંખેં ખોલ અય અકબર અલી,
આપને બાબાસે જરા તો બોલ અય અકબર અલી.
જબકે આતા થા મુઝે નાનાકી સુરતકા ખ્યાલ,
ઉસ ઘડી હોતા થા ખુશ મેં દેખકર તેરા જમાલ.
જાન ઉમ્મતકે લીયે તુને તો યે કુરબાન કી,
મીટ ગઇ યહાં આજ સુરત મેરે નાના જાનકી.
બોલે યું અકબર અલી કુછ દેખતા હું મેં યહાં,
યાને આયે હેં મોહંમદ સુસતફા શાહે ઝમાં.

જામ દો હેં ઉનકે હાથોમેં ભરે અય શાહે દીં,
એક દેતે હેં મુઝે કેહતા હું મેં અંદોહ–ગીં.
દુસરા પ્યાલાભી મુજકો દીજીયે ખૈરૂલવરા,
હું બહોત પ્યાસા ઇનાયત કીજીયે ખૈરૂલ–વરા.
કેહતે હેં હઝરત કે અય ઇબને અલીકે નુરે અયેન.
હે તેરે પીછે ચલા આતા તેરા બાબા હુસેન.
વાસતે ઉસકે યે મેંને રખ્ખા હે શરબતકા જાંમ,
વોહભી પ્યાસા હે બહોત તેરી તરેહ અય નેકનામ.
કેહકે યે અકબર અલી જન્નતકા રાહી હે–ગયે,
ચયેન સારા હઝરતે બાનુકે દીલકા ખો–ગયે.
બાનુ કેહતી થી કે મેરા ચાંદ કયું ગહના ગયા,
ફુલ ખીલનેભી ન પાયા થા કે યું મુરઝા ગયા
આજ રેહલત ખલકસે મેરે અલી અકબરકી હે.
યે ઝીયારત આખીરી તસવીરે પયગંબરકી હે.
અય અલી અકબર તેરી ઉઠતી જવાની વાહ વાહ,
વાહ વાહ પયગંબરે હકકી નિશાની વાહ વાહ.
હો ચુકે જીસદમ ફીદા સારે ફીદાઇ જાં–નીસાર,
રેહ–ગયે તનહા ઇમામે સૈદે વાલા તબાર.
થા ન વહાં ઇતના કોઇ થામે જો હઝરતકી રીકાબ.
ઝયનબે ખાતુનને ઉઠકર કહા બા–ઇઝતિરાબ.
હાય થા દુલ્હાભી મેંને યું બનાવા આપકો,
આજ વકતે કત્લ ઘોડે–પર ચડહાયા આપકો.
વકતે રૂખસત અહમદે મુરસલકે પ્યારેને કહા,
શો ગરીબો બે–કસો હાફેઝ તુમ્હારા કીબ્રીયા.
શુક્ર હે અય બે–કસો અલ્લાહકી દરગાહમેં,

અપને ઘરકો હમ લુટાતે હેં ખુદાકી રાહમેં
ધાર ચલ જાવે ગલે-પર ખંજરે બુરરાનકી,
પર બચે મહશરમેં ઉમ્મત મેરે નાના જાનકી.
અન કરીબ અબ બસ મુસાફીર કીબી રેહલત આ-ગઈ.
અબ કમર બાંધો મુસીબત પર મુસીબત આ-ગઈ,
આગે અબ મેં કયા કહું શાહકી શહાદત આ-ગઈ.
ઘરમેં બાનુને કયામતકે કયામત આ-ગઈ,
યું રિવાયત હે કે બાદે કત્લે શાહે દો-જહાં.
ખાબમેં દેખા કીસીને ઓર યે પુછા બયાં.
કયસી હાલત આપકી હોગી ઇમામે નામદાર,
જબ ચલી હોગી પ્યાસે હલ્ક પર ખંજરકી ધાર.
બોલે હઝરત કયા કહેં કયા ખુશ હમારા દીલ હુવા,
થા અજાયેબ લુત્ફ હમકો કત્લમેં હાસીલ હુવા,
વોહ મઝા પાયા શહાદતમેં બ-યાદે કીરદેગાર.
કાશ કાંટે દસ્તમેં બનજાય સબ ખંજરકો ધાર.
તાલીબે મવલાકો સચ હે કત્લમેંભી ઇદ હે,
સરકો સીજદેમેં કટાના આશીકોંકી ઇદ હે.
અય અઝીઝો આશીકાને જાતે હકકા હે યે કામ,
ઘર જલા ખયમા લુટા કયદી બના કુંબા તમામ.
જો કોઇ રંજો બલા વ દર્દકા મુશ્તાક હે,
ખુન પીના રંજ સેહના રા-હતે ઉશ્શાક હે.
દેખના જો કુછ ન-થા વોહ સબ દીખાયા ઇશ્કને.
ઘર લુટાયા ઇશ્કને કયદી બનાયા ઇશ્કને.
ઇશ્ક જીસકા જીસકો રખતા હે અઝીઝો બે-કરાર,

હે ઉસીકા નામ આતા ઉસકી લબ પર બરબાર.
યે તસલ્લી હે મેરે દીલકી યેહી આરામો ચયેન,
દીલ કેહતા હે કહેજા યા મોહંમદ યા હુસેન.

મરસીયા.

નાના રસુલ બાપ અલી થા તેરા હુસેન,
મા ફાતીમા હે બીનતે રસુલે ખુદા હુસેન.
હુરો પરીમેં અર્શપે યે ગુલ મચા હુસેન,
કરબલામેં પ્યાસા હાયરે મારા ગયા હુસેન.
યારો સુનો યે ગમકા બયાં અહલે બયેતકા,
રાહે ખુદામેં વાસતે ઉમ્મતકે સર દીયા.
ખંજર ચલા ગલેપે જો ઉસકો લહુ બહા.
જુઝ શુકરે હક ઝબાનસે ઉસને ન કુછ કહા.
એક તર્ફ રોતી ફાતીમા જાઇ રસુલકી,
કેહતી થી હાય લોગો બુરાઇ મેં કીસકી કી.
મેરે યતીમ બચ્ચોંકી કીસમત થી કયા લીખી.
કયા તેરી યું મરઝી થી અયસીહી થી ખુશી.
નાના નબીને બોસે દીયે જીસકે ગાલકો,
હયદર બીઠાયે છાતીપે જીસ નવ નિહાલકો.
કુછભી ન રહમ આયા જરા બદ ખીસાલકો,
ઝખમોંમેં ચુર કરદીયા હયદરકે લાલકો.
બાનુથી સરકો પીટતી ઓર નોચતી થી બાલ,

કેહતી થી હાય બારે ખુદા કયા કીયા યે હાલ.
આલે નબીકે ઘરકો કીયા જીસને પાયેમાલ.
તીશના ગુરીસના રનમેં મુવા હે નબીકા લાલ.
યે શીરખાર અસગરો અકબરભી ગુલ–ઉજાર,
મારે ઉન્હોંકો તીરોંસે વો કોમે નાપે–કાર.
અહલે હરમકો ઘરસે જુદા કરકે બદ શઆર,
આબેદહી એક ઘરમેં થા બીમાર બે–કરાર.
કઇ કઇ તરેહકા ઝુલ્મ કીયે, અહલે બયેત–પર,
અયસા ન કોઇ સહા ન સહેગા કોઇ બશર.
હકને કીયા હે પયદા જો ઉનકોભી શેરે નર.
વો હેં ખુદાકે લાડલે દો અર્શકે ગોહર.
ભેજા કુરઆન જીસકે હે નાનાકે વાસતે,
મકદુર કયા હે જંગ કરે ઉસકે બાપસે.
ઓર મરતબા શહીદીકા હકને દીયા જીસે,
ઇસ વાસતે જુબહો કીયા ઝાલીમને હાથસે.
અય મોમીનો સુનો તો જરા કાન રખ ઇધર,
કોમે લઇને કયસા કીયા ઝુલ્મ શાહપર.
સરકો કટાયા ઘરભી લુટા હકકી રાહપર,
લાખોં ઉધર થે ઓર ઇધર હયદરકા થા પીસર.
માતમ કરો મોહીબ્બો અલી ગમમેં શાહકે,
જીસને દીયા હે સર દેખો ઉમ્મતકે વાસતે.
રોઓ રૂલાઓ હશ્રમેં તુમકો જજા મીલે,
અફસોસ કરકે રોઓ સદા અપની ચશ્મસે.
અફઝલને ગમકા શાહકે લીખ્ખા હે. માજરા.

આતી હે મુજકો મજ—મયે ગમસે યેહી સદા.
મકસદ જો માંગે દીલસે યુંહી હોંગે નીત સદા,
દેવેંગે યાને મુજકો વોહી શાહે કરબલા.

કસીદા.

જબ—તક ન દાદ તુઝસે ખુદાયા મેં પાઉંગી,
શોરા—કે તેરે અર્શકો હરદમ હીલાઉંગી.
દે દાદ દરપે અબ તેરે આઇ હે ફાતીમા,
ફરીઆદ રૂબરૂ તેરે લાઇ હે ફાતીમા.
કયા કયા સતાયા હાયે મેરે નુરે અયેનકો,
યા રબ ન પાની તક હે પીલાયા હુસેનકો.
બે—જુર્મ હાયે હલકપે ખંજર રવાં કીયા,
ઉસપરભી મેરે બેટેને સબરો શુકર કીયા.
ભુખા પ્યાસા લાલ મેરા હો—ગયા શહીદ,
અફસોસ કયસે જુલ્મ કીયે પુર જફા યઝીદ.
દે દાદ મુઝકો અર્ઝ યેહી જુલ જલાલ હે,
બીન્તે રસુલકા યેહી તુઝસે સવાલ હે.
કયા કયા મુસીબતેં કહું ઉસ નુરે અયેનકી,
કુછ ભી ન કદ્ર કી મેરે પ્યારે હુસેનકી.
દાશી નબીપે રેહતે થે પ્યારે મેરે સવાર,

અય વાયે ઝાલીમોંને કીયા ઉનકો ખારો જાર.
હલકુમ ચુમતે થે સદા જીનકા મુસતફા,
ઉસપર ચલાયે અહલે સીતમ ખંજરે જફા.
ગોદે અલીમેં રેહતે થે પ્યારે મેરે સદા,
કયા ઝુલ્મ ઉનપે હય હય હુવા વા મુસીબતા.
હાફેઝ નહીં હે તાબે રકમ અજ ગમે હુસેન,
વોહ કોન હે કે દીલકો હો બસ ગમસે ઉસકો ચયેન.

———:o:———

જોગી નામા.

હમ્દે ખુદા લીખ પેશે સુખન—ત્તર સીફતે નબી લીખ હે યે બજા,
જીસકા સના—ખાં હેગા ખુદા.
અસહાબ સીદ્દીકો ઉમર આદીલ રૂતબયે આલી હકસે મીલા,
જીસકા સના—ખાં હેગા ખુદા.
હઝરત ઉસમાનકા યાને કુરઆન બીચ મરાતીબ હકને લીખા,
જીસકા સના—ખાં હેગા ખુદા.
ચોથે અલી વોહ શેરે ખુદા હે જીસને દીયા સબ કુફ્ર મીટા,
જીસકા સના—ખાં હેગા ખુદા.
બસ અયસા રફીકો દેખો વોહ સોચો સીફત કરો સુબ્હો મસા,
જીસકા સના—ખાં હેગા ખુદા.

પરહ તુ દુરૂદ ઉસ શાહપે મુકર્રર દીલકો હુનીફ ઉસ શાહપે ઝુકા,
જીસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.

જોગી નામા.

મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના, શહેર જો હે અરશકા નગીના,
મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૧.

હે મદીનેમેં રાહબર હમારે. જીનકો હકકે પયંબર પુકારે.
જો વોહ હેં પેશવા મુરસલીંના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના.—૨

હે વોહ શકકલ કમર શાહે અનવર, તાજ શાહીકા હે જીનકે સરપર,
જો હે ફરઝંદે બીબી આમીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૩

ઇશ્કે હઝરત નબીસે મેરા દીલ, અય ખુદાવંદ ન હો-જાયે ગાફીલ,
પુર રહે શૌકસે મેરા સીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૪

અબ દુઆ હે યે મેરી ખુદાસે, જા મીલું મુસતફા મુજતબાસે,
હયેફ હે હીદમેં મેરા જીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૫

રૌઝયે સહવરપે જીસ વકત જાઉં, કબ્ર આંખોંસે અપની લગાઉં,
દીલ રવાના હો મીસ્લે સફીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૬

અપને રહમાંકો મવલા બુલાના, જામે કૌસર હશ્રમેં પીલાના,
સદકા જઇદુલ-હસન ઓર હુસેના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૭

સવાલે જોગી.

ગમકી ઘટા હે અરશે બરીં-પર અરઝો સમા ખુંબાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
તીશના દહન વોહ ઇબને હસન કત્લ જો વોહ યકબાર હુવા,
તનપે જામા સરપે અમામા પહેન કફન તૈયાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા,
ગમે શાહે અબરારમેં હય હરએક જારો નજાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
શાહકી હીમ્મત ઓર વોહ જુરાત દેખ લઇ લાચાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
રોક હુનીફ અબ ખામા યહાંપે ગમકા નીહાયત બાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.

———:o:———

જવાબે જોગી.

ખુબ વસીલા અપના સઝલા અહમદે મુખતાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા,

બોહ્ હો ક્યુંકર હમકો અકસર શાહે મુકરર યાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
સુન અય બીરાદર જીસકે ખાતીર ખુલ્દકા ઝાહીર કાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
યાને મેહેરબાં શાહે ગરીબાં વાલી યહાં ઇઝહાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
ખુબ મોહીબ્બો ગઓરસે દેખો હમકો વોહ મુખતાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
હનીફ અફ્ઝલ ઓર વોહ અકમલ, આખીરો અવ્વલ યાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.

—:o:—

અલ વીદાઅ.

તારાજ બાગે ઇબ્ને અલી હો રહા હે આજ, અશરેકા દીન હે આજ,
કેહતી હે ફાતીમા કે લુટા હાય મેરા રાજ, અશરેકા દીન હે આજ.
ઉફ્તાદા લા-શયે શોહદા હેં ઝમીં-પર, યક્સર હેં ખુંમે તર,
ક્યું ચર્ખ ઇસ-કદર સીતમો જોરકા રીવાજ, અશરેકા દીન હે આજ.
બચ્ચેભી તીન દીનસે તડપતે હેં બે-ગીજા, પાની નહીં મીલા,
ખાતા હે કોન રહમ કે હે ઝાલીમોંકા રાજ. અશરેકા દીન હે આજ.
જાતે હેં રનકો શાહ સકીનાકો હે અલમ, ઓર હે ચચાકા ગમ,
કેહતે હેં અબ નહીં મુઝે પાનીકી એહતીયાજ, અશરેકા દીન હે આજ.

કુલસુમ બે-હવાસ હેં ઝયનબકા હે કલ્ક, બાનુકા મોંહ હે ફક,
મુતલક ખબર નહીં સરો પાકી કીસીકો આજ, અશરેકા દીન હે આજ.

અલ હમ્દો લિલ્લાહ, કે યે રિસાલા "જીકરૂશ શહા-દતેન, ફી બ્યાને ઇમામે હસનેન." તમામ હુવા, ખુદાવંદે કરીમ ઇસે કુબુલ કરે, મકબુલે રસુલ કરે. ઓર દીનદાર ભાઇઓંકો નેક હિદાયત નસીબ કરે. આમીન. આમીન. યા રબ્બુલ આલમીન.

(M. S. ALI. KADIRI.)

તમામ શુદ.

ખુશ ખબર !! **ખુશ ખબર !!**

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય બીજી પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદે કામીલ—એમાં ખુદાની મલવાનો બાતીની યાને છુપા ભેદો તથા તેના ફવાયેદો છે. કીમત ૦–૮–૦.

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હજરત પીરાને પીર દસ્તગીર, યાને મોલાનાં સૈયદ અબદુલકાદર જીલાની રદ,ની કરામાતો અને જીંદગીના એહવાલ છે. કીમત ૦–૮–૦

રમુઝે દીલપસંદ / **ગુલઝારે ઝરાફત** } આ બંને કિતાબોમાં ઉરદુ અને ગુજરાતી [illegible] નસીહત–રૂપી ટુચકાઓ, અને રમુજી બાબતોથી ભરપુર છે, કીમત દરએકની ૦–૮–૦.

કરીશમયે–કુદરત—એમા નસીબ અજમાવવા માટે ફાલનામા, ખાબની તાબીરો, ઇલમે કયાફા. વીગેરે છે. કીમત ૦–૫–૦

બઝમે કવ્વાલી **બહારે પરસ્તાં** **આરામે દીલ** **સોહાની હરીયાલી** **દીલખુશ ગૌહર** **બુલબુલે બંગાલી** **નગ–મયે રૂહાની**	આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કવ્વાલી અને નવી ગઝલો, અને નાટકનાં ઉરદુ તથા ગુજરાતી ચુંટી કાઢેલાં ગાયનો, દાદરા, ઠુમરી, કેહેરવા, વીગેરે ઉસ્તાદી ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાં જુદાં છે. કીમત દરએકની રૂ. ૦–૫–૦.

કિતાબો મલવાનું ઠેકાણું—

સૈયદ બનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરી જું

મુ. બીલીમોરા, જીલ્લો—સુરત.